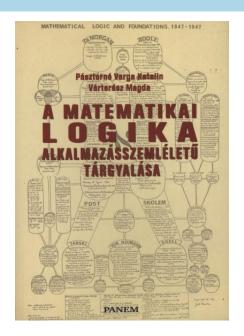
Logika és számításelmélet

I. rész Logika

Elérhetőségek

Tejfel Máté Déli épület, 2.606 matej@inf.elte.hu http://matej.web.elte.hu

Tankönyv

Tartalom

Bevezető fogalmak

```
Ítéletlogika leíró nyelve – Ábécé
Ítéletlogika leíró nyelve – Szintaxis
```

Alapfogalmak

Halmazok direktszorzata

A és B tetszőleges halmazok direkt vagy Descartes szorzata $A\times B$ az összes olyan (a,b) párok hamaza, ahol $a\in A$ és $b\in B$.

 U^n -nel jelöljük U-nak önmagával vett n-szeres direktszorzatát, ami az U elemeiből képezhető összes n elemű sorozatok halmaza ($U^2=U\times U$).

Függvény

Legyenek D és R (nem feltétlenül különböző) halmazok. Függvénynek nevezünk egy $D \to R$ (D halmaz minden eleméhez egy R-beli elemet rendelő) leképezést. D a leképezés értelmezési tartománya, R az értékkészlete.

Alapfogalmak

Függvény fajtái

Legyen D a függvény értelmezési tartománya, R az értékkészlete. Valamint legyen U egy tetszőleges (individuum)halmaz.

- ullet Ha D=U, akkor a függvény egyváltozós,
- ha $D = U^n \ (n > 1)$, akkor n változós,
- ha $R=\mathbb{N}$, akkor a függvény egészértékű,
- ha $R=\{i,h\}$, akkor a függvény logikai függvény, más néven reláció,
- ha $D=R^n$ (azaz a függvény általános alakja: $U^n \to U$), akkor a függvény matematikai függvény, más néven művelet,
- az $\{i,h\}^n \to \{i,h\}$ alakú függvény logikai művelet.

Logikai műveletek igazságtáblája

A lehetséges kétváltozós logikai műveletek közös igazságtáblája.

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
X	Y	X∧Y	XVY	X⊃Y	X↔Y	→	7^	¬∨	ŋ	70	X⊂Y	¬X	¬Y	X	Y	i	h
i	i	i	i	i	i	h	h	h	h	h	i	h	h	i	i	i	h
i	h	h	i	h	h	i	i	h	i	h	i	h	i	i	h	i	h
h	i	h	i	i	h	i	i	h	h	i	h	i	h	h	i	i	h
h	h	h	h	i	i	h	i	i	h	h	i	i	i	h	h	i	h

A táblázat tartalmazza a 16 db 2-változós műveletet (a 4 db 1- és a 2 db 0-változós művelet is köztük van). Ezekből a logika tárgyalásánál a $\neg, \land, \lor, \supset$ műveleteket használjuk csak.

Nyelvdefiníció

$$\mathsf{Nyelv} = \mathsf{\acute{A}b\acute{e}c\acute{e}} + \mathsf{Szintaxis} + \mathsf{Szemantika}$$

Rekúrzió/Indukció

Szerkezeti rekurzió

- definíciós módszer
- alaplépés + rekurzív lépés
- példa: logikai formulákon értelmezett függvények definíciója

Szerkezeti indukció

- bizonyítási módszer rekurzívan definiált struktúrák tulajdonságairól
- alaplépés + indukciós lépés
- speciális példa: teljes indukció
- példa: logikai formulák tulajdonságainak bizonyítása

Logika tárgya/célja

- A logika tárgya az emberi gondolkodás vizsgálata.
- A logika célkitűzése.
 Gondolkodási folyamatok vizsgálata során a helyes következtetés törvényeinek feltárása, újabb helyes következtetési módszerek kidolgozása.

Következtetésforma

Gondolkodásforma vagy következtetésforma

Egy $F = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ állításhalmazból és egy A állításból álló (F,A) pár.

Helyes következtetésforma

Egy $F = \{A_1, A_2, \ldots, A_n\}$ állításhalmazból és egy A állításból álló (F,A) pár, ha létezik olyan eset, hogy az F állításhalmazban szereplő mindegyik állítás igaz és minden ilyen esetben az A állítás is igaz.

Tartalom

Bevezető fogalmak

Ítéletlogika

Ítéletlogika leíró nyelve – Ábécé

Ítéletlogika leíró nyelve – Szintaxis

Ítéletlogika leíró nyelve – Szemantika

Ítéletlogika vagy állításlogika

Tárgya az egyszerű állítások és a belőlük logikai műveletekkel kapott összetett állítások vizsgálata.

Egyszerű állítás

Egy olyan kijelentés, amelynek tartalmáról eldönthető, hogy igaz-e vagy nem. Egy állításhoz hozzárendeljük az igazságértékét: az i vagy h értéket.

Összetett állítás

Egy egyszerű állításokból álló összetett mondat, amelynek az igazságértéke csak az egyszerű állítások igazságértékeitől függ. Az összetett állítások csak olyan nyelvtani összekötőszavakat tartalmazhatnak amelyek logikai műveleteknek feleltethetők meg.

Tartalom

Ítéletlogika

Ítéletlogika leíró nyelve – Ábécé

Ítéletlogika leíró nyelve – Szintaxis

Ítéletlogika leíró nyelve – Szemantika

Az ítéletlogika leíró nyelvének ábécéje (V_0)

Az ítéletlogika leíró nyelvének ábécéje (V_0)

- Ítéletváltozók (V_v): X,Y,X_i,\ldots
- Unér és binér logikai műveleti jelek: ¬, ∧, ∨, ⊃
- Elválasztójelek: ()

Tartalom

Ítéletlogika

Ítéletlogika leíró nyelve – Ábécé

Ítéletlogika leíró nyelve – Szintaxis

Ítéletlogika leíró nyelve – Szemantika

Az ítéletlogika leíró nyelvének szintaxisa (\mathcal{L}_0)

Ítéletlogikai formula (Tk.4.1.2 def.)

- (alaplépés) Minden ítéletváltozó ítéletlogikai formula. (prímformula)
- 2 (rekurziós lépés)
 - Ha A ítéletlogikai formula, akkor $\neg A$ is az.
 - Ha A és B ítéletlogikai formulák, akkor $(A \circ B)$ is ítéletlogikai formula " \circ " a három binér művelet bármelyike.
- 3 Minden ítéletlogikai formula az 1, 2 szabályok véges sokszori alkalmazásával áll elő.

Formulaszerkezet

Ítéletlogikában a következő formulaszerkezeteket különböztetjük meg:

- $\neg A$ negációs
- $A \wedge B$ konjukciós
- $A \lor B$ diszjunkciós
- $A\supset B$ implikációs

Formulaszerkezet vizsgálata

Közvetlen részformula (Tk.4.1.6. def.)

- 1 Prímformulának nincs közvetlen részformulája.
- $\mathbf{2} \neg A$ közvetlen részformulája az A formula.
- 3 Az $(A \circ B)$ közvetlen részformulái az A (baloldali) és a B (jobboldali).

Példa

A $(\neg(Z\supset \neg X)\lor Y)$ formula baloldali részformulája: $\neg(Z\supset \neg X)$, jobboldali részformulája: Y.

Szerkezeti fa

Szerkezeti fa (Tk. 49.o)

Egy adott formulához tartozó szerkezeti fa egy olyan fa, melynek gyökere a formula, minden csúcs gyerekei a csúcshoz tartozó formula közvetlen részformulái, a fa levelei pedig ítéletváltozók.

Szerkezeti fa

Szerkezeti fa egy példa formulához:

$$(((X \supset Y) \land (Y \supset Z)) \supset (\neg X \lor Z))$$

$$((X \supset Y) \land (Y \supset Z)) \qquad (\neg X \lor Z)$$

$$(X \supset Y) \qquad (Y \supset Z) \qquad \neg X \qquad Z$$

$$\downarrow \qquad \qquad \downarrow \qquad \qquad \downarrow$$

$$X \qquad Y \qquad Y \qquad Z \qquad X$$

Zárójelelhagyás

A teljesen zárójelezett formulákat kevesebb zárójellel írhatjuk fel, ha bevezetjük a műveletek prioritását: \neg , \land , \lor , \supset (csökkenő sorrend).

A **zárójelelhagyás**¹ célja egy formulából a legtöbb zárójel elhagyása a formula szerkezetének megtartása mellett.

¹Tk. 52. o.

Zárójelelhagyás

Lépései:

- 1 A formula külső zárójel párjának elhagyása (ha még van ilyen).
- 2 Egy binér logikai összekötő hatáskörébe eső részformulák külső zárójelei akkor hagyhatók el, ha a részformula fő logikai összekötőjele nagyobb prioritású nála.

Példa

$$(((X\supset Y)\land (Y\supset Z))\supset (\neg X\lor Z))$$
 a zárójelelhagyás után: $(X\supset Y)\land (Y\supset Z)\supset \neg X\lor Z$

Láncformulák

- Konjunkciós: $A_1 \wedge A_2 \wedge \ldots \wedge A_n$ (tetszőlegesen zárójelezhető)
- **Diszjunkciós**: $A_1 \lor A_2 \lor \ldots \lor A_n$ (tetszőlegesen zárójelezhető)
- Implikációs: $A_1 \supset A_2 \supset \ldots \supset A_n$ (default zárójelezése jobbról-balra) $A_1 \supset (A_2 \supset \ldots (A_{n-1} \supset A_n) \ldots)$

Láncformulák

Literál

Ha X ítéletváltozó, akkor az X és a $\neg X$ formulákat literálnak nevezzük. Az ítéletváltozó a literál alapja. (X és $\neg X$ azonos alapú literálok.)

Elemi konjunkció

Különböző literálok konjunkciója.

PI.: $X \wedge \neg Y \wedge \neg W \wedge Z$

Elemi diszjunkció

Különböző literálok diszjunkciója.

 $\mathsf{PI.:}\ \neg X \lor Y \lor \neg W \lor \neg Z$

Formula logikai összetettsége

Egy A formula **logikai összetettsége**: $\ell(A)$

Szerkezeti rekurziót alkalmazó definíció (Tk.4.1.12)

Alaplépés

• Ha A ítéletváltozó, akkor $\ell(A) = 0$

Rekurziós lépések

- $\ell(\neg A) = \ell(A) + 1$
- $\ell(A \circ B) = \ell(A) + \ell(B) + 1$

Logikai műveletek hatásköre

Definíció (Tk.4.1.17.)

Logikai műveletek hatásköre a formula részformulái közül az a legkisebb logikai összetettségű, amelyben az adott logikai összekötőjel előfordul.

Példa

A $(X \supset Y) \land (Y \supset Z) \supset \neg X \lor Z$ formula \land műveletet tartalmazó részformulái:

- $2 \ell[(X \supset Y) \land (Y \supset Z)] = 3$

Ezek közül a 2. formula az ^ hatásköre. Egy művelet hatáskörébe eső formulák egyben *közvetlen komponensek* is.

Definíció (Tk.4.1.18.)

Egy formula **fő logikai összekötőjele** az az összekötőjel, amelynek a hatásköre maga a formula.

Tartalom

Ítéletlogika

Ítéletlogika leíró nyelve – Ábécé

Ítéletlogika leíró nyelve – Szintaxis

Ítéletlogika leíró nyelve – Szemantika

Szemantika

A nyelv ábécéjének értelmezése (interpretációja - modellezése).

Az ítéletlogika ábécéjében már csak az ítéletváltozókat kell interpretálni. Az ítéletváltozók befutják az állítások halmazát. Ha megmondjuk melyik ítéletváltozó melyik állítást jelenti, akkor a változó igazságértékét adtuk meg. Annak rögzítését melyik ítéletváltozó $i(\mathsf{gaz})$ és melyik $h(\mathsf{amis})$ igazságértékű **interpretáció**nak nevezzük.

Interpretáció

Igazságkiértékelés, interpretáció (Tk.4.2.1.)

$$\mathcal{I} = V_v \to \{i, h\}$$

 $\mathcal{I}(x)$ jelöli az x ítéletváltozó értékét az \mathcal{I} interpretációban.

n db ítéletváltozó interpretációinak száma 2^n .

Megadása:

- Felsorolással
- Szemantikus fával
- Stb.

n=3 esetén legyenek az ítéletváltozók X,Y,Z. Ezen változók egy sorrendjét **bázis**nak nevezzük. Legyen most a bázis X,Y,Z. Ekkor az összes interpretációt megadhatjuk táblázatos felsorolással, vagy szemantikus fával is.

Interpretáció megadása táblázattal

X	Y	Z		
i	i	i		
i	i	h		
i	h	i		
i	h	h		
h	i	i		
h	i	h		
h	h	i		
h	h	h		

táblázat: Interpretáció megadása táblázattal X,Y,Z bázis esetén

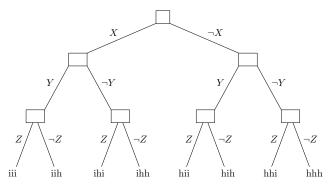
Interpretáció megadása szemantikus fával

Szemantikus fa

Egy n-változós **szemantikus fa** egy n-szintű bináris fa, ahol a szintek a bázisbeli változóknak vannak megfeleltetve. Egy X változó szintjén a csúcsokból kiinduló élpárokhoz X, $\neg X$ címkéket rendelünk. X jelentése X igaz, $\neg X$ jelentése X hamis az élhez tartozó interpretációkban, így egy n-szintű szemantikus fa ágain az összes (2^n) lehetséges igazságkiértékelés (I) interpretáció(I) megjelenik.

Interpretáció megadása szemantikus fával

Szemantikus fa az X,Y,Z logikai változókra, mint bázisra:

Formula helyettesítési értéke

Formula helyettesítési értéke \mathcal{I} interpretációban: $\mathcal{B}_{\mathcal{I}}(C)$.

$\mathcal{B}_{\mathcal{I}}(C)$ definíciója szerkezeti rekurzióval (Tk.4.2.2.)

- **1** Ha C formula ítéletváltozó, akkor $\mathcal{B}_{\mathcal{I}}(C) = \mathcal{I}(C)$.
- **2** Ha C formula negációs, akkor $\mathcal{B}_{\mathcal{I}}(\neg A) = \neg \mathcal{B}_{\mathcal{I}}(A)$.
- $\textbf{3} \ \ \mathsf{Ha} \ \ C \ \ \mathsf{formula} \ \ (A \circ B) \ \ \mathsf{alak\acute{u}}, \ \ \mathsf{akkor} \\ \mathcal{B}_{\mathcal{I}}(A \circ B) = \mathcal{B}_{\mathcal{I}}(A) \circ \mathcal{B}_{\mathcal{I}}(B).$

Formula igazságtáblája

Formula igazságtáblája

Egy n-változós formula igazságtáblája egy olyan n+1 oszlopból és 2^n+1 sorból álló táblázat, ahol a fejlécben a bázis (a formula változói rögzített sorrendben) és a formula szerepel. A sorokban a változók alatt az interpretációk (a változók igazságkiértékelései), a formula alatt a formula helyettesítési értékei találhatók.

Formula igazságtáblája

Egy n-változós formula az igazságtáblájával megadott $\{i,h\}^n \to \{i,h\}$ n-változós logikai műveletet ír le.

X	Y	Z	
i	i	i	i
i	i	h	i
i	h	i	i
i	h	h	h
h	i	i	i
h	i	h	i
h	h	i	h
h	h	h	h

táblázat: A $(\neg(Z\supset \neg X)\vee Y)$ formula igazságtáblája

Egy formula **igazhalmaza** azon \mathcal{I} interpretációk halmaza, amelyekre a formula helyettesítési értéke igaz.

Egy formula **hamishalmaza** azon $\mathcal I$ interpretációk halmaza, amelyekre a formula helyettesítési értéke hamis.

Logika és számításelmélet

I. rész Logika Második előadás

Tartalom

Ítéletlogika - Szemantika (folytatás)

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonsága

Szemantikus következményfogalom

Formalizálás az ítéletlogikábar

Igazságértékelés függvény

Egy formula **igaz-/hamis**halmazának előállításához keressük a formula bázisának interpretációira azokat a feltételeket, amelyek biztosítják, hogy ő az igazhalmaz illetve a hamishalmaz eleme legyen.

Ennek eszköze a φA^{α} igazságértékelés függvény ($\alpha=\mathbf{i}$ vagy \mathbf{h}), amely egy A formula esetén az igazságtábla felírása nélkül megadja a formula közvetlen részformuláin keresztül az A interpretációira vonatkozó $\varphi A^{\mathbf{i}}$ és a $\varphi A^{\mathbf{h}}$ feltételeket, amelyeket teljesítő interpretációkban a formula értéke \mathbf{i} vagy \mathbf{h} lesz.

A φA^{α} függvény értelmezési tartománya a formulák halmaza értékkészlete a formula interpretációira vonatkozó feltételek.

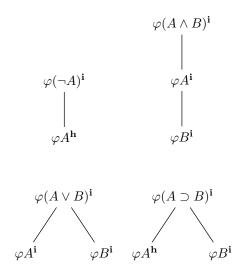
Igazságértékelés függvény

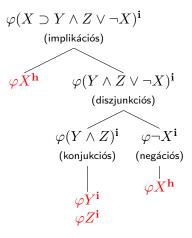
A φ -igazságértékelés függvény definiálása szerkezeti rekurzióval

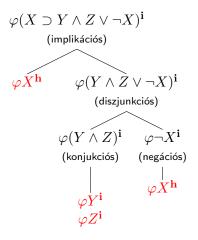
- $\textbf{1} \ \, \text{Ha} \, A \, \operatorname{pr\text{\'imformula}} \, \big(\text{\'it\'eletv\'altoz\'o} \big), \, \operatorname{akkor} \, \varphi A^{\mathbf{i}} \, \, \operatorname{felt\'etelt} \\ \, \operatorname{pontosan} \, \operatorname{azok} \, \operatorname{az} \, \mathcal{I} \, \, \operatorname{interpret\'aci\'ok} \, \operatorname{teljes\'itik}, \, \operatorname{amelyekben} \\ \, \mathcal{I}(A) = i, \, \operatorname{a} \, \varphi A^{\mathbf{h}} \, \, \operatorname{felt\'etelt} \, \operatorname{pedig} \, \operatorname{azok}, \, \operatorname{amelyekben} \, \mathcal{I}(A) = h.$
- 2 A $\varphi(\neg A)^{\bf i}$ feltételek pontosan akkor teljesülnek, ha teljesülnek a $\varphi A^{\bf h}$ feltételek.
- 3 A $\varphi(A \wedge B)^i$ feltételek pontosan akkor teljesülnek, ha teljesülnek mind a φA^i , mind a φB^i feltételek.
- **4** A $\varphi(A \vee B)^i$ feltételek pontosan akkor teljesülnek, ha teljesülnek a φA^i vagy a φB^i feltételek.
- **6** A $\varphi(A\supset B)^{\mathbf{i}}$ feltételek pontosan akkor teljesülnek, ha teljesülnek a $\varphi A^{\mathbf{h}}$ vagy a $\varphi B^{\mathbf{i}}$ feltételek.

A $\varphi(\neg A)^{\mathbf{h}}$, a $\varphi(A \wedge B)^{\mathbf{h}}$, a $\varphi(A \vee B)^{\mathbf{h}}$, és a $\varphi(A \supset B)^{\mathbf{h}}$ feltételek értelemszerűen adódnak.

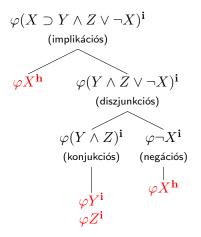
Igazságértékelés szabályok grafikus ábrázolása

1.ág			2.ág			3.ág		
X	Y	Z	X	Y	Z	X	Y	Z
h	~	~	~	i	i	h	~	2

1.ág			2.ág			3.ág		
X	Y	Z	$X \mid Y \mid Z$			X	Y	Z
h	~	~	~	i	i	h	~	2

Az igazhalmaz:

	O~		
X	Y	Z	
i	i	i	
h	i	i	
h	i	h	
h	h	i	
h	h	h	

A hamishalmazt az igazhalmazban nem szereplő interpretációk alkotják.

A hamishalmazt az igazhalmazban nem szereplő interpretációk alkotják.

$$\varphi(X\supset Y\wedge Z\vee \neg X)^{\mathbf{h}} \text{ (-implikációs)}$$

$$\varphi X^{\mathbf{i}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z\vee \neg X)^{\mathbf{h}} \text{ (-diszjunkciós)}$$

$$\varphi(\neg X)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi X^{\mathbf{i}}$$

A hamishalmazt az igazhalmazban nem szereplő interpretációk alkotják.

$$\varphi(X\supset Y\wedge Z\vee \neg X)^{\mathbf{h}} \text{ (}\neg \mathsf{implik\'aci\'os)}$$

$$\varphi X^{\mathbf{i}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z\vee \neg X)^{\mathbf{h}} \text{ (}\neg \mathsf{diszjunkci\'os)}$$

$$\varphi(\neg X)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi X^{\mathbf{i}}$$

	1.ág		2.ág			
X	Y	Z	X	Y	Z	
i	h	>	i	~	h	

A hamishalmazt az igazhalmazban nem szereplő interpretációk alkotják.

$$\varphi(X\supset Y\wedge Z\vee \neg X)^{\mathbf{h}} \text{ (}\neg \mathsf{implik\'aci\'os)}$$

$$\varphi X^{\mathbf{i}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z\vee \neg X)^{\mathbf{h}} \text{ (}\neg \mathsf{diszjunkci\'os)}$$

$$\varphi(\neg X)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi(Y\wedge Z)^{\mathbf{h}}$$

$$\varphi X^{\mathbf{i}}$$

$$\varphi X^{\mathbf{h}}$$

	1.ág		2.ág			
X	Y	Z	$X \mid Y$		Z	
i	h	>	i	\sim	h	

_/	A hamishalmaz							
	X	Y	Z					
	i	i	h					
	i	h	i					
	i	h	h					

Tartalom

Ítéletlogika - Szemantika (folytatás

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonságai

Szemantikus következményfogalom

Formalizálás az ítéletlogikábar

Formulák szemantikus tulajdonságai

Interpretáció kielégít egy formulát

Az ítéletlogikában egy $\mathcal I$ interpretáció kielégít egy B formulát $(\mathcal I\models_0 B)$. ha a formula helyettesítési értéke i az $\mathcal I$ interpretációban. A formulát kielégítő $\mathcal I$ interpretációt a formula modelljének is szokás nevezni.

Kielégíthetőség/kielégíthetetlenség/tautológia formulákra (Tk.4.3.1.)

Egy B formula **kielégíthető**, ha legalább egy interpretáció kielégíti.

Egy B formula **kielégíthetetlen**, ha egyetlen interpretáció sem elégíti ki.

Egy B formula **tautológia** ($\models_0 B$), ha minden interpretáció kielégíti. A tautologiát **ítéletlogikai törvény**nek is nevezik.

Példák

Példák ítéletlogikai törvényekre (Tk 71.0 és 74.0)

$$\models_0 A \supset (B \supset A)$$

$$\models_0 (A \supset B \supset C) \supset (A \supset B) \supset A \supset C$$

$$\models_0 A \supset B \supset (A \land B)$$

$$\models_0 ((A \supset B) \supset A) \supset A$$

Formulahalmazok szemantikus tulajdonságai

Legyen $\mathcal{F} = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ formulahalmaz.

Interpretáció kielégít egy formulahalmazt

Az ítéletlogikában egy $\mathcal I$ interpretáció **kielégít** egy F formulahalmazt ($\mathcal I\models_0\mathcal F$), ha a formulahalmaz minden formulájának helyettesítési értéke i az $\mathcal I$ interpretációban.

Kielégíthetőség/kielégíthetetlenség formulahalmazokra (Tk.4.3.12.)

Egy $\mathcal F$ formulahalmaz **kielégíthető**, ha legalább egy interpretáció kielégíti.

Egy ${\mathcal F}$ formulahalmaz **kielégíthetetlen**, ha bármely interpretációban legalább egy formulája h (nincs olyan interpretáció, ami kielégítené).

Tartalom

Ítéletlogika - Szemantika (folytatás

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonsága

Szemantikus következményfogalom

Formalizálás az ítéletlogikábar

Szemantikus következmény (Tk.4.4.1.)

Egy G formula szemantikus vagy tautologikus következménye az $\mathcal{F}=\{F_1,F_2,\ldots,F_n\}$ formulahalmaznak,

ha minden olyan \mathcal{I} interpretációra, amelyre $\mathcal{I} \models_0 \{F_1, F_2, \dots, F_n\}$ fennáll, $\mathcal{I} \models_0 G$ is fennáll (ha \mathcal{I} modellje $\{F_1, F_2, \dots, F_n\}$ -nek, akkor modellje G-nek is).

Jelölés: $\{F_1, F_2, \dots, F_n\} \models_0 G$

Tétel

Ha egy G formula bármely \mathcal{F} feltételhalmaznak következménye, akkor G tautológia ($\models_0 G$).

Tehát (F,G) akkor helyes következtetésforma, ha teljesül, hogy $F\models_0 G$ és létezik olyan $\mathcal I$ interpretáció, melyre $\mathcal I\models_0 F$.

Tétel (Tk.4.4.3.)

Ha \mathcal{F} -nek következménye G_1 ($\mathcal{F} \models_0 G_1$) és \mathcal{F} -nek következménye G_2 ($\mathcal{F} \models_0 G_2$) valamint $\{G_1, G_2\}$ -nek következménye A ($\{G_1, G_2\} \models_0 A$), akkor \mathcal{F} -nek következménye A ($\mathcal{F} \models_0 A$).

Eldöntésprobléma

Eldöntésproblémának nevezik a logikában annak eldöntését, hogy egy (F,G) pár a szemantikus következményfogalom szerint helyes gondolkodásforma-e.

Tétel (Tk.4.4.4.)

 \mathcal{F} -nek akkor és csak akkor következménye G, ha az $\mathcal{F} \cup \neg G$ vagy $F_1 \wedge F_2 \wedge \ldots \wedge F_n \wedge \neg G$ kielégíthetetlen.

Ennek alapján az egyik **szemantikus eldöntésprobléma**: tetszőleges ítéletlogikai formuláról eldönteni, hogy kielégíthetetlen-e.

Tétel (dedukciós) (Tk.4.4.7.)

$$\{F_1,F_2,\ldots,F_n\}\models_0 G$$
 akkor és csak akkor, ha $\{F_1,F_2,\ldots,F_{n-1}\}\models_0 (F_n\supset G)$

Tétel (eldöntésprobléma) (Tk.4.4.8.)

$$\{F_1, F_2, \dots, F_n\} \models_0 G$$
 akkor és csak akkor, ha
 $\models_0 F_1 \supset (F_2 \supset \dots (F_{n-1} \supset (F_n \supset G)) \dots)$

Ennek alapján a másik szemantikus eldöntésprobléma: tetszőleges ítéletlogikai formuláról eldönteni, hogy tautológia-e.

Tautologikusan ekvivalens

Definíció 1. változat (Tk.4.3.7.)

Két vagy több formula igazságtáblája lehet azonos, ekkor azt mondjuk, hogy a formulák **tautologikusan ekvivalensek**. Ennek jelölésére a \sim_0 szimbólumot használjuk.

Definíció 2. változat

Az A és B formulák **tautologikusan ekvivalensek**, ha $A \models_0 B$ és $B \models_0 A$.

Ekkor $\models_0 (A \supset B) \land (B \supset A)$.

Példák

Példák átalakítási szabályokra

$$X\supset Y\sim_0\neg X\vee Y\\ \neg\neg X\sim_0 X$$

De Morgan szabályok:

Egyszerűsítési szabályok:

- $(X \wedge k) \vee (\neg X \wedge k) \sim_0 k$

ahol d elemi diszjunkció és k elemi konjunkció.

Következtetési módok I.

Definíció (Tk.4.4.14.)

Legyen a $\mathcal F$ feltételhalmazban szereplő változók száma n. Ekkor a **legszűkebb következmény** az az $\{i,h\}^n \to \{i,h\}$ leképezés, amely pontosan azokhoz az interpretációkhoz rendel i értéket, amelyek kielégítik az $\mathcal F$ -et.

Előrekövetkeztetés

Ismert az $\mathcal F$ feltételhalmaz, és keressük $\mathcal F$ lehetséges következményeit. Megkeressük $\mathcal F$ legszűkebb következményét, R-t. Következmény minden olyan G formula, amelyre $R \supset G$ tautológia, azaz R igazhalmaza része G igazhalmazának.

Előrekövetkeztetés – példa

$$\mathcal{F} = \{Z \supset M \lor P, Z, \neg P\}$$

P	M	Z	$Z\supset M\vee P$	Z	$\neg P$	lszk.	köv.
i	i	i	i	i	h	h	h/i
i	i	h	i	h	h	h	h/i
i	h	i	i	i	h	h	h/i
i	h	h	i	h	h	h	h/i
h	i	i	i	i	i	i	i
h	i	h	i	h	i	h	h/i
h	h	i	h	i	i	h	h/i
h	h	h	i	h	i	h	h/i

Csak egy igazságértékre kielégíthető a feltételhalmaz.

Következtetési módok II.

Visszakövetkeztetés

Az $\mathcal F$ feltételhalmaz és a B következményformula ismeretében eldöntjük, hogy B valóban következménye-e $\mathcal F$ -nek. Mivel $\mathcal F\models_0 B$ pontosan akkor, ha az $\mathcal F\cup\{\neg B\}$ formulahalmaz kielégíthetetlen.

Más szóval B pontosan akkor következménye \mathcal{F} -nek, ha minden olyan interpretációban, ahol B hamis, az \mathcal{F} kielégíthetetlen.

Példa

Legyen $\mathcal{F}=\{Z\supset M\lor P,Z,\neg P\}$ és lássuk be, hogy M következmény. Be kell látni, hogy, ha $\neg M$ igaz egy interpretációban, akkor \mathcal{F} nem lesz kielégíthető. Ahhoz,hogy minden feltételformula i legyen $Z=i,\ P=h$ mellett $Z\supset M\lor P$ -nek igaznak kellene lennie, viszont ha M hamis, akkor $Z\supset M\lor P=h$ lehet csak. Tehát M következménye F-nek.

Tartalom

Ítéletlogika - Szemantika (folytatás

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonsága

Szemantikus következményfogalom

Formalizálás az ítéletlogikában

Formalizálás az ítéletlogikában ¹

Tegyük fel, hogy adott valamilyen köznapi vagy matematikai probléma. Ennek természetes nyelvű egyszerű vagy összetett kijelentő mondatokkal való leírását ismerjük.

Az **egyszerű kijelentő mondatok** formalizálására bevezetünk egy **azonosítót (állításjel, ítéletváltozó)**.

Az összetett mondatot analizáljuk, átalakítjuk azonos értelmű, de egyszerű kijelentő mondatokból olyan nyelvtani összekötőkkel felírt mondattá, ahol a nyelvtani összekötők egyben logikai összekötők (logikai műveletek).

¹Tk.54-55.o.

Példa Tk. 54.0

Betörtek egy áruházba. A nyomozási jegyzőkönyv a következőket tartalmazza:

Ha férfi a tettes, akkor kistermetű.

Ha kistermetű, akkor az ablakon mászott be.

A tettes férfi vagy legalábbis férfiruhát hordott.

Ha férfiruhát hordott és feltéve, hogy a szemtanú vallomása hiteles akkor az ablakon mászott be.

A helyszíni szemle megállapította, hogy az ablakon senki sem mászott be.

A nyomozók azt sejtik, hogy a tettes nem férfi.

Példa Tk. 54.0

Betörtek egy áruházba. A nyomozási jegyzőkönyv a következőket tartalmazza:

Ha férfi a tettes (F), akkor kistermetű (K). $F\supset K$ Ha kistermetű, akkor az ablakon mászott be (A). $K\supset A$ A tettes férfi vagy legalábbis férfiruhát hordott (R). $F\vee R$

Ha férfiruhát hordott és feltéve, hogy a szemtanú vallomása hiteles

(H), akkor az ablakon mászott be. $(R \wedge H) \supset A$

A helyszíni szemle megállapította, hogy az ablakon senki sem mászott be. $\neg A$

A nyomozók azt sejtik, hogy a tettes nem férfi. $\neg F$

A feltételhalmaz: $\{F\supset K,\ K\supset A,\ F\vee R,\ (R\wedge H)\supset A,\ \neg A\}$ A feltételezés szerinti következmény: $\neg F$

Példa Tk. 54.0

Előrekövetkeztetés:

Az $\{F\supset K,\ K\supset A,\ F\vee R,\ (R\wedge H)\supset A,\ \neg A\}$ formulahalmazt egyetlen interpretáció elégíti ki:

 $A=h,\ F=h,\ K=h,\ R=i,\ H=h,$ azaz a legszűkebb következényt leíró formula: $\neg A \wedge \neg F \wedge \neg K \wedge R \wedge \neg H$ $(\neg A \wedge \neg F \wedge \neg K \wedge R \wedge \neg H) \supset \neg F \text{ tautológia, így } \neg F$ következmény.

Visszakövetkeztetés:

 $\neg F$ következmény, mivel a negáltját hozzávéve a feltételhalmazhoz, a kapott formulahalmaz: $\{F\supset K,\ K\supset A,\ F\lor R,\ (R\land H)\supset A,\ \neg A,\ F\}$ kielégíthetetlen.

Logika és számításelmélet

I. rész Logika Harmadik előadás

Tartalom

Elsőrendű logika – bevezetés

Az elsőrendű logika szintaxisa

Nulladrendű állítás

Az ítéletlogikában nem foglalkoztunk az állítások minősítésével és az állítások leírásával. Az állítás definíciója szerint az állítást egy kijelentő mondattal ki lehet fejezni.

Ha a kijelentő mondat *alanya valamely konkrét dolog*, akkor az állítást **nulladrendű állítás**nak hívjuk. Az ilyen állítások formális leírására egy relációt (logikai függvényt) definiálunk.

Példák

- E(x) = i, ha x egész szám
- P(x) = i, ha x prímszám
- L(x,y,z)=i, ha z az x és az y legnagyobb közös osztója

Az állítás konkrét egyedekkel behelyettesített reláció. Pl.: E(9) vagy L(9,6,3) állítások, de L(9,6,z) nem állítás (paraméteres állítás).

Elsőrendű állítás

Ha a kijelentő mondat *alanya egy halmaz*, akkor az állítást **elsőrendű állítás**nak hívjuk.

Ilyenkor az állítás az összes elemre egyidejűleg fennálló megállapítást/általánosítást vagy a halmaz bizonyos elemeire (nem feltétlenül mindre) fennálló megállapítást/létezést fogalmaz meg.

Leírásukhoz a kvantorokat (\forall,\exists) használjuk.

Példa

- $\forall x E(x)$ azt jelenti, hogy a halmaz minden eleme egész szám.
- $\exists x P(x)$ azt jelenti, hogy a halmazban van olyan elem, ami prímszám.

Matematikai struktúra

Az 1800-as évek végén és az 1900-as évek elején a matematikai struktúrák (halmazelmélet és az aritmetika – számelmélet) logikai vizsgálatához meg kellett teremteni mind a nulladrendű, mind az elsőrendű állítások leírására szolgáló eszközöket. Szükségessé vált a matematikai struktúrákat leíró nyelv definiálása.

Matematikai struktúra

Definíció

A matematikai struktúra egy $\langle U, R, M, K \rangle$ halmaznégyes, ahol

- U: nem üres halmaz, a struktúra értelmezési tartománya (amennyiben U egyfajtájú elemekből áll)
- R: az U-n értelmezett n-változós ($n=1,2,\ldots,k$) logikai függvények (**alaprelációk**) halmaza
- M: az U-n értelmezett n-változós ($n=1,2,\ldots,k$) matematikai függvények (alapműveletek) halmaza
- ullet K: az U megjelölt elemeinek egy (esetleg üres) részhalmaza

A **struktúra szignatúrája** (ν_1, ν_2, ν_3 egészértékű fgv.együttes) megadja az alaprelációk és az alapműveletek aritását, valamint K elemszámát.

Matematikai struktúra leíró nyelve

Adott matematikai struktúra leíró nyelv ábécéjének logikán kívüli része áll:

- az R halmazbeli alaprelációk neveiből
- ullet az M halmazbeli alapműveletek *nevei*ből
- a K halmazbeli elemek neveiből

Ezekkel a nevekkel már lehet egyszerű (nulladrendű és paraméteres) állításokat leírni. Az R,M,K-beli nevek a leíró nyelv **logikán kívüli** részét képezik.

Matematikai struktúra leíró nyelve

Az összetett állítások és az elsőrendű állítások leírására kibővítjük az ábécét a **logikai szimbólumok**kal (az ábécé logikai része):

- individuumváltozók
- unér és binér logikai műveleti jelek ¬, ∧, ∨, ⊃
- kvantorok ∀,∃
- elválasztójelek () ,

Ez együtt egy adott matematikai struktúra logikai leíró nyelvének az ábécéje.

Példa – elemi aritmetika ¹

 $\langle \mathbb{N}_0; =; s, +, *; 0 \rangle$ együttes, ahol

- x, y, \ldots : individuumvátozók befutják a természetes számok halmazát (\mathbb{N}_0 -t)
- =: az $\{(x,x)\}$ igazhalmazú alapreláció neve
- s: az egyváltozós rákövetkezés függvény neve
- + és *: rendre az összeadás és a szorzás műveletek nevei
- 0: a megjelölt univerzumelem neve (az az elem, amely nem tartozik a rákövetkezés függvény értékkészletébe)

¹Tk.36-37.o.

Példa – elemi aritmetika

A **struktúra szignatúrája** alatt az alaprelációk és az alapműveletek aritásait, valamint a konstansok számát megadó ν_1, ν_2, ν_3 egész értékű függvényeket értjük.

Esetünkben:
$$\nu_1(=)=2$$
, $\nu_2(s)=1$, $\nu_2(+)=2$, $\nu_2(*)=2$, $\nu_3=1$

Felsorolással megadva:

	s	+	*	0
2	1	2	2	1

Az elemi aritmetika leíró nyelvének ábécéjében az \mathbb{N}_0 kezelésére a **változók** (x,y,\ldots) szolgálnak (individuumváltozók), az $\{=,s,+,*;0\}$ jelek a megfelelő **leképezések azonosítói**. A leíró nyelv szignatúrája ugyanaz, mint a struktúráé.

Példa – elemi aritmetika

Az alaprelációkkal (itt az = relációval) lehet állításokat leírni, pl. $2=3,\ 5=5$. De nem állítás pl. y=5 vagy z=w (paraméteres állítások). Egyéb ismert egyszerű állításokat pl. a kisebb egyenlő relációt ezen a nyelven csak összetett állítás formájában lehet felírni (formalizálni). Ehhez a nyelv ábécéjét logikai résszel bővítjük ki. Ezek:

- individuumváltozók: x, y, . . .
- logikai összekötőjelek: ¬, ∧, ∨, ⊃
- kvantorok: ∀,∃
- elválasztójelek: () ,

Példa – aritmetika, geometria

Definiáljuk (formalizáljuk) az aritmetika logikai leíró nyelvén a \leq relációt:

$$x \le y$$
$$x \le y =_{def} \exists z ((x+z) = y)$$

Megjegyzés: Az aritmetika univerzuma egyfajtájú elemekből, a természetes számokból állt. Egy matematikai struktúra univerzuma $t\"obbfajt\acute{a}j\acute{u}$ elemekből is állhat. Például a térgeometriában pontok, egyenesek és síkok alkotják az értelmezési tartományt. Ekkor a leíró nyelv ábécéjében a fajták elnevezésére is bevezetünk jeleket. Esetünkben ezek a nevek: p,e,s. Így az értelmezési tartomány $U_p \cup U_e \cup U_s$ lesz, a struktúra pedig az $\langle U_p \cup U_e \cup U_s, R, M, K \rangle$ együttes.

Az elsőrendű logika leíró nyelve (\mathcal{L}) – követelmények

Olyan ábécével kell hogy rendelkezzen, melynek a logikán kívüli szimbólumai és azok szignatúrája paraméterezéssel bármely adott matematikai struktúra szignatúrájával megfeleltethető kell legyen, és ennélfogva a szimbólumok lehessenek a struktúra relációinak, műveleteinek és megjelölt elemeinek a nevei. Más szóval a nyelv alkalmas kell, hogy legyen tetszőleges szignatúrájú matematikai struktúrák leírására.

Egyfajtájú struktúrákat leíró nyelvek

Egyféle elemből álló U esetén az $\langle U,R,M,K \rangle$ struktúra leíró nyelv logikán kívüli része lehet a következő.

Az \mathcal{L} nyelv ábécéje: $\langle Pr, Fn, Cnst \rangle$, szignatúrája: (ν_1, ν_2, ν_3) .

- Pr: predikátumszimbólumok halamaza ν_1 : $P \in Pr$ -re megadja P aritását (k)
- Fn: függvényszimbólumok halamaza ν_2 : $f \in Fn$ -re megadja f aritását (k)
- Cnst: konstansszimbólumok halamaza ν_3 : megadja a konstansok számát

Többfajtájú struktúrákat leíró nyelvek

Többféle elemből álló U esetén az $\langle U,R,M,K \rangle$ struktúra leíró nyelv logikán kívüli része lehet a következő.

Az \mathcal{L} nyelv ábécéje: $\langle Srt, Pr, Fn, Cnst \rangle$, szignatúrája: (ν_1, ν_2, ν_3) .

- Srt: nemüres halmaz, melynek π_j elemei fajtákat szimbolizálnak
- Pr: predikátumszimbólumok halamaza ν_1 : $P \in Pr$ -re megadja P aritását (k), és hogy milyen fajtájúak az egyes argumentumok $(\pi_1, \pi_2, \ldots, \pi_k)$
- Fn: függvényszimbólumok halamaza ν_2 : $f\in Fn$ -re megadja f aritását (k), és hogy milyen fajtájúak az egyes argumentumok, valamint a függvény értéke $(\pi_1,\pi_2,\ldots,\pi_k;\pi_f)$
- Cnst: konstansszimbólumok halamaza ν_3 : megadja minden fajtához a konstansok számát.

Leíró nyelv – logikai rész

- különböző fajtájú individuumváltozók (minden fajtához megszámlálhatóan végtelen sok): x, y, y_k,...
- unér és binér logikai műveleti jelek: ¬, ∧, ∨, ⊃
- kvantorok: ∀,∃
- elválasztójelek: () ,

Az $\mathcal L$ nyelv ábécéjére $V[V_{\nu}]$ -vel hivatkozunk, ahol V_{ν} adja meg a (ν_1,ν_2,ν_3) szignatúrájú $\langle Srt,Pr,Fn,Cnst \rangle$ halmaznégyest.

Tartalom

Elsőrendű logika – bevezetés

Az elsőrendű logika szintaxisa

A nyelv kifejezései

A nyelv kifejezései informálisan:

- termek: a matematikai leképezéseket szimbolizálják
- formulák: a logikai leképezéseket szimbolizálják

Az elsőrendű logika szintaxisa ² – term I.

Egyfajtájú eset.

Termek – $\mathcal{L}_t(V_{\nu})$

- (alaplépés) Minden individuumváltozó és konstans szimbólum term.
- **2** (rekurzív lépés) Ha az $f \in Fn$ k-változós függvényszimbólum és t_1, t_2, \ldots, t_k termek, akkor $f(t_1, t_2, \ldots, t_k)$ is term.
- 3 Minden term az 1, 2 szabályok véges sokszori alkalmazásával áll elő.

²Tk.112.o.

Az elsőrendű logika szintaxisa – formula I.

Egyfajtájú eset.

Formulák – $\mathcal{L}_f(V_{\nu})$

- ① (alaplépés) Ha a $P \in Pr$ k-változós predikátumszimbólum és t_1, t_2, \ldots, t_k termek, akkor $P(t_1, t_2, \ldots, t_k)$ formula (atomi formula).
- (rekurzív lépés)
 - Ha A formula, akkor $\neg A$ is az.
 - Ha A és B formulák, akkor $(A \circ B)$ is formula, ahol \circ a három binér művelet bármelyike.
- **3** Ha A formula, akkor $\forall x A$ és $\exists x A$ is az.
- 4 Minden formula az 1, 2, 3 szabályok véges sokszori alkalmazásával áll elő.

Az elsőrendű logika szintaxisa – term II.

Többfajtájú eset.

Termek – $\mathcal{L}_t(V_{\nu})$

- (alaplépés) Minden $\pi \in Srt$ fajtájú individuumváltozó és konstans szimbólum π fajtájú term.
- ② (rekurzív lépés) Ha az $f \in Fn$ $(\pi_1, \pi_2, \ldots, \pi_k; \pi_f)$ fajtájú függvényszimbólum és t_1, t_2, \ldots, t_k rendre $\pi_1, \pi_2, \ldots, \pi_k$ fajtájú termek, akkor $f(t_1, t_2, \ldots, t_k)$ π_f fajtájú term.
- 3 Minden term az 1, 2 szabályok véges sokszori alkalmazásával áll elő.

Az elsőrendű logika szintaxisa – formula II.

Többfajtájú eset.

Formulák – $\mathcal{L}_f(V_{\nu})$

- ① (alaplépés) Ha a $P \in Pr$ $(\pi_1, \pi_2, \ldots, \pi_k)$ fajtájú predikátumszimbólum és t_1, t_2, \ldots, t_k rendre $\pi_1, \pi_2, \ldots, \pi_k$ fajtájú termek, akkor $P(t_1, t_2, \ldots, t_k)$ formula (atomi formula).
- (rekurzív lépés)
 - Ha A formula, akkor $\neg A$ is az.
 - Ha A és B formulák, akkor $(A \circ B)$ is formula, ahol \circ a három binér művelet bármelyike.
- **3** Ha A formula, akkor $\forall xA$ és $\exists xA$ is az.
- Minden formula az 1, 2, 3 szabályok véges sokszori alkalmazásával áll elő.

Elsőrendű logikai nyelv: $\mathcal{L}(V_{\nu}) = \mathcal{L}_t(V_{\nu}) \cup \mathcal{L}_f(V_{\nu})$.

Formulaelnevezések

- $\neg A$ negációs
- $A \wedge B$ konjukciós
- $A \lor B$ diszjunkciós
- $A\supset B$ implikációs
- ∀xA univerzálisan kvantált
- ∃xA egzisztenciálisan kvantált

A $\forall xA$ és $\exists xA$ formulák esetén az A formula a kvantált formula törzse - mátrixa.

Elsőrendű formulákhoz kapcsolódó fogalmak

Vezessük be a \forall , \exists , \neg , \land , \lor , \supset prioritási sorrendet, ekkor az ítéletlogikához hasonlóan definiáljuk:

- a zárójelelhagyásokat
- a műveletek és a kvantorok hatáskörét
- a komponens és prímkomponens fogalmakat
- egy formula fő műveleti jelét

Az ítéletlogikában minden formulát fel lehet írni a prímformulák (azaz ítéletváltozók) és a műveletek segítségével. Az elsőrendű nyelvben is vannak ilyen formulák. **Prímformulák**^a az elsőrendű nyelvben az atomi formulák és a kvantált formulák.

^aTk.113.o.

Közvetlen részterm és részformula

Közvetlen részterm

- Konstansnak és individuumváltozónak nincs közvetlen résztermje.
- 2 Az $f(t_1, t_2, \dots, t_k)$ term közvetlen résztermjei a t_1, t_2, \dots, t_k termek.

Közvetlen részformula

- 1 Egy atomi formulának nincs közvetlen részformulája.
- 3 Az $(A \circ B)$ közvetlen részformulái az A (baloldali) és a B (jobboldali) formulák.
- **4** A QxA $(Q \in \{\forall, \exists\})$ közvetlen részformulája az A formula.

Prímkomponensek

Egy formulában egy logikai művelet hatáskörében lévő részformulá(ka)t komponens formuláknak nevezzük.

- Egy atomi formulának nincs közvetlen komponense (prímformula).
- 3 Az $(A \circ B)$ közvetlen komponensei az A és a B formulák.
- **4** A QxA $(Q \in \{\forall, \exists\})$ formulának nincs közvetlen komponense (**prímformula**).

Megjegyzés: **prímkomponens**nek nevezzük azokat a prímformulákat, amelyekből a formula kizárólag a $\neg, \land, \lor, \supset$ műveletek segítségével épül fel.

Ennek megfelelően a prímformulák:

- 1 Egy atomi formula prímformula.
- **2** Egy QxA formula prímformula.

Szerkezeti fák ³

Term szerkezeti fája.

Egy t term szerkezeti fája egy olyan véges fa, melyre teljesül, hogy

- a gyökeréhez a t term van rendelve,
- ha valamelyik csúcsához egy t^\prime term van rendelve, akkor az adott csúcs gyerekeihez a t^\prime term közvetlen résztermjei vannak rendelve,
- leveleihez individuumváltozók vagy konstansok vannak rendelve.

³Tk. 116-118.o.

Szerkezeti fák

Formula szerkezeti fája.

Egy F formula szerkezeti egy olyan véges fa, melyre teljesül, hogy

- a gyökeréhez az F formula van rendelve,
- ha valamelyik csúcsához egy F' formula van rendelve, akkor az adott csúcs gyerekeihez az F' formula közvetlen részformulái vannak rendelve,
- leveleihez atomi formulák vannak rendelve.

Logikai összetettség

Egy A formula **logikai összetettsége**: $\ell(A)$

Szerkezeti rekurzió szerinti definíció (Tk.5.1.15)

- $\textbf{ 1} \ \, \text{Ha} \, \, A \, \, \text{atomi formula, akkor} \, \, \ell(A) = 0$
- **2** $\ell(\neg A) = \ell(A) + 1$
- **3** $\ell(A \circ B) = \ell(A) + \ell(B) + 1$

Szabad és kötött változók elsőrendű formulákban

Egy formulában egy x változó egy előfordulása

- szabad, ha nem esik x-re vonatkozó kvantor hatáskörébe
- kötött, ha x-re vonatkozó kvantor hatáskörébe esik

Egy x változó egy formulában

- kötött változó, ha x minden előfordulása kötött
- szabad változó, ha x minden előfordulása szabad
- **vegyes változó**, ha x-nek van szabad és kötött előfordulása is

Megjegyzés: Ha egy formulában egy változó kötött, akkor átnevezve ezt a változót a formulában elő nem forduló változónévvel a formula ekvivalens marad az eredetivel. Ily módon minden formula átírható változóátnevezésekkel vegyes változót már nem tartalmazó formulává.

Szabad és kötött változók – példa

Szabad és kötött változók

A formula: $\forall x P(x) \supset \exists y Q(w,y) \lor P(v) \supset \forall z Q(w,z)$

A prímkomponensek: $\forall x P(x)$, $\exists y Q(w,y)$, P(v), $\forall z Q(w,z)$

A szabad individuumváltozók: v, w

Formulák szintaktikus tulajdonságai

Zártság

- Egy formula zárt, ha minden változója kötött.
- Egy formula nyitott, ha legalább egy individuumváltozónak van legalább egy szabad előfordulása.
- Egy formula kvantormentes, ha nem tartalmaz kvantort.
- 1. rendű állításokat szimbolizálnak az \mathcal{L} nyelven a zárt formulák vagy mondatok.

Alapkifejezés, alapatom, alapterm, ...

Alapkifejezés

Alapkifejezés a változót nem tartalmazó $\mathcal L$ kifejezés (alapformula, alapterm). Ezeket alappéldányoknak is nevezik. Az atomi formulák alappéldányait két csoportba soroljuk:

- **1** Egy atomi formula **alapatom**, ha argumentumai konstans szimbólumok vagy egy megadott univerzum elemei (pl. P(c))
- **2** Egy atomi formulát **az atomi formula alappéldányának** nevezzük, ha argumentumai **alaptermek** (pl. Q(f(a,b),a))

Megjegyzés: Egy atomi formulát (nem alappéldány) egyébként paraméteres állításnak is neveznek.

Logika és számításelmélet

I. rész Logika Negyedik előadás

Tartalom

Az elsőrendű logika szemantikája

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonsága

Elsőrendű logikai nyelv interpretációja

Egy elsőrendű logikai nyelv $\mathcal{L}[V_{\nu}]$ interpretációja egy, az \mathcal{L} nyelvvel azonos szignatúrájú $\langle U, R, M, K \rangle$ matematikai struktúra.

Másik megfogalmazás: egy, a szignatúrának megfelelő U halmaz megadása, ezen a $Pr,\ Fn,\ Cnst$ szimbólumhalmazok szignatúrájával megegyező $R,\ M,\ K$ reláció-, művelet- és konstanshalmaz definiálása.

Az \mathcal{I} interpretáció működése: $\mathcal{I}=\langle \mathcal{I}_{Srt}, \mathcal{I}_{Pr}, \mathcal{I}_{Fn}, \mathcal{I}_{Cnst} \rangle$ függvénynégyes, ahol:

- $\mathcal{I}_{Srt} \colon \pi \mapsto \mathcal{U}_{\pi}$, ahol ha Srt egyelemű, akkor az interpretáció U univerzuma egyfajtájú elemekből áll
- az $\mathcal{I}_{Pr} \colon P \mapsto P^{\mathcal{I}}$, ahol $P^{\mathcal{I}}$ a struktúra R halmaza
- az $\mathcal{I}_{Fn} \colon f \mapsto f^{\mathcal{I}}$, ahol $f^{\mathcal{I}}$ a struktúra M halmaza
- az $\mathcal{I}_{Cnst} \colon c \mapsto c^{\mathcal{I}}$, ahol $c^{\mathcal{I}}$ a struktúra K halmaza

Változókiértékelés

Változókiértékelés

Egy $\kappa\colon V\to\mathcal{U}$ leképezés, ahol V a nyelv változóinak halmaza, U pedig az interpretáció univerzuma.

 $|x|^{\mathcal{I},\kappa}$ az U univerzumbeli $\kappa(x)$ elem.

Formula jelentése – informális definíció

Legyen egy formula valamely $\mathcal{L}(P_1,P_2,\ldots,P_n;f_1,f_2,\ldots,f_k)$ formalizált nyelven, ahol $(r_1,r_2,\ldots,r_n;s_1,s_2,\ldots,s_k)$ az \mathcal{L} nyelv, típusa/szignatúrája (ν_1,ν_2,ν_3) .

- 1.lépés Választunk egy $S=U(R_1,R_2,\ldots,R_n;o_1,o_2,\ldots,o_k)$ matematikai struktúrát, amelynek a típusa/szignatúrája $(r_1,r_2,\ldots,r_n;s_1,s_2,\ldots,s_k)/(\nu_1,\nu_2,\nu_3)$ megegyezik a nyelvével és a logikán kívüli szimbólumokat a megfelelő relációknak illetve műveleteknek feleltetjük meg: $P_i=P_i^{\mathcal{I}},\ f_k=f_k^{\mathcal{I}}$ (ha az interpretáló struktúrának nincs leíró nyelve, vagy nem akarjuk azt használni. Ha felhasználjuk az interpretáló struktúra leíró nyelvét, akkor $P_i^{\mathcal{I}}=R_i$ neve és $f_k^{\mathcal{I}}=o_k$ neve. Ez a nyelv szimbólumainak interpretációja, ahol R_i és o_k jelentése egyértelmű).
- 2.lépés A nem kötött individuumváltozók kiértékelése ($|x|^{\mathcal{I},\kappa}$) és a kifejezések helyettesítési értékeinek kiszámítása.

Formális definíció: termek szematikája

Termek szemantikája

- $oldsymbol{1}$ ha c konstansszimbólum, $|c|^{\mathcal{I},\kappa}$ az U-beli $c^{\mathcal{I}}$ elem
- 2 ha x individuumváltozó, $|x|^{\mathcal{I},\kappa}$ a $\kappa(x)\in U$ elem (ahol κ egy változókiértékelés)
- $(f(t_1, t_2, \dots, t_n))^{\mathcal{I}, \kappa} = f^{\mathcal{I}}((|t_1|^{\mathcal{I}, \kappa}, |t_2|^{\mathcal{I}, \kappa}, \dots, |t_n|^{\mathcal{I}, \kappa}))$

Formális definíció: formulák szemantikája

Formulák szemantikája

- $\begin{array}{l} \textbf{1} \ |P(t_1,t_2,\ldots,t_n)|^{\mathcal{I},\kappa}=i, \ \text{ha} \ (|t_1|^{\mathcal{I},\kappa},|t_2|^{\mathcal{I},\kappa},\ldots,|t_n|^{\mathcal{I},\kappa}) \in P^{\mathcal{I}}, \\ \text{ahol a} \ P^{\mathcal{I}} \ \text{jel\"oli a} \ P^{\mathcal{I}} \ \text{rel\'aci\'o} \ \text{igazhalmaz\'at}. \end{array}$
- **3** $|\forall xA|^{\mathcal{I},\kappa} = i, ha|A|^{\mathcal{I},\kappa^*} = i \kappa \text{ minden } \kappa^* x \text{ variánsára}$ $|\exists xA|^{\mathcal{I},\kappa} = i, ha|A|^{\mathcal{I},\kappa^*} = i \kappa \text{ legalább egy } \kappa^* x \text{ variánsára}$

A továbbiakban egyfajtájú struktúrákkal és egyfajtájú \mathcal{L} nyelvvel (Srt egyelemű halmaz) foglalkozunk az elsőrendű logika tárgyalása során.

Formulakifejtés – példa

$\forall x P(x,y)$ formula kifejtése

 $U = \{a,b,c\}$, formulakifejtés $\kappa(y) = a,b,c$ -re:

- $\kappa(y) = a$ $|\forall x P(x,y)|^{\mathcal{I},\kappa} = |\forall x P(x,a)|^{\mathcal{I}} = P^{\mathcal{I}}(a,a) \wedge P^{\mathcal{I}}(b,a) \wedge P^{\mathcal{I}}(c,a)$
- $\kappa(y) = b$ $|\forall x P(x,y)|^{\mathcal{I},\kappa} = |\forall x P(x,b)|^{\mathcal{I}} = P^{\mathcal{I}}(a,b) \wedge P^{\mathcal{I}}(b,b) \wedge P^{\mathcal{I}}(c,b)$
- $\kappa(y) = c$ $|\forall x P(x,y)|^{\mathcal{I},\kappa} = |\forall x P(x,c)|^{\mathcal{I}} = P^{\mathcal{I}}(a,c) \wedge P^{\mathcal{I}}(b,c) \wedge P^{\mathcal{I}}(c,c)$

Formulakifejtés – példa

```
\forall x \exists y (P(x,y) \supset R(x,y)) formula kifejtése
U = \{a, b, c\}
|\forall x \exists y (P(x,y) \supset R(x,y))|^{\mathcal{I}}
|\exists y (P(a,y) \supset R(a,y))|^{\mathcal{I}} \wedge
|\exists y (P(b,y) \supset R(b,y))|^{\mathcal{I}} \wedge
|\exists y (P(c,y) \supset R(c,y))|^{\mathcal{I}}
((P^{\mathcal{I}}(a,a)\supset R^{\mathcal{I}}(a,a))\vee(P^{\mathcal{I}}(a,b)\supset R^{\mathcal{I}}(a,b))\vee(P^{\mathcal{I}}(a,c)\supset R^{\mathcal{I}}(a,c)))\wedge
(P^{\mathcal{I}}(b,a) \supset R^{\mathcal{I}}(b,a)) \lor (P^{\mathcal{I}}(b,b) \supset R^{\mathcal{I}}(b,b)) \lor (P^{\mathcal{I}}(b,c) \supset R^{\mathcal{I}}(b,c)) \land \land
((P^{\mathcal{I}}(c,a)\supset R^{\mathcal{I}}(c,a))\vee (P^{\mathcal{I}}(c,b)\supset R^{\mathcal{I}}(c,b))\vee (P^{\mathcal{I}}(c,c)\supset R^{\mathcal{I}}(c,c)))\wedge
```

Komplett példa I.

• \mathcal{L} nyelv:

$$\mathcal{L} = (=, P_1, P_2; a, b, f_1, f_2)$$
 szignatúra: $(2, 2, 2; 0, 0, 2, 2)$

• A struktúra leíró nyelve:

$$S = \mathbb{N}(=,<,>;0,1,+,*)$$
 szigantúra: $(2,2,2;0,0,2,2)$

$\mathcal{I}_{Pr}:P o P^{\mathcal{I}}$	=	P_1	P_2
	=	<	>

$\mathcal{I}_{Fn}:f o f^{\mathcal{I}}$	a	b	f_1	f_2
	0	1	+	*

 \mathcal{I}_{Cnst} : nincs konstans, csak két db 0 változós függvény

Példa II.

Az $t = f_1(x, f_2(x, y))$ term jelentésének megállapítása:

$$|t|^{\mathcal{I},\kappa} = |f_1(x, f_2(x, y))|^{\mathcal{I},\kappa} = |f_1|^{\mathcal{I}}(|x|^{\mathcal{I},\kappa}, |f_2(x, y)|^{\mathcal{I},\kappa}) = +(x, *(x, y)) = x + x * y$$

$$x + x * y$$

	x	y	x + x * y
κ_1	1	1	2
κ_2	2	3	8
κ_3	0	4	0

Példa III.

A $P_1(t, f_1(y, f_2(x, y)))$ formula jelentésének megállapítása:

$$\begin{aligned} |P_{1}(t, f_{1}(y, f_{2}(x, y)))|^{\mathcal{I},\kappa} &= \\ |P_{1}|^{\mathcal{I}}(|t|^{\mathcal{I},\kappa}, |f_{1}|^{\mathcal{I}}(|y|^{\mathcal{I},\kappa}, |f_{2}|^{\mathcal{I}}(|x|^{\mathcal{I},\kappa}, |y|^{\mathcal{I},\kappa}))) &= \\ &< (+(x, *(x, y)), +(y, *(x, y))) &= \\ &< (x + x * y, y + x * y) &= \\ &(x + x * y) < (y + x * y) \end{aligned}$$

Egy kvantormentes formula kiértékelése: a formula minden alap előfordulását generáljuk és így minden állítás előáll \mathcal{I} -ben.

Х	y	(x+x*y) < (y+x*y)
1	1	(1+1*1) < (1+1*1) = h
2	3	(2+2*3) < (3+2*3) = i

Példa IV.

Egzisztenciális formula jelentésének megállapítása:

$$|\exists x P_1(a,f_1(x,x))|^{\mathcal{I},\kappa}=i$$
, ha $|P_1(a,f_1(x,x))|^{\mathcal{I},\kappa^*}=i$ legalább egy κ^* variánsára.

Azaz ebben az interpretációban, ha 0<(x+x)=i legalább egy $u\in N$ esetén.

Nézzük meg a formula értéktábláját:

x	0 < (x+x)
0	h
1	i

Mivel az x = 1-re a formula törzse i, ezért a $\exists x (0 < (x + x))$ formula is i.

Példa V.

Univerzális formula jelentésének megállapítása:

$$|\forall x P_1(a, f_1(b, x))|^{\mathcal{I}, \kappa} = i$$
, ha $|P_1(a, f_1(b, x))|^{\mathcal{I}, \kappa^*} = i$ κ minden κ^* x variánsára.

Nézzük meg a formula értéktábláját:

x	0 < (1+x)
0	i
1	i

Mivel minden egészre a formula törzse i, ezért a $\forall x (0 < (1+x))$ formula értéke i.

A formula értéktáblája

- Egy 1. rendű formula prímformulái az atomi formulák (ezek paraméteres állítások az interpretációkban) és a kvantált formulák (ezek állítások, ha zártak).
- Egy 1. rendű formula prímkomponensei a formula azon prímformulái, amelyekből a formula logikai összekötőjelek segítségével épül fel.

Az **igazságtáblában** (ítéletlogika) az első sorba az állításváltozók (ezek a formula prímkomponensei) és a formula kerülnek. A változók alá igazságértékeiket (interpretáció) írjuk. A formula alatt a megfelelő helyettesítési értékek találhatók.

Egy 1. rendű formula **értéktáblájában** az első sorba a formula szabad változói, a prímkomponensek és a formula kerülnek. (Mivel a prímformulák több esetben paraméteres állítások, ezért az interpretációban az individuumváltozók kiértékelése után válnak állításokká.) Az individuumváltozók alá a lehetséges változókiértékelések, a prímformulák alá a megfelelő helyettesítési értékek kerülnek. A formula alatt a formulának a prímformulák értékei alapján kiszámított helyettesítési értékei találhatók.

A formula: $F = \exists x P(x) \supset \exists y Q(w,y) \lor P(v) \supset \forall z Q(w,z)$

A formula: $F = \exists x P(x) \supset \exists y Q(w,y) \lor P(v) \supset \forall z Q(w,z)$

 \bullet A prímkomponensek: $\exists x P(x)$, $\exists y Q(w,y)$, P(v), $\forall z Q(w,z)$

A formula: $F = \exists x P(x) \supset \exists y Q(w,y) \lor P(v) \supset \forall z Q(w,z)$

- A prímkomponensek: $\exists x P(x)$, $\exists y Q(w,y)$, P(v), $\forall z Q(w,z)$
- ullet A szabad individuumváltozók: v,w

A formula: $F = \exists x P(x) \supset \exists y Q(w,y) \lor P(v) \supset \forall z Q(w,z)$

- A prímkomponensek: $\exists x P(x)$, $\exists y Q(w,y)$, P(v), $\forall z Q(w,z)$
- A szabad individuumváltozók: v,w
- Legyen az interpretáló struktúra:

$$U = \{1, 2, 3\}, |P|^{\mathcal{I}} = \{1, 3\}, |Q|^{\mathcal{I}} = \{(1, 2), (1, 3), (2, 1), (2, 2), (2, 3)\}$$

A formula:
$$F = \exists x P(x) \supset \exists y Q(w,y) \lor P(v) \supset \forall z Q(w,z)$$

- A prímkomponensek: $\exists x P(x)$, $\exists y Q(w,y)$, P(v), $\forall z Q(w,z)$
- A szabad individuumváltozók: v,w
- Legyen az interpretáló struktúra: $U = \{1,2,3\}, \ |P|^{\mathcal{I}} = \{1,3\}, \\ |Q|^{\mathcal{I}} = \{(1,2),(1,3),(2,1),(2,2),(2,3)\}$
- Ekkor $|\exists x P(x)|^{\mathcal{I}} = i$, a többiek paraméteres állítások.

A formula: $F = \exists x P(x) \supset \exists y Q(w,y) \lor P(v) \supset \forall z Q(w,z)$

- A prímkomponensek: $\exists x P(x), \exists y Q(w,y), P(v), \forall z Q(w,z)$
- A szabad individuumváltozók: v,w
- Legyen az interpretáló struktúra:

$$U = \{1, 2, 3\}, |P|^{\mathcal{I}} = \{1, 3\}, |Q|^{\mathcal{I}} = \{(1, 2), (1, 3), (2, 1), (2, 2), (2, 3)\}$$

• Ekkor $|\exists x P(x)|^{\mathcal{I}} = i$, a többiek paraméteres állítások.

Az értéktábla:

v	w	$ \exists x P(x)) ^{\mathcal{I}}$	$ \exists y Q(w,y) ^{\mathcal{I}}$	$ P(v) ^{\mathcal{I}}$	$ \forall z Q(w,z) ^{\mathcal{I}}$	F
1	1	i	$ \exists y Q(1,y) ^{\mathcal{I},\kappa} = i$	$ P(1) ^{\mathcal{I}} = i$	$ \forall z Q(1,z) ^{\mathcal{I},\kappa} = h$	h
1	2	i	$ \exists y Q(2,y) ^{\mathcal{I},\kappa} = i$	$ P(1) ^{\mathcal{I}} = i$	$ \forall z Q(2,z) ^{\mathcal{I},\kappa} = i$	i
1	3	i	$ \exists y Q(3,y) ^{\mathcal{I},\kappa} = h$	$ P(1) ^{\mathcal{I}} = i$	$ \forall z Q(3,z) ^{\mathcal{I},\kappa} = h$	h
2	1	i				
2	2	i				
2	3	i				
3	1	i				
3	2	i				
3	3	i				

Tartalom

Az elsőrendű logika szemantikája

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonságai

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonságai

$\mathcal{I}, \kappa \models A$

Az $\mathcal L$ egy $\mathcal I$ interpretációja adott κ változókiértékelés mellett kielégít egy 1. rendű A formulát $(\mathcal I, \kappa \models A)$, ha a formula $|A|^{\mathcal I, \kappa}$ értéke i. Ha az A formula mondat (zárt formula) és $\mathcal I \models A$, akkor azt mondjuk, hogy az I által megadott S struktúra elégíti ki A-t, így $S \models A$. Más szóval S modellje A-nak.

$\mathcal{I} \models \mathcal{F}$

Ha $\mathcal L$ egy $\mathcal I$ interpretációjára az $\mathcal F=\{F_1,F_2,\ldots,F_n\}$ zárt formulahalmazban $|F_k|^{\mathcal I}$ értéke i, minden $1\leq k\leq n$ értékre, akkor $\mathcal I$ kielégíti $\mathcal F$ -et. Jelölés: $\mathcal I\models\mathcal F$.

Formulák és formulahalmazok szemantikus tulajdonságai

Kielégíthető formula

Azt mondjuk, hogy egy G formula kielégíthető ha \mathcal{L} -hez van legalább egy \mathcal{I} interpretáció és κ változókiértékelés, hogy $\mathcal{I}, \kappa \models G$.

Kielégíthető formulahalmaz

Azt mondjuk, hogy $\mathcal F$ zárt formulahalmaz kielégíthető ha $\mathcal L$ -nek legalább egy $\mathcal I$ interpretációja kielégíti, azaz $\mathcal I \models \mathcal F$.

Logikailag igaz és tautológia kérdése

Logikailag igaz

Azt mondjuk, hogy egy G formula **logikailag igaz (logikai törvény)**, ha G igaz minden lehetséges $\mathcal I$ interpretációra és minden κ változókiértékelésre. Ez azt jelenti, hogy G igaz minden lehetséges interpretáló struktúrában. Jelölés: $\models G$.

Tautológia

Azt mondjuk, hogy egy G formula **tautológia**, ha G értéktáblájában a prímkomponensekhez rendelhető összes lehetséges igazságérték hozzárendelés esetén a formula helyettesítési értéke i. Jelölés: $\models_0 G$

Példa

 $\forall x P(x) \land \forall x Q(x) \supset \forall x P(x)$ formula prímkomponens alakja $p \land q \supset p$. ami tautológia, de

 $\forall x(P(x) \land Q(x)) \supset \forall xP(x)$ prímkomponens alakja $r \supset p$ nem tautológia (viszont mindkettő logikailag igaz!)

Kielégíthetetlenség

Kielégíthetetlenség

Azt mondjuk, hogy G formula illetve $\mathcal F$ formulahalmaz **kielégíthetetlen** (nem kielégíthető), ha $\mathcal L$ -hez nincs olyan $\mathcal I$ interpretáció, hogy $\mathcal I \models G$ illetve, hogy $\mathcal I \models \mathcal F$. Más szóval egy G formula kielégíthetetlen, ha minden interpretációban a G értéktáblájának minden sorában G helyettesítési értéke h(amis). Az $\mathcal F$ formulahalmaz kielégíthetetlen, ha az $\mathcal F$ közös értéktáblájában minden sorban van legalább egy eleme $\mathcal F$ -nek, amelynek a helyettesítési értéke h(amis).

A két szemantikus tulajdonság fennállásának vizsgálatához az összes inerpretáló struktúrára szükség van.

Lehetséges interpretáló struktúrák száma adott U és adott szignatúra mellett

Legyenek rendre az $\mathcal L$ nyelv szignatúrája szerint $(r_1,r_2,\ldots,r_n;s_1,s_2,\ldots,s_k)$ a predikátumszimbólumok és függvényszimbólumok aritásai. Legyen U az univerzum, ahol |U|=M.

Állapítsuk meg hány különböző $(r_1, r_2, \ldots, r_n; s_1, s_2, \ldots, s_k)$ szignatúrájú struktúra létezik U felett?

Ezekkel az aritásokkal relációkat $\prod\limits_{j=1}^n 2^{M^{r_j}}$, míg műveleteket $\prod\limits_{t=1}^k M^{M^{s_t}}$ féleképp lehet definiálni. Az összes definiálható struktúra száma a kettő szorzata: $(\prod\limits_{j=1}^n 2^{M^{r_j}})*\prod\limits_{t=1}^k M^{M^{s_t}}.$

Lehetséges interpretáló struktúrák száma

Alsó becslés esetén csak a lehetséges relációk számát állapítjuk meg. Egy n változós reláció esetén az értelmezési tartomány elemszáma $|U^n|=M^n$, a relációt megadhatjuk az U^n halmaz egy részhalmazának kijelölésével. A lehetséges n-változós relációk száma megegyezik az értelmezési tartomány hatványhalmaza (összes részalmazai halmaza) számosságával $|\mathcal{P}(U^n)|$ -el, ez ha U megszámlálhatóan végtelen, akkor kontínuum számosságú (több mint megszámlálhatóan végtelen), ami algoritmikusan nem kezelhető.

Elsőrendű szemantikus fa

Legyenek rendre az $\mathcal L$ nyelv szignatúrája szerint (r_1,r_2,\ldots,r_n) a predikátumszimbólumok aritásai.

Előállítjuk minden $j=1,\dots,n$ értékre az U^{r_j} értékeinek felhazsnálásával P_{r_j} összes alapatomját, tekintsük ezek egy rögzitett sorrendjét (bázis), a szemantikus fa szintjeihez ebben a sorrendben rendeljük hozzá az alapatomokat. Egy-egy szint minden csúcsából pontosan két él indul ki, az egyik a szinthez rendelt alapatommal (ez jelenti, hogy az alapatom igaz az élhez tartozó interpretációkban), a másik ennek negáltjával van címkézve (ez jelenti, hogy az alapatom hamis az élhez tartozó interpretációkban). A bináris fa ágai adják meg a lehetséges interpretációkat.

Példa

Adott nyelv esetén a predikátumszimbólumokra az összes interpretáció megadása szemantikus fával.

Legyen

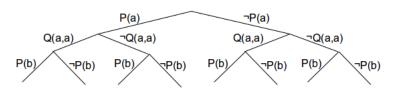
• a formulahalmaz:

$$K = \{ \forall x P(x), \forall y \forall z (\neg Q(y, z) \lor \neg P(z)), \forall u \forall v Q(u, v) \}$$

- $U = \{a, b, c\}$
- a B bázis: P(a), Q(a,a), P(b), Q(a,b), ..., Q(c,c) alapatom sorozat

Példa

A szemantikus fa a B bázis alapján:

• • •

Logika és számításelmélet

I. rész Logika Ötödik előadás

Tartalom

Következményfogalom az elsőrendű logikában

Formulák logikailag ekvivalens átalakításai

Rezolúciós elv- rezolúciós kalkulus

Következményfogalom az elsőrendű logikában

Logikai vagy szemantikus következmény

Azt mondjuk, hogy a G formula logikai (szemantikus) következménye az $\mathcal F$ formulahalmaznak, ha minden olyan $\mathcal I$ interpretációra, amelyre $\mathcal I \models \mathcal F$ teljesül, az $\mathcal I \models G$ is fennáll.

Más szóval $\mathcal{F} \models G$ teljesül, ha minden interpretáló struktúrában, az \mathcal{F}, G közös értéktáblájában minden olyan sorban, ahol az \mathcal{F} elemeinek helyettesítési értéke igaz, a G helyettesítési értéke is igaz.

Jelölés: $\mathcal{F} \models G$ vagy $\{F_1, F_2, \dots, F_n\} \models G$.

Tétel (logikailag igaz)

Ha egy G formula bármely $\mathcal F$ feltételhalmaznak következménye, akkor G logikailag igaz.

Következményfogalom – tételek

Az ítéletlogikában bebizonyított tételek itt is igazak.

Tétel

 \mathcal{F} -nek szemantikus következménye G, akkor és csak akkor, ha az $\mathcal{F} \cup \{ \neg G \}$ kielégíthetetlen.

Egyik **eldöntésprobléma**: tetszőleges 1.rendű formulahalmazról eldönteni, hogy kielégíthetetlen-e.

Tétel

Ha \mathcal{F} -nek következménye G_1 és \mathcal{F} -nek következménye G_2 , valamint, $\{G_1,G_2\}$ -nek következménye A, akkor az \mathcal{F} -nek következménye A.

Következményfogalom – definíciók

A következményfogalom alapján, annak eldöntése, hogy $\mathcal{F} \models G$ elméletileg megoldható az interpretáló struktúrákban az F_1, F_2, \ldots, F_n és G-re kapott közös értéktábla alapján.

Legszűkebb következmény

Ha minden interpretáló struktúrában, a G a közös értéktáblának pontosan azokban a soraiban igaz, ahol F_1, F_2, \ldots, F_n mindegyike igaz, akkor G a legszűkebb következménye \mathcal{F} -nek.

Ekvivalencia

Az A és B elsőrendű formulák **logikailag ekvivalensek**, ha $\{A\} \models B$ és $\{B\} \models A$.

További tételek

Tétel

G elsőrendű formula. Ha $\models_0 G$, akkor $\models G$. (Ha G tautológia, akkor G logikailag igaz.)

Biz.: Ha $\models_0 G$, akkor G igaz a prímkomponenseinek minden igazságkiértékelésére. Tekintsük a G egy $\mathcal I$ interpretációját, az individuumváltozók egy κ kiértékelése mellett. Ekkor a prímkomponensek igazságértéke kiszámolható és bármi is lesz a konkrét értékük, ezután a G helyettesítési értéke i lesz (mivel a prímkomponenseinek minden igazságkiértékelésére igaz).

További tételek

Tétel

Ha $\mathcal{F} \models_0 G$, akkor $\mathcal{F} \models G$.

Biz.: Az \mathcal{F} prímkomponenseinek minden, az \mathcal{F} -et kielégítő \mathcal{I} interpretációjára ($\mathcal{I}\models_0\mathcal{F}$) \mathcal{I} kielégíti G-t is. Ha az \mathcal{I} interpretáció kielégíti \mathcal{F} -et, akkor kielégíti G-t is mivel az egyidejűleg a prímkomponensekre vonatkozó igazságkiértékelés is.

Tétel

Ha A és B tautologikusan ekvivalens $(A \sim_0 B)$, akkor A és B logikailag ekvivalens $(A \sim B)$.

Eldöntésprobléma

Dedukciós tétel

$$\{F_1, F_2, \dots, F_n\} \models G \iff \{F_1, F_2, \dots, F_{n-1}\} \models F_n \supset G.$$

Biz.: ugyanaz, mint ítéletlogikában

Tétel

$$\begin{split} \{F_1,F_2,\ldots,F_n\} &\models G \iff \\ &\models F_1 \supset (F_2 \supset (\ldots \supset (F_{n-1} \supset (F_n \supset G))\ldots)) \text{ (logikailag igaz)}. \end{split}$$

Biz.: A dedukciós tétel *n*-szeres alkalmazásával.

A másik eldöntésprobléma a predikátumlogikában: tetszőleges

1. rendű formuláról el kell tudni dönteni, hogy logikailag igaz-e.

Eldöntésprobléma megoldása szemantikai eszközökkel

Egy n változós ítéletlogikai B formula tautológia, ha

- hamishalmaza üres. Ez azt jelenti, hogy $\neg B$ kielégíthetetlen.
- az ítéletváltozók minden kiértékelésére (minden interpretációban) a helyettesítési érték i.

Elsőrendű n változós B formula logikailag igaz, ha

- minden U univerzumon, a változók minden behelyettesítése mellett kapott B' alapformulák igazak minden, a nyelvnek megfelelő struktúrában.
- ¬B kielégíthetetlen. Egyetlen interpretációban, egyetlen változókiértékelés mellett sem igaz.

Ezek a problémák szemantikailag világosak, de megoldásuk a teljes kipróbálást tételezi fel. Szintaktikai eszközökre van szükség a megoldáshoz.

Szemantikus eldöntésprobléma megoldhatósága

Gödel bebizonyította, hogy "A szemantikus eldöntésprobléma algoritmikusan nem oldható meg – nem létezik univerzális eldöntési algoritmus".

Kutatások "eldönthető formulaosztályok" keresésére. Logikailag ekvivalens formulaátalakítások alkalmazása mellett.

Az egyik lehetőség, eldönthető formulaosztályokhoz tartozó formulákkal leírt szemantikus eldöntésproblémára kalkulus (döntési eljárás) keresése (tabló, rezolúciós elv).

A másik lehetőség, a logika szintaktikai alapon való felépítése, szintaktikus eldöntésprobléma megadása és arra kalkulus kidolgozása. (Erre nem térünk ki az előadás keretein belül.)

Tartalom

Következményfogalom az elsőrendű logikábai

Formulák logikailag ekvivalens átalakításai

Rezolúciós elv- rezolúciós kalkulus

Eldönthető formulaosztályok

Az ítéletlogika eldönthető formulaosztályai a konjunktív normálforma és a diszjunktív normálforma.

Előkészítő definíciók (Tk. 93-96 és 99-100 o.).

Literál

Egy prímformula (ítéletváltozó) vagy annak negáltja. A literál alapja a benne szereplő prímformula. A literált egységkonjunkciónak vagy egységdiszjunkciónak (egységklóz) is nevezhetünk.

Elemi konjunkció/diszjunkció

Egységkonjunkció/diszjunkció, illetve különböző alapú literálok konjunkciója/diszjunkciója. Az elemi diszjunkciót klóznak is nevezzük.

Teljes elemi konjunkció/diszjunkció

Egy elemi konjunkció/diszjunkció teljes egy adott n változós logikai műveletre nézve, ha mind az n ítéletváltozó alapja valamelyik benne szereplő literálnak.

Előkészítő definíciók (Tk. 93-96 és 99-100 o.).

Konjunktív normálforma (KNF)/ kitüntetett konjunktív normálforma (KKNF)

A KNF elemi diszjunkciók (klózok) konjunkciója. KKNF, ha teljes elemi diszjunkciók konjunkciója.

Diszjunktív normálforma (DNF)/ kitüntetett diszjunktív normálforma (KDNF)

A DNF elemi konjunkciók diszjunkciója. KDNF, ha teljes elemi konjunkciók diszjunkciója.

Egyszerűsítési szabályok (Tk.98.o.)

$$(1) \quad (X\vee d)\wedge (\neg X\vee d)=d \qquad (2) \quad (X\wedge k)\vee (\neg X\wedge k)=k$$
 ahol d elemi diszjunkció és k elemi konjukció.

KDNF/KKNF felírása igazságtábla alapján

KDNF felírása a formula igazságtáblája alapján:

- a formula igazhalmazbeli interpretációihoz felírjuk az interpretációban igaz teljes elemi konjunkciót,
- felírjuk a kapott teljes elemi konjunkciókból álló diszjunkciós láncformulát.
- Egyszerűsítéssel előállíthatunk egy DNF-et.

KKNF felírása a formula igazságtáblája alapján:

- a formula hamishalmazbeli interpretációihoz felírjuk az interpretációban hamis teljes elemi diszjunkciót,
- felírjuk a kapott teljes elemi diszjunkciókból álló konjunkciós láncformulát.
- Egyszerűsítéssel előállíthatunk egy KNF-et

Példa

A $(\neg(Z\supset \neg X)\vee Y$ formula igazságtáblája:

X	Y	Z	
i	i	i	$i (X \wedge Y \wedge Z)$
i	i	h	$i (X \wedge Y \wedge \neg Z)$
i	h	i	$i (X \land \neg Y \land Z)$
i	h	h	$h (\neg X \lor Y \lor Z)$
h	i	i	$i (\neg X \wedge Y \wedge Z)$
h	i	h	$i (\neg X \wedge Y \wedge \neg Z)$
h	h	i	$h (X \vee Y \vee \neg Z)$
h	h	h	$h (X \lor Y \lor Z)$

$$\mathsf{KKNF} \colon (\neg X \vee Y \vee Z) \wedge (X \vee Y \vee \neg Z) \wedge (X \vee Y \vee Z)$$

KNF (egyszerűsítés után): $(Y \lor Z) \land (X \lor Y)$

KDNF:

$$(X \wedge Y \wedge Z) \vee (X \wedge Y \wedge \neg Z) \vee (X \wedge \neg Y \wedge Z) \vee (\neg X \wedge Y \wedge Z) \vee (\neg X \wedge Y \wedge \neg Z)$$

Kalkulus

Az előzőek alapján tetszőleges ítéletlogikai formula átírható KNF vagy DNF alakba. Gödel szerint az eldöntésprobléma nem algoritmizálható, de ha egy eldönthető formulaosztályhoz tartozó formulává írjuk át az eldöntésproblémában vizsgált formulát, akkor bár nem algoritmussal hanem egy speciális levezetési eljárással (kalkulussal) sikeres döntésre juthatunk.

Kalkulus

Döntési "algoritmus", levezető eljárás egy olyan algoritmus/lépéssorozat, amely adott input adatokkal dolgozik, azokat a megfelelő szabályok szerint használja fel, a levezetési szabály szerint alakítja át, és akkor áll meg, amikor a kitűzött célt (az eljárás megállási feltétele) elérte. A megállással egy kétesélyes döntés egyik kimenetét igazolja. Azonban, ha az algoritmus nem éri el a kitűzött célt, az nem feltétlenül jelenti azt, hogy meghozta a másik eshetőségre a döntést. Egy ilyen eljárást kalkulusnak hívunk.

Automatikus tételbizonyító kalkulusok

Az egyik eldöntésprobléma megoldására - egy formula **kielégíthetetlen**ségének eldöntésére **több döntési algoritmus** ismert. Ezekről bebizonyítható, hogy ha a formula felhasználásával az algoritmus eléri a megállási feltételt, akkor a formula kielégíthetetlen (vagyis, ha a formula az $F_1 \wedge F_2 \wedge \cdots \wedge F_n \wedge \neg G$, akkor bebizonyítottuk, hogy $\{F_1, F_2, \dots, F_n\} \models_0 G$.)

Azt is mondjuk, hogy az ilyen kalkulusok **automatikus tételbizonyító** kalkulusok.

Tartalom

Következményfogalom az elsőrendű logikábar

Formulák logikailag ekvivalens átalakításai

Rezolúciós elv- rezolúciós kalkulus

Kielégíthetetlen KNF formula

Egy KNF alakú formula kielégíthetetlenségének vizsgálata a KNF-ben szereplő klózok S halmaza kielégíthetetlenségének vizsgálatával ekvivalens. Hogyan lehet eldönteni, hogy egy S klózhalmaz kielégíthetetlen? Meg kell mutatni, hogy az S ítéletváltozóinak tetszőleges interpretációjában legalább egy $C \in S$ hamis. Egy C klóz hamis egy interpretációban, ha minden literálja hamis.

Ha az összes interpretációt az S összes ítéletváltozóinak rögzített sorrendje/bázis alapján előálló szemantikus fával adjuk meg, akkor egy C ítéletlogikai klóz abban az interpretációban hamis, amelyikben a klóz mindegyik literáljai ellenkező negáltságú. Az $X \vee Z$ klóz hamis az $\neg XY \neg Z$ és az $\neg X \neg Y \neg Z$ interpretációkban, az interpretáció kiválasztását a klóz szemantikus fára **illesztésének** hívjuk.

Klózok illesztése szemantikus fára (Fogalmak)

Fogalmak

Egy **klóz illesztése** a szemantikus fára az olyan ágak kiválasztása, amelyeken a klóz minden literálja negálva szerepel. Ezekben az interpretációkban ez a klóz hamis.

Cáfoló csúcsnak nevezzük a szemantikus fa azon csúcsát, amelyiket elérve egy klóz (amely azt megelőzően még nem volt hamis) hamissá válik.

Levezető csúcsnak nevezzük a szemantikus fa azon csúcsát, amelyiket követő mindkét csúcs cáfoló csúcs.

A szemantikus fa egy ága zárt, ha cáfoló csúcsban végződik.

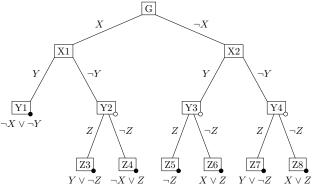
A szemantikus fa zárt, ha minden ága zárt.

Klózok illesztése szemantikus fára (Példa)

 $S=\left\{\,Y\vee\neg Z,\;X\vee Z,\;\neg X\vee\neg Y,\;\neg X\vee Z,\;\neg Z\,\right\} \text{ kielégíthetlen klózhalmaz}.$

Jelölések: cáfoló csúcs (●), levezető csúcs (○)

Zárt szemantikus fa:

Zárt szemantikus fa

Tétel

Ha egy S véges klózhalmaz szemantikus fája zárt, akkor S kielégíthetetlen.

A klózhalmaz kielégíthetetlenségének eldöntésére nem a szemantikus fát használjuk, de fontos háttéreszköz marad a rezolúciós kalkulus tulajdonságainak vizsgálatában.

Elnevezések:

n-változós klóz n-argumentumos klóz

1-változós klóz egységklóz

0-változós klóz üres klóz: □

Rezolvens képzés

Egyszerűsítési szabály: ha X ítéletváltozó és C egy X-et nem tartalmazó klóz, akkor $(X \vee C) \wedge (\neg X \vee C) \sim_0 C$

Az
$$(X) \wedge (\neg X) \sim_0 \square$$
 – azonosan hamis.

Rezolvens

Legyenek C_1,C_2 olyan klózok, amelyek pontosan egy komplemens literálpárt tartalmaznak: $C_1=C_1'\vee L_1$ és $C_2=C_2'\vee L_2$ és $L_1=\neg L_2$, ekkor létezik a rezolvensük: a $res(C_1,C_2)=C$ klóz, ami $C=C_1'\vee C_2'$.

Tétel (Tk.227-228.o.)

 $\{C_1,C_2\}\models_0 C$ A rezolvensképzés a rezolúciós kalkulus levezetési szabálya (helyes következtetésforma).

Rezolúciós levezetés

Rezolúciós levezetés (Tk.229.o.)

Egy S klózhalmazból való **rezolúciós levezetés** egy olyan véges $k_1, k_2, \ldots, k_m \ (m \ge 1)$ klózsorozat, ahol minden $j = 1, 2, \ldots, m$ -re

- $\mathbf{0}$ vagy $k_j \in S$,
- 2 vagy van olyan $1 \le s, t < j$, hogy k_j a (k_s, k_t) klózpár rezolvense.

A levezetés célja az üres klóz levezetése (ez a megállási feltétel).

Példa rezolúciós levezetésre

Egy rezolúciós levezetés

Próbáljuk meg az üres klózt levezetni az

$$S = \{ \neg A \lor B, \neg A \lor C, A \lor C, \neg B \lor \neg C, \neg C \} \text{ klózhalmazból}.$$

- 1. $\neg C$ $[\in S]$
 - $[\in S]$
- $2. \quad A \vee C \quad [\in S]$
- $3. \quad A \qquad \qquad [res(1,2)]$
- $4. \quad \neg A \lor C \quad [\in S]$
- 5. C [res(3,4)]
- 6. \square [res(1,5)]

S klózhalmazból való rezolúciós levezetés döntési eljárás.

Eldöntésproblémája: levezethető-e egy S klózhalmazból az üres klóz?

Rezolúciós cáfolatnak nevezzük azt a tényt, hogy S-ből levezethető az üres klóz.

Rezolúciós kalkulus helyessége, teljessége

A rezolúciós kalkulus helyes (Tk.230.o.)

(6.3.12) Lemma: Legyen S tetszőleges klózhalmaz és $k_1,k_2\ldots,k_n$ klózsorozat rezolúciós levezetés S-ből. Ekkor minden $k_j,j=1,2\ldots,n$ -re szemantikus következménye S-nek.

(6.3.13) Tétel: Legyen S tetszőleges klózhalmaz. Ha S-ből levezethető az üres klóz, akkor S kielégíthetetlen.

Bizonyítások indukcióval, illetve indirekt bizonyítással.

A rezolúciós kalkulus teljes (Tk.230.o.)

(6.3.14). Tétel: Ha az S véges klózhalmaz kielégíthetetlen, akkor S-ből levezethető az üres klóz.

Bizonyítás: tetszőleges zárt szemantikus fa esetén előállítunk egy rezolúciós cáfolatot. (Tk.231-233.o.)

A teljesség bizonyításának algoritmusa

- **1** j := 0, $S_j := S$, $LIST := \emptyset$.
- 2 Állítsuk elő S_j szemantikus fáját. $n_j :=$ a szemantikus fa szintjeinek száma. Ha $n_j = 0$, akkor levezettük az üres klózt, a levezetés LIST-ből kiolvasható.
- ③ Egyébként válasszuk ki a fa egy levezető csúcsát. A levezető csúcsot tartalmazó két ágra illesztett klózok legyenek k_j' és k_j'' , rezolvensük pedig k_j . Tegyük a *LIST* végére a k_j', k_j'', k_j klózokat.

Példa

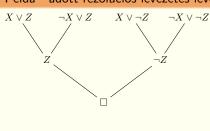
$$S = \{X \vee \neg Z, \ \neg X \vee Y, \ \neg X \vee Z, \ X \vee Z, \ \neg Y \vee \neg Z\}, \ \mathsf{bázis:} \ Z, X, Y.$$

Levezetési fa

Levezetési fa Tk.235-236.o.

Egy rezolúciós levezetés szerkezetét mutatja. Olyan gráf, amelynek csúcsaiban klózok vannak. Két csúcsból akkor vezet él egy harmadik csúcsba, ha abban a két csúcsban lévő klózok rezolvense található.

Példa - adott rezolúciós levezetés levezetési fája

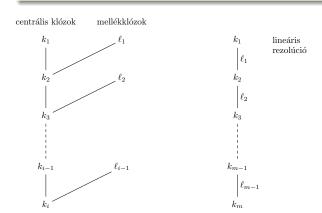
- 1. $X \vee Z$ $[\in S_1]$
- $2. \quad \neg X \lor Z \qquad [\in S_1]$
- 3. Z [1, 2 rezolvense]
- $4. \quad X \vee \neg Z \qquad [\in S_1]$
- 5. $\neg X \lor \neg Z \quad [\in S_1]$
- $6. \quad \neg Z$ [4, 5 rezolvense]
- 7. \square [3, 6 rezolvense]

$$S_1 = \{X \vee \neg Z, \ \neg X \vee Z, \ X \vee Z, \ \neg X \vee \neg Z\}$$

Levezetési stratégiák I.

Lineáris rezolúciós levezetés

Egy S klózhalmazból egy olyan $k_1, l_1, k_2, l_2, \ldots, k_{m-1}, l_{m-1}, k_m$ klózsorozat, ahol $k_1, l_1 \in S$ és minden $i=2,3,\ldots,m$) esetben a k_i a k_{i-1}, l_{i-1} rezolvense, ahol $l_{i-1} \in S$, vagy egy korábban megkapott centrális klóz (rezolvense valamely k_s, l_s (s < i)-nek).

Levezetési stratégiák II.

Lineáris inputrezolúciós levezetés

S klózhalmazból egy olyan $k_1, l_1, k_2, l_2, \ldots, k_{m-1}, l_{m-1}, k_m$ klózsorozat, ahol $k_1, l_1 \in S$, és minden $i=2,3,\ldots,m-1$ esetben $l_i \in S$, a k_i pedig a k_{i-1}, l_{i-1} rezolvense.

Egységrezolúciós stratégia

Rezolvens csak akkor képezhető, ha legalább az egyik klóz egységklóz.

Reuzolúciós stratégiák: lineáris rezolúció (helyes és teljes), lineáris input-, egység rezolúció (helyes de nem teljes) - Tk.236-238.o.

Az előadásban nem szereplő további rezolúciós stratégiák: Tk.281-300.o.

Horn klózok, Horn logika

Definíció

Egy klózt **Horn klóz**nak nevezünk, ha legfeljebb egy literálja nem negált.

Definíció

Horn logika az összes, csak Horn klózokat tartalmazó KNF alakú formulák halmaza.

Példa

$$S = \{B \vee \neg C, A \vee \neg C, \neg A \vee \neg B, \neg A \vee C, C\} \text{ Horn klózok halmaza}.$$

Tétel

A lineáris input és az egységrezolúciós stratégia teljes a Horn logikában.

Horn klózok, Horn logika

$$S = \{B \vee \neg C, A \vee \neg C, \neg A \vee \neg B, \neg A \vee C, C\}$$

1.
$$B \lor \neg C \in$$

2. $\neg A \lor \neg B \in$

3.
$$\neg A \lor \neg C$$
 $rez(1,2)$ 3. B $rez(1,2)$

4.
$$A \vee \neg C$$

5.
$$\neg C$$
 $rez(3,4)$ 5. $\neg A$ $rez(3,4)$

7.
$$\square$$
 $rez(5,6)$

lineáris input rez.

egységrezolúció

Horn klózok, Horn logika

Tétel

Ha az \square levezethető lineáris input rezolúcióval egy K klózhalmazból, akkor K-ban van legalább egy egységklóz.

Biz.: Az □-t az utolsó lépésben csak egy klózhalmazbeli egységklóz felhasználásával kaphatjuk meg.

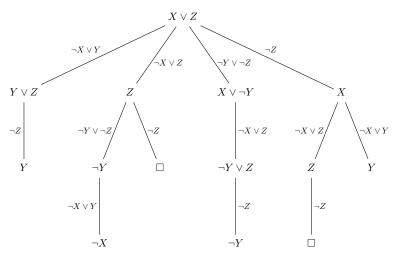
Tétel

Kielégíthetetlen Horn klózhalmazban van legalább egy egységklóz.

Teljes levezetési fa

Teljes levezetési fa adott klózzal kezdődő összes lineáris levezetés megadására.

 $\mathsf{Legyen}\ S = \{X \vee Z,\ \neg X \vee Z,\ \neg Y \vee \neg Z,\ \neg X \vee Y,\ \neg Z\}.$

36/36

Logika és számításelmélet

I. rész Logika Hatodik előadás

Tartalom

Elsőrendű rezolúciós kalkulus - előkészítő fogalmak

Prenex formula, Skolem normálforma

Eldönthető formulaosztályok keresése elsőrendű logikában.

Prenex formula

Legyen Q tetszőleges kvantor, a $Q_1x_1Q_2x_2\dots Q_nx_nB$ formula. $Q_1x_1Q_2x_2\dots Q_nx_n$ a prefixum, B, kvantormentes formula a formula magja, törzse.

Skolem formula

Skolem formula a $\forall x_1 \forall x_2 \dots \forall x_n A$ Prenex formula, ahol a prefixumban csak univerzális kvantorok szerepelnek. Ez eldönthető formulaosztály elsőrendben.

Elsőrendű klóz

Elsőrendű klóz

Olyan zárt Skolem formula, aminek a magja az elsőrendű nyelv literáljainak (azaz atomi formuláinak vagy annak negáltjainak) diszjunkciója.

PI. $\forall x \forall y (P(x) \lor \neg Q(x, f(y))).$

Az ítéletlogikai klózhalmaz (KNF) elsőrendű megfelelője az elsőrendű klózhalmaz (elsőrendű klózok konjunkciója) lehetne.

Alaprezolúció

A feladat tetszőleges elsőrendű formula átírása elsőrendű klózok konjunkciós formulájává. Az eldöntésprobléma elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlenségének eldöntése.

Ha egy univerzális formulát kifejtünk egy U univerzum felett, akkor a mag alappéldányainak konjunkciója lesz U-ekvivalens az eredeti formulával.

Alaprezolúció

Ha elsőrendű klózok halmazával tesszük ugyanezt, akkor alapklózok hamazát kapjuk. A kifejtett klózhalmaz kielégíthetetlensége a kapott U feletti alapklózok halmazának kielégíthetetlenségével ekvivalens.

Az alapklózokra a rezolúciós kalkulust ugyanúgy definiálhatjuk mint az ítéletlogikában – alaprezolúció (Tk.251-254.o.). Alaprezolúcióval bármely adott U univerzumon való kielégíthetetlenség eldönthető.

Alaprezolúció – Példa

Elsőrendű klózhalmaz:

$$S = \{ \forall x \forall y (P(x) \lor \neg Q(x, f(y)), \ \forall u \neg P(u), \ \forall z \forall w Q(z, f(w)) \}$$

 $U = \{a, b, c\}$ univerzum feletti kifejtett klózhalmaz:

$$\begin{cases} P(a) \vee \neg Q(a,f(a)), \ P(a) \vee \neg Q(a,f(b)), \ P(a) \vee \neg Q(a,f(c)), \\ P(b) \vee \neg Q(b,f(a)), \ P(b) \vee \neg Q(b,f(b)), \ P(b) \vee \neg Q(b,f(c)), \\ P(c) \vee \neg Q(c,f(a)), \ P(c) \vee \neg Q(c,f(b)), \ P(c) \vee \neg Q(c,f(c)), \\ \neg P(a), \ \neg P(b), \ \neg P(c), \ Q(a,f(a)), \ Q(a,f(b)), \ Q(a,f(c)), \\ Q(b,f(a)), \ Q(b,f(b)), \ Q(b,f(c)), \ Q(c,f(a)), \ Q(c,f(b)), \ Q(c,f(c)) \end{cases}$$

Alaprezolúciós levezetés:

3
$$P(a)$$
 res(1,2)

Formula felírása elsőrendű klózok konjunkciójaként

Hogyan lehet előállítani a vizsgálandó formulát elsőrendű klózok konjunkciójaként?

- 1 Tetszőleges formula átírható prenex alakba.
- 2 Tetszőleges prenex formula átírható Skolem alakba.
- Tetszőleges Skolem normálforma felírható elsőrendű klózok konjunkciójaként.

(1) Tetszőleges formula átírható prenex alakba

Az átalakításhoz szükséges átalakítási szabályok.

Általános De Morgan szabályok
$$eg \forall xA \sim \exists x \neg A$$
 $eg \exists xA \sim \forall x \neg A$

Kvantorkiemelési szabályok

- (1) $\forall x A[x] \land B \sim \forall x (A[x] \land B)$ $\forall x A[x] \lor B \sim \forall x (A[x] \lor B)$
- (2) $\exists x A[x] \land B \sim \exists x (A[x] \land B)$ $\exists x A[x] \lor B \sim \exists x (A[x] \lor B)$

(1) Tetszőleges formula átírható prenex alakba

Kvantorkiemelési szabályok

- (3) $\forall x A[x] \wedge \forall x B[x] \sim \forall x (A[x] \wedge B[x])$, de \lor -re nem
- (4) $\exists x A[x] \lor \exists x B[x] \sim \exists x (A[x] \lor B[x])$, de \land -re nem
- (5) $Q_1 x A[x] \wedge Q_2 x B[x] \sim Q_1 x Q_2 z (A[x] \wedge B[x/z])$
- (6) $Q_1 x A[x] \vee Q_2 x B[x] \sim Q_1 x Q_2 z (A[x] \vee B[x/z])$

A prenex formába való átírás algoritmusa

- A logikai összekötőjelek átírása ¬, ∧, ∨-ra.
- 2 A De Morgan szabályok alkalmazása addig amíg a ¬ hatásköre atomi formula nem lesz.
- A kvantorkiemelési szabályok alkalmazása addig amíg minden kvantor a formula elejére nem kerül (a formula törzse kvantormentes formula).

Prenex fomrára való átírás - példa

$$\forall x (\forall y P(x,y) \land \exists y \neg (Q(y) \supset P(x,a))) \supset \neg \forall x \exists y (P(y,x) \supset R(x,y))$$

• 1. lépés

$$\neg(\forall x(\forall y P(x,y) \land \exists y \neg(\neg Q(y) \lor P(x,a))) \lor \neg \forall x \exists y (\neg P(y,x) \lor R(x,y))$$

• 2. lépés

$$\exists x \neg (\forall y P(x,y) \land \exists y \neg (\neg Q(y) \lor P(x,a))) \lor \exists x \neg \exists y (\neg P(y,x) \lor R(x,y))$$

$$\exists x (\neg \forall y P(x,y) \lor \neg \exists y \neg (\neg Q(y) \lor P(x,a))) \lor \exists x \forall y \neg (\neg P(y,x) \lor R(x,y))$$

$$\exists x (\exists y \neg P(x,y) \lor \forall y \neg \neg (\neg Q(y) \lor P(x,a))) \lor \exists x \forall y (P(y,x) \land \neg R(x,y))$$

$$\exists x (\exists y \neg P(x,y) \lor \forall y (\neg Q(y) \lor P(x,a))) \lor \exists x \forall y (P(y,x) \land \neg R(x,y))$$

Példa folyt.

3. lépés (kvantorkiemelési szabályok)

$$\exists x (\exists y \neg P(x,y) \lor \forall y (\neg Q(y) \lor P(x,a)) \lor \forall y (P(y,x) \land \neg R(x,y))).$$

 $\exists y$ kiemeléséhez először végrehajtjuk az y/y_1 helyettesítést a $\forall y$ -al kezdődő első részformulában és az y/y_2 helyettesítést a $\forall y$ -al kezdődő második részformulában.

$$\exists x (\exists y \neg P(x,y) \lor \forall y_1 (\neg Q(y_1) \lor P(x,a)) \lor \forall y_2 (P(y_2,x) \land \neg R(x,y_2)))$$
$$\exists x \exists y (\neg P(x,y) \lor \forall y_1 (\neg Q(y_1) \lor P(x,a)) \lor \forall y_2 (P(y_2,x) \land \neg R(x,y_2)))$$
 Utolsó lépés:

$$\exists x \exists y \forall y_1 \forall y_2 (\neg P(x,y) \lor (\neg Q(y_1) \lor P(x,a)) \lor (P(y_2,x) \land \neg R(x,y_2)))$$

Megkaptuk a prenex formulát. A mag DNF.

Ha a prenex formula törzse KNF-ben vagy DNF-ben van, akkor a formula normálforma: prenex konjunktív / prenex diszjunktív formula.

(2) Tetszőleges prenex formula átírható Skolem formába

Tekintsük az első egzisztenciális kvantort a prefixumban, legyen ez $\exists x_j$. Ha a formula igaz egy interpretációban, akkor az $x_1, x_2, \ldots, x_{j-1}$ változók minden értékkombinációjához létezik legalább egy értéke az x_j változónak amelyre a formula értéke i. Ezt a tényt az $f(x_1, x_2, \ldots, x_{j-1}) = x_j$ (Skolem) függvénnyel fejezzük ki. Ez a függvény rendeli az x_j -hez a megfelelő értéket az $x_1, x_2, \ldots, x_{j-1}$ változók minden változókiértékelése esetén. Ezt a lépést végrehajtjuk a soronkövetkező egzisztenciális kvantorra addig amíg, minden egzisztenciális kvantort nem elimináltunk.

Példa

Példa 1.

 $\forall x \exists y P(x, y)$

Skolem alak: $\forall x P(x, f(x))$

Példa 2.

 $\exists x \exists y \forall y_1 \forall y_2 (\neg P(x,y) \lor \neg Q(y_1) \lor P(x,a) \lor P(y_2,x) \land \neg R(x,y_2))$

x és y-hoz tartozó Skolem függvények 0 változósak (Skolem konstansok), pl. q, r. Skolem alak:

 $\forall y_1 \forall y_2 (\neg P(q,r) \lor \neg Q(y_1) \lor P(q,a) \lor P(y_2,q) \land \neg R(q,y_2))$

(3) Tetszőleges Skolem normálforma felírható elsőrendű klózok konjunkciójaként

A Skolem normálforma magja KNF, az elsőrendű nyelv literáljaiból felírt klózok konjunkciós lánca.

Példa

$$\forall x \forall y \forall y_1((\neg P(x,y) \lor Q(y_1)) \land (R(y,f(x) \lor P(x,a)) \land (P(x,y_1) \lor \neg R(x,y)))$$

A konjunkciós láncban a 3. kvantorkiemelési szabály alkalmazható. Így a formula elsőrendű klózok konjunkciós láncaként felírt alakja:

$$\forall x \forall y \forall y_1 (\neg P(x, y) \lor Q(y_1)) \land \forall x \forall y \forall y_1 (R(y, f(x)) \lor P(x, a)) \land \forall x \forall y \forall y_1 (P(x, y_1) \lor R(x, y))$$

(3) folyt.

Elsőrendű klózokból álló konjunkciós lánc kielégíthetetlenségének vizsgálata.

Mivel egy kvantált formula értéke nem függ a benne szereplő kötött változó értékétől, ezeket a változókat át lehet nevezni.

Példa

$$\forall x \forall y \forall y_1 (\neg P(x,y) \vee \neg Q(y_1)) \wedge \forall z \forall w \forall y_1 (R(w,f(z)) \vee P(z,a)) \\ \wedge \forall v \forall z_1 \forall y_3 (P(v,y_3) \vee \neg R(v,z_1)) \\ \text{változóidegen klózok konjunkciója}.$$

Átalakítható változóidegen elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlenségének vizsgálatává.

Példa

$$\{(\neg P(x,y) \vee \neg Q(y_1)), (R(w,f(z)) \vee P(z,a)), (P(v,y_3) \vee \neg R(v,z_1))\}$$

Kielégíthetőség és az U számossága

Ha egy formula azonosan igaz |U|=n számosságon, akkor ennél kisebb számosságon is azonosan igaz. (Tk.257.o.)

Ha egy formula kielégíthető |U|=n számosságon, akkor ennél nagyobb számosságon is kielégíthető.(Tk.258.o.)

Löwenheim-Skolem tétel Tk.258.o.

Ha egy formula kielégíthető egyáltalán, akkor kielégíthető legfeljebb megszámlálhatóan végtelen U-n.

Elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlensége

A kielégíthetetlenségre hasonló tételek nincsenek.

Egy S elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlen, ha minden interpretációban legalább egy klóza hamis.

Egy elsőrendű klóz hamis egy interpretációban, ha az interpretáló struktúra U univerzumán kifejtve a magból kapott alapklózok közül legalább egy hamis ebben az interpretációban.

Elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlensége

Egy S elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlen U felett, ha az U-n definiálható minden struktúrában az alapklózok halmaza kielégíthetetlen. Ha az S elsőrendű klózhalmazból az adott számosságú univerzumon a kifejtéssel megkapott alapklózok halmazából alaprezolúcióval levezethető az üres klóz, akkor a klózhalmaz ezen az univerzumon kielégíthetetlen. Ha egy S kielégíthetetlen egy |U|=n számosságú univerzumon, még lehet nagyobb számosságon kielégíthető.

Példa, TK. 254.o. / 6.3.45.

$$\forall x \forall y \exists z ((P(x,y) \supset \neg P(y,x)) \land (P(x,z) \lor P(z,y)))$$

Bebizonyítható, hogy a formula nem elégíthető ki kételemű univerzumon, de háromelemű univerzumon már kielégíthető.

Elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlensége

Herbrand megmutatta, hogy ha tekintjük az **elsőrendű klózhalmaz leíró nyelvének alaptermjei**ből álló halmazt a Herbrand-univerzumot $(\mathcal{H}\text{-t})$, akkor a klózhalmaz akkor lesz kielégíthetetlen, ha $\mathcal{H}\text{-n}$ kielégíthetetlen. Minden elsőrendű nyelvhez (elsőrendű klózhalmazhoz) létezik **legfeljebb** megszámlálhatóan végtelen számosságú Herbrand-univerzum.

Egy elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlen akkor és csak akkor, ha Herbrand-univerzumán kielégíthetetlen.

Herbrand-univerzum előállítása Tk.259.o.

Herbrand-univerzum konstrukciója lépésről lépésre:

- ① $\mathcal{H}_0 = \{S\text{-ben előforduló konstansok halmaza}\}$ vagy ha a klózhalmazban nincs konstans szimbólum, akkor egy szimbolikus konstans $\{a\}$.
- 2 $\mathcal{H}_{i+1} = \mathcal{H}_i \cup F_i$, ahol F_i azon alaptermek halmaza, amelyeket \mathcal{H}_i elemeinek a klózhalmazban lévő függvényszimbólumokba való behelyettesítésével kapjuk.

$$3 \mathcal{H}_{\infty} = \bigcup_{k \in \mathbf{N}} \mathcal{H}_k$$

Alaprezolúció Herbrand-univerzum felett

Példa

Tekintsük az $S = \{P(x), \ \neg Q(y,z) \lor \neg P(z), \ Q(u,f(u))\}$ klózhalmazt.

$$\begin{split} \mathcal{H}_0 &= \{a\} \text{ - fiktív konstans} \\ \mathcal{H}_1 &= \{a, f(a)\} \\ \mathcal{H}_j &= \{a, f(a), f(f(a)), \ldots, f(\ldots f(a) \ldots)\} \text{ - j-szeres iteráció} \\ \mathcal{H}_\infty &= \{a, f(a), f(f(a)), \ldots, f(\ldots f(a) \ldots), \ldots\} \end{split}$$

Alapklózhalmaz a Herbrand-univerzum felett:

$$S = \{ P(a), \neg Q(a, a) \lor \neg P(a), Q(a, f(a)), P(f(a)), \neg Q(a, f(a)) \lor \neg P(f(a)), \ldots \}$$

Alaprezolúciós levezetés:

 $\begin{array}{lll} \bullet \neg Q(a,f(a)) \lor \neg P(f(a)) & \in S \\ \textbf{2} \ P(f(a)) & \in S \\ \textbf{3} \ \neg Q(a,f(a)) & \operatorname{res}(1,2) \\ \textbf{4} \ Q(a,f(a)) & \in S \\ \textbf{5} \ \Box & \operatorname{res}(3,4) \end{array}$

Herbrand-bázis

Herbrand-bázis

Legyen S egy elsőrendű klózhalmaz és $\mathcal H$ a klózhalmazhoz tartozó Herbrand-univerzum. A $\mathcal H$ Herbrand-univerzum feletti alapatomok egy rögzített sorrendjét Herbrand-bázisnak nevezzük.

Példa

Az előző $S=\{P(x), \neg Q(y,z) \lor \neg P(z), Q(u,f(u))$ klózhalmaz esetén egy lehetséges Herbrand-bázis:

$$\{P(a), Q(a, a), P(f(a)), Q(a, f(a)), Q(f(a), a), Q(f(a), f(a)), P(f(f(a))), \ldots\}$$

Herbrand-interpretáció

Herbrand-interpretáció

Legyen az S klózhalmaz leíró nyelve $\langle Pr, Fn, Cnst \rangle$, Herbrand-univerzuma pedig \mathcal{H} . Herbrand-interpretációinak nevezzük és $\mathcal{I}_{\mathcal{H}}$ -vel jelöljük a nyelv azon interpretációit, melyek univerzuma éppen \mathcal{H} , és

- minden $c \in \mathit{Cnst}$ konstansszimbólumhoz a $c \in \mathcal{H}$ univerzumelemet (önmagát) rendeli, és
- minden k aritású $f \in Fn$ függvényszimbólumhoz hozzárendeli azt az $f^{\mathcal{I}_{\mathcal{H}}} \colon \mathcal{H}^k \to \mathcal{H}$ műveletet, amelyikre minden $h_1, h_2, \ldots, h_k \in \mathcal{H}$ esetén

$$f^{\mathcal{I}_{\mathcal{H}}}(h_1, h_2, \dots, h_k) = f(h_1, h_2, \dots, h_k).$$

Egy S elsőrendű klózhalmaz Herbrand-interpretációi tehát csak az S-ben előforduló predikátumszimbólumok interpretálásában különböznek.

Herbrand-interpretáció

Az előzőek alapján, ha adva van az S elsőrendű klózhalmaz egy $\mathcal{I}_{\mathcal{H}}$ Herbrand-interpretációja, azt a következő módon is leírhatjuk: Legyen $\{A_1,A_2,\ldots\}$ az S klózhalmaz Herbrand-bázisa és legyen

$$L_i \rightleftharpoons \left\{ egin{array}{ll} A_i, & \mbox{ha } A_i \mbox{ igaz } \mathcal{I}_{\mathcal{H}}\mbox{-ban}, \\
egin{array}{ll} \neg A_i, & \mbox{ha } A_i \mbox{ hamis } \mathcal{I}_{\mathcal{H}}\mbox{-ban}. \end{array}
ight.$$

Ekkor a $\mathcal{I}_{\mathcal{H}}$ Herbrand-interpretációt az $\{L_1, L_2, \dots\}$ alapliterál-halmaz egyértelműen megadja.

Herbrand-interpretáció – Példa

Példa

Legyen $S = \{P(x) \lor Q(x), R(f(y))\}$. S Herbrand-univerzuma:

$$\mathcal{H} = \{a, f(a), f(f(a)), f(f(f(a))), \ldots\}.$$

S egy Herbrand-bázisa:

$$\{P(a), Q(a), R(a), P(f(a)), Q(f(a)), R(f(a)), \ldots\}.$$

Néhány Herbrand-interpretáció:

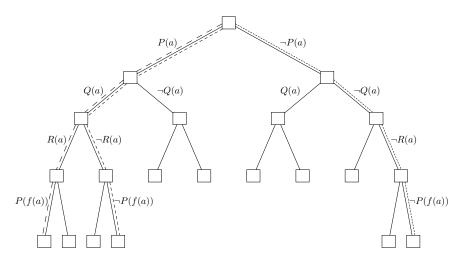
$$\mathcal{I}_1 = \{P(a), Q(a), R(a), P(f(a)), Q(f(a)), R(f(a)), \dots \}$$

$$\mathcal{I}_2 = \{\neg P(a), \neg Q(a), \neg R(a), \neg P(f(a)), \neg Q(f(a)), \neg R(f(a)), \dots \}$$

$$\mathcal{I}_3 = \{P(a), Q(a), \neg R(a), \neg P(f(a)), Q(f(a)), \neg R(f(a)), \dots \}$$

Herbrand-interpretáció – Példa

Az \mathcal{I}_1 , \mathcal{I}_2 és \mathcal{I}_3 interpretációk szemléltetése az előző Herbrand-bázis felhasználásával készül szemantikus fán:

Tételek Herbrand-interpretációhoz kapcsolódóan

Tétel Tk.6.3.61

Egy elsőrendű klózhalmaz akkor és csak akkor kielégíthetetlen, ha a Herbrand-univerzuma feletti egyetlen Herbrand-interpretáció sem elégíti ki. Nincs Herbrand-modellje.

A 6.3.61 tétel csak elsőrendű klózhalmaz esetén áll fenn. Példa:

Legyen egy nem elsőrendű klózhalmaz $S=\{P(a),\exists x\neg P(x)\}.$ S Herbrand-univerzuma: $\{a\}$, Herbrand-bázisa $\{P(a)\}$, Herbrand-interpretációk: $P(a),\neg P(a).$ Egyikük sem elégíti ki S-et. Ugyanakkor S kielégíthető például az $U=\{0,1\}(P(x))$ struktúrában, ahol P(0)=i és P(1)=h.

Herbrand tételek

H1 Tk.263.o.

Egy S elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlen akkor és csak akkor, ha S bármely szemantikus fájához van véges zárt szemantikus fája.

H2 Tk.264.o.

Egy S elsőrendű klózhalmaz kielégíthetetlen akkor és csak akkor, ha S klózai alapelőfordulásainak van véges kielégíthetetlen S' részhalmaza.

Példa alaprezolúcióra

Előállítjuk az elsőrendű klózok magjainak összes alappéldányát és az alapklózok halmazán ítéletlogikai rezolúcióval levezetjük az üres klózt.

Az elsőrendű klózhalmaz:

$$\{ \forall x \forall y (P(x) \lor \neg Q(x, f(y))), \\ \forall z \forall v (\neg P(g(z)) \lor \neg P(v)), \\ \forall u (Q(g(u), u)) \}$$

Herbrand-univerzum:

$$\{a, g(a), f(a), g(f(a)), g(g(a)), f(f(a)), f(g(a)), \dots \}$$
 (A klózhalmaz leíró nyelvének összes alaptermje)

Példa folyt.

Alapklózok különböző helyettesítések esetén:

x	y	z	v	u	$\{P(x) \lor \neg Q(x, f(y)),$
					$\neg P(g(z)) \lor \neg P(v),$
					$Q(g(u),u)$ }
a	a	a	a	a	$\{P(a) \lor \neg Q(a, f(a)),$
					$\neg P(g(a)) \lor \neg P(a),$
					Q(g(a),a)
g(a)	a	a	g(a)	a	$\{P(g(a)) \lor \neg Q(g(a), f(a)),$
					$\neg P(g(a)) \lor \neg P(g(a)),$
					Q(g(a),a)
g(a)	a	a	g(a)	f(a)	$\{P(g(a)) \lor \neg Q(g(a), f(a)),$
					$\neg P(g(a)) \lor \neg P(g(a)),$
					$Q(g(f(a)), f(a))\}$
g(f(a))	a	f(a)	g(f(a))	f(a)	$\{P(g(f(a))) \vee \neg Q(g(f(a)), f(a)),$
					$\neg P(g(f(a))) \lor \neg P(g(f(a))),$
					$Q(g(f(a)), f(a))\}$

Példa folyt.

Alaprezolúció:

```
1. Q(g(f(a)), f(a)) u \parallel f(a) 1. X

2. P(g(f(a))) \vee \neg Q(g(f(a)), f(a)) x \parallel g(f(a)), y \parallel a 2. Y \vee \neg X

3. P(g(f(a))) z \parallel f(a), v \parallel g(f(a)) 3. Y

4. \neg P(g(f(a))) z \parallel f(a), v \parallel g(f(a)) 5. \square
```

Legyen a bázis első két eleme P(g(f(a))), Q(g(f(a)), f(a)). Illesszük szemantikus fára az alapklózhalmazt.

Logika és számításelmélet

7. előadás

Elérhetőség, fóliasorok, ajánlott irodalom

Előadó: Tichler Krisztián

Elérhetőség: 2-708, ktichler@inf.elte.hu

Előadások itt lesznek: www.cs.elte.hu/~tichlerk

Ajánlott irodalom:

- ► Gazdag Zsolt: Jegyzet és fóliasor a weben: people.inf.elte.hu/gazdagzs
- ► Papadimitriou: Számítási bonyolultság
- ► Sipser: Introduction to the Theory of Computation

Algoritmikus megoldás

Ha adott egy való életben előforduló probléma akkor első feladatunk ezt a matematika absztrakt nyelvén megfogalmazni.

Általában **algoritmikus megoldást** keresünk, azaz olyan általános megoldást, mely ugyanúgy helyesen működik az inputparaméterek változtatása esetén is.

A válasz típusa alapján léteznek **eldöntési problémák** (a válasz igen/nem) illetve **kiszámítási problémák** (bármilyen lehet a válasz típusa, pl. egy szám).

Sokszor sikerül a problémára hatékony algoritmust találni, de előfordulhat az is hogy nem találunk ilyet.

Kérdés 1: Mikor nevezhetünk egy algoritmust hatékonynak?

Kérdés 2: Van-e egyáltalán mindig algoritmikus megoldás?

Mikor tekinthető hatékonynak egy algoritmus?

Adott egy problémára 5 algoritmus, melyek egy n méretű input esetén rendre $\log_2 n$, n, n^2 , n^3 , 2^n erőforrást (pl. időt, tárat) használnak. Az erőforrásból legfeljebb K-t használhatnak fel. Egy kétszeres javítás (pl. egy dupla olyan gyors számítógép beszerzése) a maximális inputméretre rendre a következő hatással van: Négyzetes, kétszeres, $\sqrt{2}$ -szeres, $\sqrt[3]{2}$ -szeres, +1-es javulás.

Ezek alapján szokás a (legfeljebb) polinomiális algoritmusokat hatékonynak tekinteni.

Megjegyzés 1: A tárral gyakran hajlamosak vagyunk fukarabbul bánni, sokszor konstans vagy logaritmikus tárat használó algoritmust keresünk.

 $Megjegyz\acute{e}s$ 2: Előfordulhat, hogy a gyakorlat mást mutat. pl. n^{80} vs. $2^{n/100}$ vagy várható értékben polinomiális, de legrosszabb esetben exponenciális algoritmusok.

Példák problémákra

- 1. 12322+4566=? *És általában?* algoritmikus megoldás: az általános suliból jól ismert összeadó algoritmus.
 - Az algoritmus minden számpárra kiszámítja a megoldást, mindig terminál. **Hatékonysága:** számjegyek számának lineáris függvénye.
- 2. Egy közösségi oldalon elérhetem-e tőlem ismerősről ismerősre haladva Roger Federert? Valószínűleg igen, hacsak nem frissen regisztráltam és nincs, vagy alig van ismerősöm. Ha igen, mekkora a minimális lépésszám? Elér probléma: *Egy G gráfban elérhető-e u-ból v?* **algoritmikus megoldás:** szélességi keresés **Hatékonysága:** élszám *lineáris* függvénye

Példák problémákra

- 3. A nulladrendű logika eldöntésproblémája. Egy formulahalmaznak következménye-e egy adott formula? *Tanultuk, hogy elég egy klózhalmaz (vagy KNF) kielégíthetőségét vizsgálni*. sat probléma: kielégíthető-e adott KNF. Egy **algoritmikus megoldás:** ítélettábla. Exponenciális futási idő. Nem ismeretes (és majd látni fogjuk, hogy nem is várható) polinom idejű algoritmikus megoldás.
- 4. Egy város neveztességeit (*n* db.) úgy szeretné végiglátogatni egy turista (hoteléből indulva és oda visszatérve), hogy semelyik nevezetességet se látogatja meg kétszer.Ez megfelel Hamilton kör keresésének egy gráfban. Egy **algoritmikus megoldás:** minden lehetséges sorrend kipróbálása. Hatékonyság: *n*!, nem ismeretes (és majd látni fogjuk, hogy nem is várható) polinom idejű algoritmikus megoldás.

Példák problémákra

- 5. Utazó ügynök probléma (TSP): Egy utazó ügynök szeretne repülővel végiglátogatni *n* várost. Bizonyos városok között van repülőjárat, a használatának pedig egy költsége (~ jegyár). Mennyi a körút minimális költsége? **algoritmikus megoldás:** minden körút kipróbálása, és az addig talált minimum nyilvántartása. *A Hamilton kör általánosítása*.
- 6. generatív grammatikák szóproblémája: adott szót generálja-e a grammatika?

algoritmikus megoldás:

- 3. típus esetén lineáris,
- 2. típus esetén köbös,
- 1. típus esetén exponenciális,
- 0. típus esetén ??? (folyt. köv.)

Megoldható-e minden probléma algoritmikusan?

Eddigi tanulmányaink során számos olyan problémát láttunk, melyre létezik hatékony algoritmus (pl. Elér), másokra (pl. TSP és SAT) nem ismert hatékony, azaz polinomiális megoldás.

Úgy tűnhet, hogy ha nem is mindig hatékonyat, de minden problémára találunk algoritmikus megoldást.

David Hilbert 1920-ban meg is hirdette programját.

Axiomatizáljuk a matematika összes elméletét egy végesen reprezentálható axiómarendszerrel!

ennek részeként: Adjunk meg egy olyan Univerzális Algoritmust (UA), mely az összes matematikai állításról el tudja dönteni, hogy igaz-e vagy hamis!

A számítástudomány (számításelmélet) születése

Tétel (Gödel első nemteljességi tétele, 1931) Az elemi aritmetikát tartalmazó effektíven kiszámítható elmélet nem lehet egyszerre helyes és teljes. ⇒ a Hilbert program megvalósíthatatlan.

És az UA? Mi is pontosan az algoritmus? 1930-as évek: különböző algoritmus modellek bevezetése

- ► Gödel: rekurzív függvények
- ► Church, Kleene, Rosser: λ-kalkulus
- ► Turing: Turing gép

Melyik az "igazi"?

Az 1930-as évek második felétől sorra születtek olyan tételek, melyek ezen modellek megegyező számítási erejét mondták ki.

A Church-Turing tézis

Church-Turing tézis

A kiszámíthatóság különböző matematikai modelljei mind az effektíven kiszámítható függvények osztályát definiálják.

Nem tétel!!!

Ha elfogadjuk a tézis igazságát, ezek bármelyike tekinthető az algoritmus matematikai modelljének. Mi a Turing gépet fogjuk választani.

Az algoritmus néhány további modellje, melyek szintén a Turing géppel egyező erejűek.

- ► 0. típusú grammatika
- veremautomata 2 vagy több veremmel
- ► C, Java, stb.

A negatív válasz

Church és Turing egymástól függetlenül a következőkre jutottak

Tétel (Church, 1936)

Két λ -kalkulusbeli kifejezés ekvivalenciája algoritmikusan eldönthetetlen.

Tétel (Turing, 1936)

A Turing-gépek megállási problémája algoritmikusan eldönthetetlen.

Példák problémákra

- 6. (folyt.) szóprobléma,0. típus: algoritmikusan eldönthetetlencsak parciálisan rekurzív (igen esetben termináló, nem esetben
- 7. Az elsőrendű logika eldöntésproblémája (Entscheidungsproblem).

nem feltétlen termináló) algoritmus ismeretes.

Church és Turing (1936) bizonyították, hogy nem adható algoritmus annak eldöntésére, hogy egy elsőrendű logikai formula logikailag igaz-e illetve hogy kielégíthető-e. (Entscheidungsproblem ~ UA létezése).

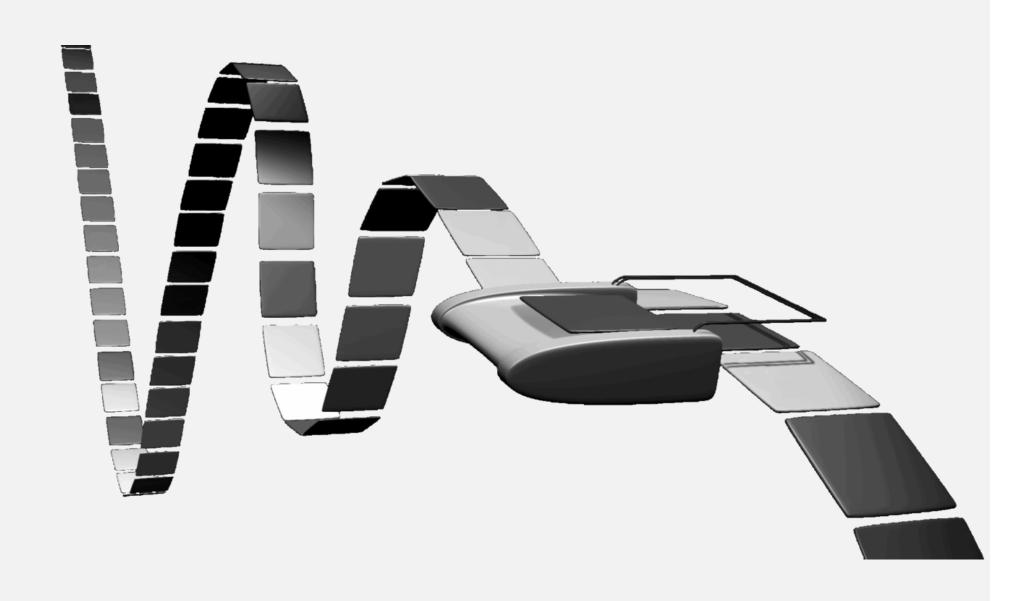
Példák problémákra

8. Hilbert 23 problémája (1900) közül a 10. a következő volt: Diophantoszi egyenletek. Keressük meg egy tetszőleges egész együtthatós többváltozós egyenlet egész gyökeit. Pl. input: 3xy - 2x² + 2z + 4, output: x = y = 0, z = -2
A feladat tartalmazza a "nagy Fermat tételt" is. Wiles tétele (1995): igaz a "nagy Fermat tétel", az x² + y² = z² diophantoszi egyenletnek nincs pozitív egész megoldása n ≥ 3-ra. Matiyasevich tétele (1970): A diophanthoszi egyenletek problémájára nincs algoritmikus megoldás.

Tematika

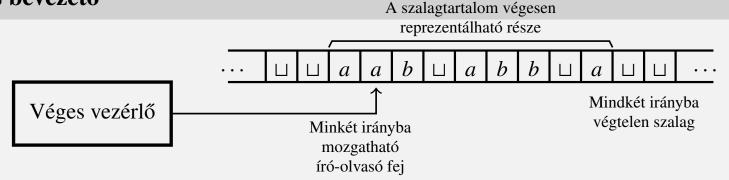
- 1. Turing gép és változatai, mint algoritmusmodell
- 2. Algoritmikusan eldönthetetlen problémák
- 3. Eldönthető problémák hatékonyságáról: bevezetés a bonyolultságelméletbe

Turing gépek

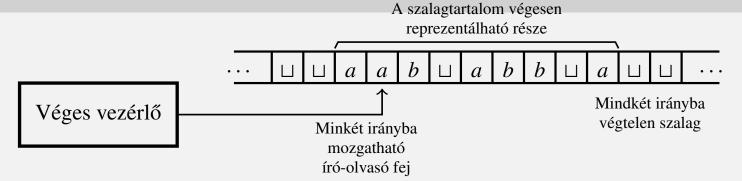
Turing gépek

Informális bevezető

- ► a Turing gép (TG) az algoritmus egyik lehetséges modellje
- ► a TG egyetlen programot hajt végre (de bármely inputra!!!), azaz tekinthető egy célszámítógépnek.
- ► informálisan a gép részei a vezérlőegység (véges sok állapottal), egy mindkét irányba végtelen szalag, és egy mindkét irányba lépni képes író-olvasó fej
- kezdetben egy input szó van a szalagon (ε esetén üres), a fej ennek első betűjéről indul, majd a szabályai szerint működik. Ha eljut az elfogadó állapotába elfogadja, ha eljut az elutasító állapotába elutasítja az inputot. Van egy harmadik lehetőség is: nem jut el soha a fenti két állapotába, "végtelen ciklusba" kerül.

Informális bevezető

- ► a gép determinisztikus, továbbá minden esetben definiált az átmenet
- ► a végtelen szalag potenciálisan végtelen tár
- egy \mathcal{P} probléma példányait egy megfelelő ábécé felett elkódolva a probléma igen-példányai egy $L_{\mathcal{P}}$ formális nyelvet alkotnak. $L_{\mathcal{P}}$ (és így a probléma maga is) eldönthető, ha van olyan mindig termináló gép, mely pontosan $L_{\mathcal{P}}$ szavait fogadja el.
- ► a Church-Turing tézis értelmében úgy gondolhatjuk tehát, hogy éppen a TG-pel eldönthető problémák (nyelvek) az algoritmikusan eldönthető problémák.

Definíció

Turing gép

A **Turing gép** (továbbiakban röviden TG) egy $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_i, q_n \rangle$ rendezett hetes, ahol

- ► Q az állapotok véges, nemüres halmaza,
- ▶ $q_0, q_i, q_n \in Q$, q_0 a kezdő- q_i az elfogadó- és q_n az elutasító állapot,
- \triangleright Σ és Γ ábécék, a bemenő jelek illetve a szalagszimbólumok ábécéje úgy, hogy Σ ⊆ Γ és \sqcup ∈ Γ \ Σ.
- ▶ $\delta: (Q \setminus \{q_i, q_n\}) \times \Gamma \to Q \times \Gamma \times \{L, S, R\}$ az átmenet függvény. δ az egész $(Q \setminus \{q_i, q_n\}) \times \Gamma$ -n értelmezett függvény.

Az {*L*, *S*, *R*} halmaz elemeire úgy gondolhatunk mint a TG lépéseinek irányai (balra, helyben marad, jobbra). Valójában elég 2 irány: Minden helyben maradó lépés helyettesíthető egy jobbra és egy balra lépéssel egy új, csak erre az átmenetre használt új állapot bevezetése által.

Konfigurácó

A TG működtetését a gép konfigurációival írhatjuk le.

Konfiguráció

A TG konfigurációja egy uqv szó, ahol $q \in Q$ és $u, v \in \Gamma^*, v \neq \varepsilon$.

Az *uqv* konfiguráció egy tömör leírás a TG aktuális helyzetéről, mely a gép további működése szempontjából minden releváns információt tartalmaz: a szalag tartalma *uv* (*uv* előtt és után a szalagon már csak ⊔ van), a gép a *q* állapotban van és az író-olvasó fej a *v* szó első betűjén áll. Két konfigurációt azonosnak tekintünk, ha csak balra/jobbra hozzáírt ⊔-ekben térnek el egymástól.

A gép egy $u \in \Sigma^*$ -beli szóhoz tartozó **kezdőkonfigurációja** a $q_0u \sqcup$ szó. (Vagyis q_0u , ha $u \neq \varepsilon$ és $q_0 \sqcup$, ha $u = \varepsilon$).

Elfogadó konfigurációi azon konfigurációk, melyre $q = q_i$.

Elutasító konfigurációi azon konfigurációk, melyre $q = q_n$.

Az elfogadó és elutasító konfigurációk közös elnevezése **megállási konfiguráció**.

Konfigurácóátmenet

Jelölje C_M egy M TG-hez tartozó lehetséges konfigurációk halmazát. $M \vdash \subseteq C_M \times C_M$ konfigurációátmenet-relációját az alábbiak szerint definiáljuk.

$\vdash \subseteq C_M \times C_M$ egylépéses konfigurációátmenet

Legyen uqav egy konfiguráció, ahol $a \in \Gamma$, $u, v \in \Gamma^*$.

- ► Ha $\delta(q,a)=(r,b,R)$, akkor $uqav \vdash ubrv'$, ahol v'=v, ha $v \neq \varepsilon$, különben $v'=\sqcup$,
- ► ha $\delta(q, a) = (r, b, S)$, akkor $uqav \vdash urbv$,
- ► ha $\delta(q, a) = (r, b, L)$, akkor $uqav \vdash u'rcbv$, ahol $c \in \Gamma$ és u'c = u, ha $u \neq \varepsilon$, különben u' = u és $c = \sqcup$.

Többlépéses konfigurációátmenet, felismert nyelv

Többlépéses konfigurációátmenet: + reflexív, tranzitív lezártja, azaz:

$\vdash^* \subseteq C_M \times C_M$ többlépéses konfigurációátmenet

$$C \vdash^* C' \Leftrightarrow$$

- ► ha C = C' vagy
- ▶ ha $\exists n > 0 \land C_1, C_2, \ldots \in C_n \in C_M$, hogy $\forall 1 \le i \le n-1$ -re $C_i \vdash C_{i+1}$ valamint $C_1 = C$ és $C_n = C'$.

Az M TG által felismert nyelv

$$L(M) = \{ u \in \Sigma^* \mid q_0 u \sqcup \vdash^* x q_i y \text{ valamely } x, y \in \Gamma^*, y \neq \varepsilon \}.$$

Figyeljük meg, hogy L(M) csak Σ feletti szavakat tartalmaz.

A TG-ek és a nyelvek

Egy $L \subseteq \Sigma^*$ nyelv **Turing-felismerhető**, ha L = L(M) valamely M TG-re.

Egy $L \subseteq \Sigma^*$ nyelv **eldönthető**, ha létezik olyan M TG, mely minden bemeneten megállási konfigurációba jut és L(M) = L.

A Turing-felismerhető nyelveket szokás **rekurzívan felsorolható**nak (vagy *parciálisan rekurzívnak*, vagy *félig eldönthetőnek*) az eldönthető nyelveket pedig **rekurzív**nak is nevezni.

A rekurzívan felsorolható nyelvek osztályát RE -vel, a rekurzív nyelvek osztályát pedig R-rel jelöljük.

Nyilván $R \subseteq RE$. Igaz-e hogy $R \subset RE$?

Futási idő

Egy M TG **futási ideje** (**időigénye**) az u szón n ($n \ge 0$), ha M az u-hoz tartozó kezdőkonfigurációból n lépésben (konfigurációátmenettel) jut el megállási konfigurációba. Ha nincs ilyen szám, akkor M futási ideje az u-n végtelen.

Legyen $f: \mathbb{N} \to \mathbb{N}$ egy függvény. Azt mondjuk, hogy M időigénye f(n) (vagy, hogy M egy f(n) időkorlátos gép), ha minden $u \in \Sigma^*$ input szóra, M időigénye az u szón legfeljebb f(|u|).

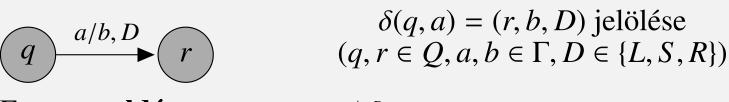
Gyakran megelégszünk azzal, hogy a pontos időkorlát helyett jó aszimptotikus felső korlátot adunk az időigényre.

Egy példa

Feladat: Készítsünk egy M Turing gépet, melyre

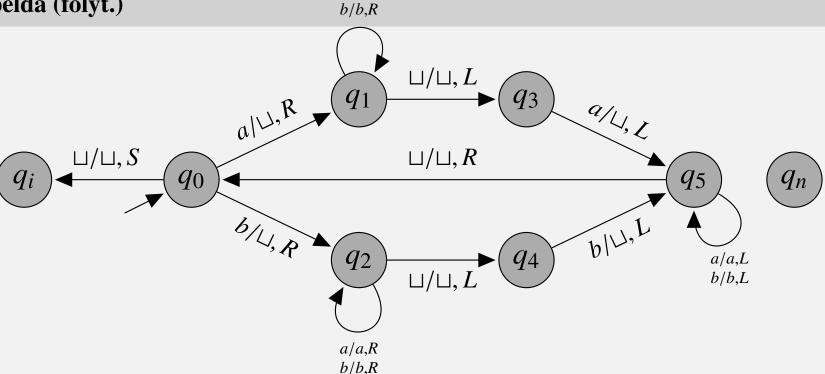
$$L(M) = \{ww^{-1} \mid w \in \{a, b\}^*\}!$$

Az átmenetdiagram.

Egy megoldás: a/a,Rb/b,R $\sqcup/\sqcup,L$ a/U, L $\Box/\Box, R$ q_n blu, L a/a,L $\sqcup/\sqcup,L$ b/b,LA többi átmenet q_n -be megy. a/a,Rb/b,R

Egy példa (folyt.)

a/a,R

Példa. Konfigurációátmenetek sorozata az aba inputra:

 $q_0aba \vdash q_1ba \vdash bq_1a \vdash baq_1 \sqcup \vdash bq_3a \vdash q_5b \vdash q_5 \sqcup b \vdash q_0b \vdash q_2 \sqcup \vdash q_4 \sqcup \vdash q_n \sqcup .$

Az *aba* inputra 10 lépésben jut a gép megállási konfigurációba. Ebben a példában tetszőleges *n*-re ki tudjuk számolni a pontos időigényt is, de egyszerűbb (és gyakran elegendő) egy jó aszimptotikus felső korlát megadása.

Definició

Legyenek $f, g : \mathbb{N} \to \mathbb{R}_0^+$ függvények, ahol \mathbb{N} a természetes számok, \mathbb{R}_0^+ pedig a nemnegatív valós számok halmaza.

- ► f-nek g aszimptotikus felső korlátja (jelölése: f(n) = O(g(n)); ejtsd: f(n) = nagyordó g(n)) ha létezik olyan c > 0 konstans és $N \in \mathbb{N}$ küszöbindex, hogy $f(n) \le c \cdot g(n)$ minden $n \ge N$ -re.
- ► f-nek g aszimptotikus alsó korlátja (jelölése: $f(n) = \Omega(g(n))$) ha létezik olyan c > 0 konstans és $N \in \mathbb{N}$ küszöbindex, hogy $f(n) \ge c \cdot g(n)$ minden $n \ge N$ -re.
- ► f-nek g aszimptotikus éles korlátja (jelölése: $f(n) = \Theta(g(n))$) ha léteznek olyan $c_1, c_2 > 0$ konstansok és $N \in \mathbb{N}$ küszöbindex, hogy $c_1 \cdot g(n) \le f(n) \le c_2 \cdot g(n)$ minden $n \ge N$ -re.

Megjegyzés: a definíció könnyen kiterjeszthető aszimptotikusan nemnegatív, azaz egy korlát után nemnegatív függvényekre.

Függvények aszimptotikus nagyságrend szerinti osztályozása

 O, Ω, Θ 2-aritású relációnak is felfogható az $\mathbb{N} \to \mathbb{R}_0^+$ függvények univerzumán, ekkor

- ightharpoonup O, Ω , Θ tranzitív (pl. f = O(g), $g = O(h) \Rightarrow f = O(h)$)
- ▶ O, Ω , Θ reflexív
- ► \(\text{\theta} \) szimmetrikus
- ▶ O, Ω fordítottan szimmetrikus $(f = O(g) \Leftrightarrow g = \Omega(f))$
- ▶ (köv.) Θ ekvivalenciareláció, az $\mathbb{N} \to \mathbb{R}_0^+$ függvények egy osztályozását adja. Az egyes függvényosztályokat általában "legegyszerűbb" tagjukkal reprezentáljuk. Pl. 1 (korlátos függvények), n (lineáris függvények), n^2 (négyzetes függvények), stb.

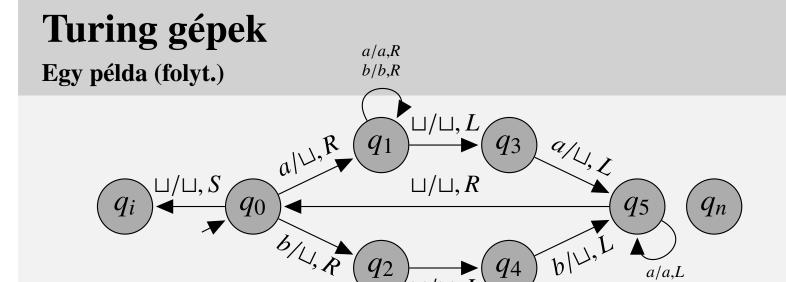
Tételek

- f, $g = O(h) \Rightarrow f + g = O(h)$, hasonlóan Ω-ra, Θ -ra. (Összeadásra való zártság)
- ► Legyen c > 0 konstans $f = O(g) \Rightarrow c \cdot f = O(g)$, hasonlóan Ω -ra, Θ -ra. (Pozitív konstanssal szorzásra való zártság)
- ► $f + g = \Theta(\max\{f, g\})$ (szekvencia tétele). A domináns tag határozza meg egy összeg aszimptotikus nagyságrendjét.
- ightharpoonup Ha létezik az f/g határérték

ha
$$f(n)/g(n) \to +\infty \Rightarrow f(n) = \Omega(g(n))$$
 és $f(n) \neq O(g(n))$
ha $f(n)/g(n) \to c$ $(c > 0) \Rightarrow f(n) = \Theta(g(n))$
ha $f(n)/g(n) \to 0$ $\Rightarrow f(n) = O(g(n))$ és $f(n) \neq \Omega(g(n))$

Konkrét függvények

- ► $p(n) = a_k n^k + \dots + a_1 n + a_0 \ (a_k > 0)$, ekkor $p(n) = \Theta(n^k)$,
- ► Minden p(n) polinomra és c > 1 konstansra $p(n) = O(c^n)$, de $p(n) \neq \Omega(c^n)$,
- ► Minden c > d > 1 konstansokra $d^n = O(c^n)$, de $d^n \neq \Omega(c^n)$,
- ► Minden a, b > 1-re $\log_a n = \Theta(\log_b n)$,
- ► Minden c > 0 -ra $\log n = O(n^c)$, de $\log n \neq \Omega(n^c)$.

a/a,Rb/b,R

A TG időigénye $O(n^2)$, hiszen O(n) iteráció mindegyikében O(n)-et lépünk, +1 lépés q_i -be vagy q_n -be.

Van-e jobb aszimptotikus felső korlát? Nincs, mert van végtelen sok szó, melyre $\Omega(n^2)$ -et lép.

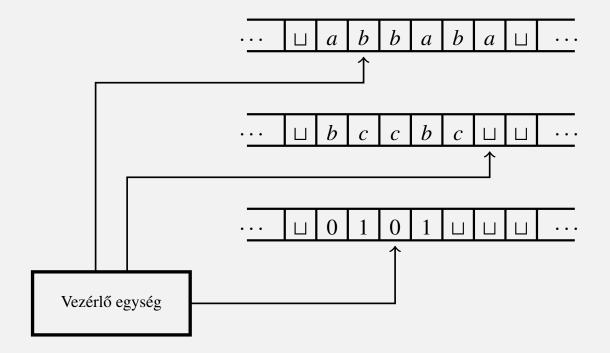
Eldönti-e az $L = \{ww^{-1} \mid w \in \{a, b\}^*\}$ nyelvet vagy "csak" felismeri? Eldönti.

Van-e olyan TG, ami nem dönti el, de azért felismeri L-et? Igen, a q_n -be menő átmeneteket vezessük végtelen ciklusba.

Logika és számításelmélet

8. előadás

Informális kép

- ► Egy ütem: Mind a *k* szalag olvasása, átírása és a fejek léptetése egyszerre, egymástól függetlenül.
- ► Az egyszalagos géppel analóg elfogadásfogalom.
- ► Az egyszalagos géppel analóg időigény fogalom.

Definíció

k-szalagos Turing-gép

A k-szalagos Turing-gép egy olyan $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_i, q_n \rangle$ rendszer, ahol

- ► Q az állapotok véges, nemüres halmaza,
- ▶ $q_0, q_i, q_n \in Q$, q_0 a kezdő- q_i az elfogadó- és q_n az elutasító állapot,
- ► Σ és Γ ábécék, a bemenő jelek illetve a szalagszimbólumok ábécéje úgy, hogy $Σ \subseteq Γ$ és $\sqcup ∈ Γ \setminus Σ$,
- ▶ $\delta: (Q \setminus \{q_i, q_n\}) \times \Gamma^k \to Q \times \Gamma^k \times \{L, S, R\}^k$ az átmenet függvény.

Konfigurációk

Konfiguráció

k-szalagos TG **konfigurációja** egy $(q, u_1, v_1, \dots, u_k, v_k)$ szó, ahol $q \in Q$ és $u_i, v_i \in \Gamma^*, v_i \neq \varepsilon$ $(1 \le i \le k)$.

Ez azt reprezentálja, hogy az aktuális állapot q, az i. szalag tartalma $u_i v_i$ és az i. fej v_i első betűjén áll $(1 \le i \le k)$.

Kezdőkonfiguráció

Az u szóhoz tartozó **kezdőkonfiguráció:** $u_i = \varepsilon$ $(1 \le i \le k), v_1 = u \sqcup$, és $v_i = \sqcup (2 \le i \le k)$.

[v_1 miért $u \sqcup$ és nem u? Azért, hogy $u = \varepsilon$ ne legyen külön eset, és ugyanazt a szalagtartalmat reprezentálják.]

Elfogadó/elutasító/megállási konfiguráció

A $(q, u_1, v_1, ..., u_k, v_k)$ konfiguráció, ahol $q \in Q$ és $u_i, v_i \in \Gamma^*, v_i \neq \varepsilon$ $(1 \le i \le k)$, elfogadó konfiguráció, ha $q = q_i$, elutasító konfiguráció, ha $q = q_i$, megállási konfiguráció, ha $q = q_i$ vagy $q = q_n$.

Egy- és többlépéses konfigurációátmenet

A k-szalagos Turing-gépek **egylépéses konfigurációátmenetét** az egyszalagos esettel analóg módon definiálhatjuk. Mivel túl sok eset van (a lehetséges 3^k irány-k-as miatt) ezért ezt csak egy példán keresztül nézzük meg. Jelölés: \vdash .

Legyen k=2 és $\delta(q, a_1, a_2) = (r, b_1, b_2, R, S)$ a TG egy átmenete. Ekkor $(q, u_1, a_1v_1, u_2, a_2v_2) \vdash (r, u_1b_1, v_1', u_2, b_2v_2)$, ahol $v_1' = v_1$, ha $v_1 \neq \varepsilon$, különben $v_1' = \sqcup$.

Vegyük észre, hogy a fejek nem kell hogy szikronban lépjenek, egymástól függetlenül mozoghatnak.

Ezek után a **többlépéses konfigurációátmenet** definíciója megegyezik az egyszalagos esetnél tárgyalttal. Jelölés: ⊢*.

Felismert nyelv, időigény

k-szalagos Turing-gép által felismert nyelv

$$L(M) = \{ u \in \Sigma^* \mid (q_0, \varepsilon, u \sqcup, \varepsilon, \sqcup, \ldots, \varepsilon, \sqcup) \vdash^* (q_i, x_1, y_1, \ldots, x_k, y_k), x_1, y_1, \ldots, x_k, y_k \in \Gamma^*, y_1, \ldots, y_k \neq \varepsilon \}.$$

Azaz, csakúgy mint az egyszalagos esetben, azon inputábécé feletti szavak halmaza, melyekkel a TG-et indítva az az elfogadó, q_i állapotában áll le.

A *k*-szalagos TG-ek által **felismerhető** illetve **eldönthető** nyelv fogalma szintén analóg az egyszalagos esettel.

k-szalagos Turing-gép futási ideje adott szóra

Egy *k*-szalagos Turing-gép **futási ideje** egy *u* szóra a hozzá tartozó kezdőkonfigurációból egy megállási konfigurációba megtett lépések száma.

Ezek után az **időigény** definíciója megegyezik az egyszalagos esetnél tárgyalttal.

Egy példa

Feladat: Készítsünk egy M kétszalagos Turing gépet, melyre $L(M) = \{ww^{-1} \mid w \in \{a, b\}^*\}!$

Az átmenetdiagram.

$$q \longrightarrow \delta(q, a_1, \dots, a_k/b_1, \dots, b_k, D_1, \dots, b_k, D_1, \dots, D_k)$$

$$\delta(q, a_1, \dots, a_k) = (r, b_1, \dots, b_k, D_1, \dots, D_k) \text{ jelölése}$$

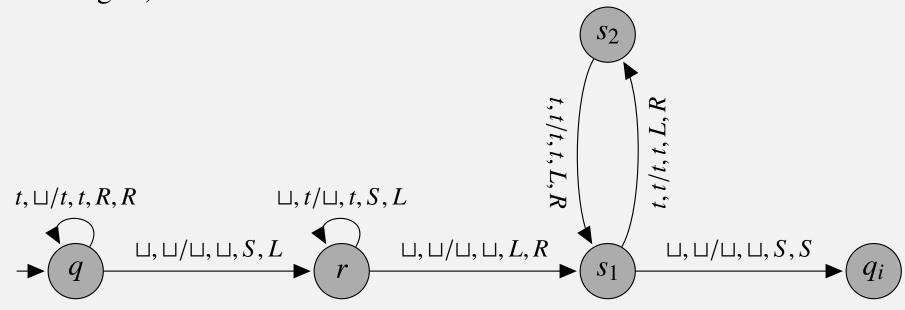
$$(q, r \in Q, a_1, \dots, a_k, b_1, \dots, b_k \in \Gamma, D_1, \dots, D_k \in \{L, S, R\})$$

Egy példa

Feladat: Készítsünk egy M kétszalagos Turing gépet, melyre $L(M) = \{ww^{-1} \mid w \in \{a, b\}^*\}!$

Egy megoldás:

(A többi átmenet q_n -be megy. Minden átmenetre $t \in \{a, b\}$ tetszőleges.)

Mennyi a TG időigénye? Ez egy O(n) időkorlátos TG.

Szimulálás egy szalaggal

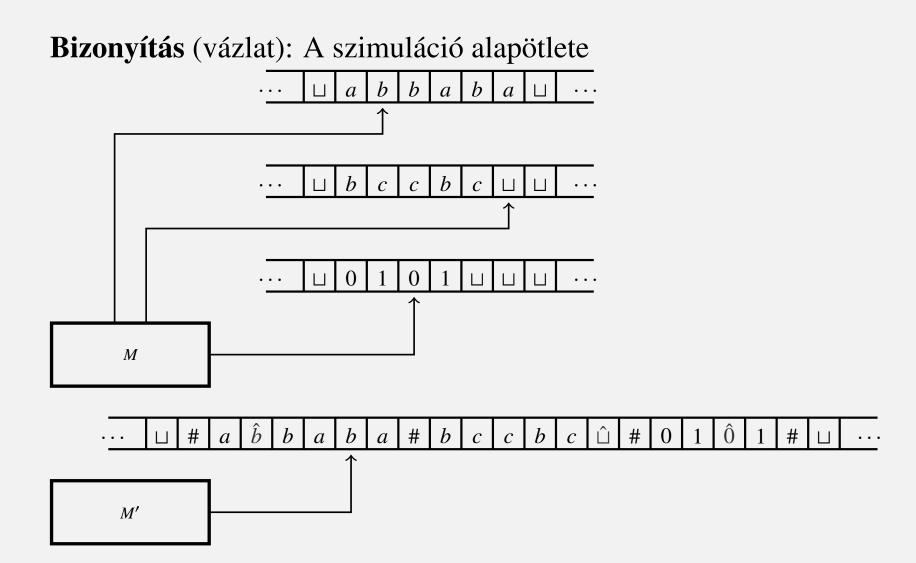
Ekvivalens TG-ek

Két TG ekvivalens, ha ugyanazt a nyelvet ismerik fel.

Tétel

Minden M k-szalagos Turing-géphez megadható egy vele ekvivalens M' egyszalagos Turing-gép. Továbbá, ha M legalább lineáris időigényű f(n) időkorlátos gép (azaz $f(n) \ge n$), akkor M' $O(f(n)^2)$ időkorlátos.

Szimulálás egy szalaggal

Szimulálás egy szalaggal

A szimuláció menete egy $a_1 \cdots a_n$ bemeneten:

- 1. M' kezdőkonfigurációja legyen $q'_0 \# \hat{a}_1 a_2 \cdots a_n \# \hat{\bot} \# \cdots \hat{\bot} \#$
- 2. M' először végigmegy a szalagon (számolja a #-okat) és eltárolja a ^-pal megjelölt szimbólumokat az állapotában
- 3. M' mégegyszer végigmegy a szalagján és M átmenetfüggvénye alapján aktualizálja azt
- 4. ha M valamelyik szalagján nő a szó hozza, akkor M'-nek az adott ponttól mozgatnia kell a szalagja tartalmát jobbra
- 5. Ha *M* elfogadó vagy elutasító állapotba lép, akkor *M'* is belép a saját elfogadó vagy elutasító állapotába
- 6. Egyébként M' folytatja a szimulációt a 2-ik ponttal

Szimulálás egy szalaggal – időigény

Meggondolható, hogy M egyetlen lépésének szimulálásakor

- a lépések számára aszimptotikus felső korlát az M' által addig felhasznált cellaterület (tár). (Kétszer végigmegy M' szalagján, legfeljebb k-szor kell egy ⊔-nek helyet csinálni, ami szintén O(felhasznált cellaterület))
- ▶ a felhasznált cellaterület O(1)-el nőtt. ($\leq k$ -val, hiszen $\leq k$ -szor kell egy \sqcup -t beszúrni)

Az M' által felhasznált cellaterület mérete kezdetben $\Theta(n)$, lépésenként O(1)-gyel nőhet, így O(n+f(n)O(1))=O(n+f(n)) közös, minden lépés után igaz aszimptotikus felső korlát az M' által felhasznált cellaterület méretére.

Tehát M minden egyes lépésének szimulációja O(n+f(n)) M'-beli lépés.

Így M' összesen $f(n) \cdot O(n + f(n))$ időkorlátos, ami $O(f(n)^2)$, ha $f(n) = \Omega(n)$.

Turing-gép egy irányban végtelen szalaggal

- ► Az egy irányban végtelen szalagos Turing-gép egy, a bal oldalán zárt szalaggal rendelkezik
- ► A fej nem tud "leesni" a bal oldalon, még ha az állapot-átmeneti függvény balra lépést ír is elő a legbaloldalibb cellán, ilyenkor a fej helyben marad.

Tétel

Minden egyszalagos M Turing-géphez van vele ekvivalens egyirányban végtelen szalagos M'' Turing-gép.

Turing-gép egy irányban végtelen szalaggal

Tétel

Minden egyszalagos M Turing-géphez van vele ekvivalens egyirányban végtelen szalagos M'' Turing-gép.

Bizonyítás (vázlat):

- 1. Szimuláljuk *M*-et egy olyan *M'* TG-pel, ami két darab egy irányban végtelen szalaggal rendelkezik: *M'* megjelöli mindkét szalagjának első celláját egy speciális szimbólummal. Ezután *M*
 - az első szalagján szimulálja *M*-et akkor, amikor az a fej kezdőpozícióján vagy attól jobbra dolgozik,
 - a második szalagján pedig akkor, amikor az *M* a fej kezdőpozíciótól balra dolgozik (ezen a szalagon az ettől a pozíciótól balra lévő szó tükörképe van)
- 2. Szimuláljuk M'-t egy egyirányban végtelen szalagos M'' Turing-géppel (az előző tételben látott bizonyításhoz hasonlóan)

definíció, egylépéses konfigurációátmenet

Jelölje $\mathcal{P}(X) = \{Y \mid Y \subseteq X\}$ az X halmaz hatványhalmazát.

Nemdeterminisztikus Turing-gép (NTG)

A nemdeterminisztikus Turing-gép (NTG) olyan

 $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_i, q_n \rangle$ rendszer, ahol

- ► $Q, \Sigma, \Gamma, q_0, q_i, q_n$ ugyanaz, mint eddig
- $\bullet \ \delta : (Q \setminus \{q_i, q_n\}) \times \Gamma \to \mathcal{P}(Q \times \Gamma \times \{L, S, R\})$

Konfigurációk C_M halmazának fogalma azonos.

$\vdash \subseteq C_M \times C_M$ egylépéses konfigurációátmenet

Legyen uqav egy konfiguráció, ahol $a \in \Gamma$, $u, v \in \Gamma^*$.

- ► Ha $(r, b, R) \in \delta(q, a)$, akkor $uqav \vdash ubrv'$, ahol v' = v, ha $v \neq \varepsilon$, különben $v' = \sqcup$,
- ▶ ha $(r, b, S) \in \delta(q, a)$, akkor $uqav \vdash urbv$,
- ▶ ha $(r, b, L) \in \delta(q, a)$, akkor $uqav \vdash u'rcbv$, ahol $c \in \Gamma$ és u'c = u, ha $u \neq c$ kiilönben u' = u és $c = \Box$

többlépéses konfigurációátmenet, felismert nyelv

Többlépéses konfigurációátmenet: + reflexív tranzitív lezártja, azaz:

$\vdash^* \subseteq C_M \times C_M$ többlépéses konfigurációátmenet

$$C \vdash^* C' \Leftrightarrow$$

- ► ha C = C' vagy
- ▶ ha $\exists n > 0 \land C_1, C_2, \ldots \in C_n \in C_M$, hogy $\forall 1 \le i \le n-1$ -re $C_i \vdash C_{i+1}$ valamint $C_1 = C$ és $C_n = C'$.

NTG által felismert nyelv

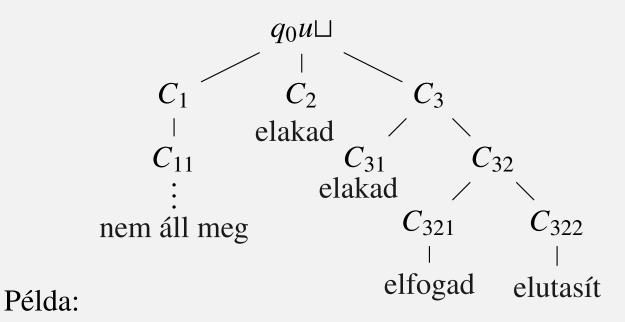
$$L(M) = \{ u \in \Sigma^* \mid q_0 u \sqcup \vdash^* x q_i y \text{ valamely } x, y \in \Gamma^*, y \neq \varepsilon \}.$$

Egy NTG-re úgy gondolhatunk, hogy több számítása is lehet ugyanarra a szóra. Akkor fogad el egy szót, ha legalább egy számítása q_i -ben ér véget.

Nemdeterminisztikus számítási fa

$u \in \Sigma^*$ nemdeterminisztikus számítási fája

Irányított fa, melynek csúcsai konfigurációkkal címkézettek. $q_0u \sqcup a$ gyökér címkéje. Ha C egy csúcs címkéje, akkor $|\{C' \mid C \vdash C'\}|$ gyereke van és ezek címkéi éppen $\{C' \mid C \vdash C'\}$ elemei.

Elfogadja u-t, hiszen a $q_0u \sqcup \vdash C_3 \vdash C_{32} \vdash C_{321}$ számítása elfogadó konfigurációba visz. Egy ilyen számítás is elég az elfogadáshoz.

NTG-vel való eldönthetőség, időigény

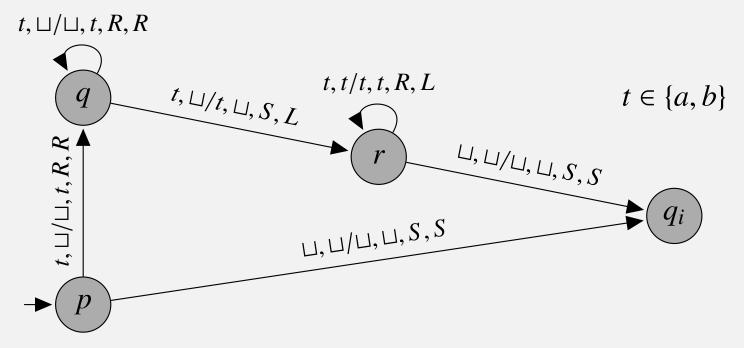
M eldönti az $L \subseteq \Sigma^*$ nyelvet, ha felismeri és minden $u \in \Sigma^*$ szóra az M számítási fája véges és minden levele elfogadó vagy elutasító konfiguráció.

M f(n) **időkorlátos** (időigényű), ha minden $u \in \Sigma^*$ n hosszú szóra u számítási fája legfeljebb f(n) magas.

Megjegyzés: a nemdeterminisztikus Turing-gép definíciója értelemszerűen kiterjeszthető *k*-szalagos gépekre is, így beszélhetünk *k*-szalagos nemdeterminisztikus Turing-gépekről is.

Példa

Feladat: Készítsünk egy M nemdeterminisztikus Turing-gépet, melyre $L(M) = \{ww^{-1} \mid w \in \{a, b\}^*\}!$

 $(p, \varepsilon, abba, \varepsilon, \sqcup) \vdash (q, \varepsilon, bba, a, \sqcup) \vdash (r, \varepsilon, bba, \varepsilon, a) \vdash (q_n, \varepsilon, bba, \varepsilon, a)$ $(p, \varepsilon, abba, \varepsilon, \sqcup) \vdash (q, \varepsilon, bba, a, \sqcup) \vdash (q, \varepsilon, ba, ab, \sqcup) \vdash (r, \varepsilon, ba, a, b) \vdash$ $(r, b, a, \varepsilon, ab) \vdash (r, ba, \sqcup, \varepsilon, \sqcup ab) \vdash (q_i, ba, \sqcup, \varepsilon, \sqcup ab)$

Szimulálás determinisztikus TG-pel

Tétel

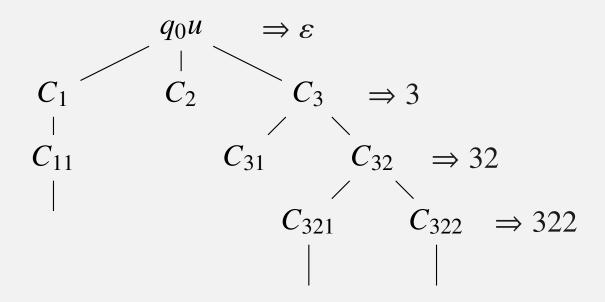
Minden $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_i, q_n \rangle f(n)$ idejű NTG-hez megadható egy ekvivalens, $2^{O(f(n))}$ idejű M' determinisztikus TG.

Bizonyítás (vázlat): M' egy adott $u \in \Sigma^*$ bemeneten szimulálja u M-beli összes számítását számítási fájának szélességi keresése által.

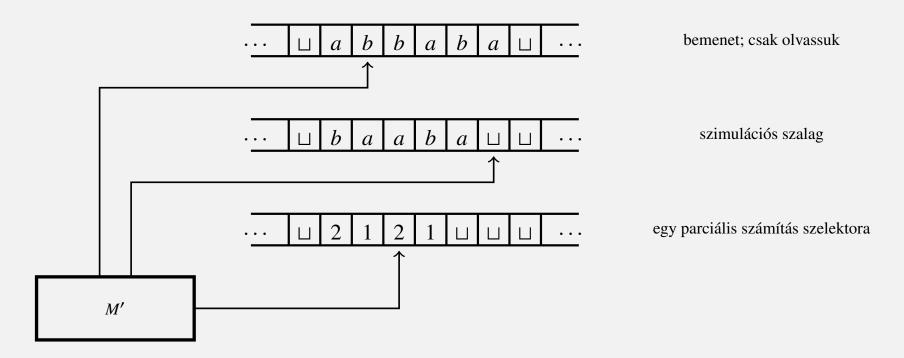
- ► Legyen d az M átmenetfüggvényének jobb oldalán szereplő halmazok számosságának a maximuma, azaz $d = \max_{(q,a) \in Q \times T} |\delta(q,a)|$.
- Legyen $T = \{1, 2, \dots, d\}$ egy ábécé.
- ▶ minden $(q, a) \in Q \times \Gamma$ esetén rögzítsük le $\delta(q, a)$ elemeinek egy sorrendjét

Szimulálás determinisztikus TG-pel

A számítási fa minden csúcsához egyértelműen hozzárendelhető egy T^* -beli szó, az adott konfigurációhoz tartozó parciális konfigurációátmenet-sorozat szelektora.

Szimulálás determinisztikus TG-pel

M' működése:

Nemdeterminisztikus Turing-gép

Szimulálás determinisztikus TG-pel

- ► M' kezdőkonfigurációja: az 1-es szalag tartalmazza a bemenetet, a 2-es és 3-as szalagok üresek.
- ► Amíg nincs elfogadás
 - M' rámásolja az 1-es szalag tartalmát a 2-esre
 - Amíg a 3-ik szalagon a fej nem ⊔-re mutat
 - Legyen k a 3-ik szalagon a fej pozíciójában lévő betű
 - Legyen a 2-ik szalagon a fej pozíciójában lévő betű a és a szimulált M aktuális állapota q
 - \circ Ha $\delta(q, a)$ -nak van k-ik eleme, akkor
 - M' szimulálja M egy lépését ezen elem szerint
 - Ha ez q_i -be vezet, akkor M' is elfogad
 - Ha ez q_n -be vezet, akkor M' kilép ebből a ciklusból
 - ∘ M' a 3-ik szalagon eggyel jobbra lép
 - M' törli a 2. szalagot és előállítja a 3. szalagon a hossz-lexikografikus (shortlex) rendezés szerinti következő szót T felett

Nemdeterminisztikus Turing-gép

Szimulálás determinisztikus TG-pel

- ► M' akkor és csak akkor lép elfogadó állapotba, ha a szimulált M elfogadó állapotba lép, azaz a két gép ekvivalens
- ► M'-nek f(n)-ben exponenciálisan sok számítást kell megvizsgálnia (\leq egy f(n) magasságú teljes d-áris fa belső csúcsainak száma, ami $O(d^{f(n)})$), azaz M' időigénye $2^{O(f(n))}$

Megjegyzés:

- ► Abból, hogy a bizonyításban alkalmazott szimuláció exponenciális időigényű még nem következik, hogy nincs hatékonyabb szimuláció.
- Az a *sejtés*, hogy nem lehet a nemdeterminisztikus Turing-gépet az időigény drasztikus romlása nélkül determinisztikus Turing-géppel szimulálni.

Logika és számításelmélet

9. előadás

(ismétlés), definíció

A véges halmazok fontos tulajdonsága a méretük (\Rightarrow természetes számok fogalma). Cél: ennek kiterjesztése végtelen halmazokra. Egy ilyen általánosítás a **számosság** (G. Cantor, 1845-1918).

Halmazok számossága

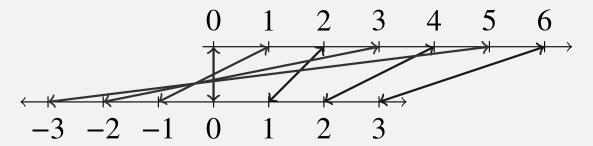
- ► A és B halmazoknak megegyezik a számossága, ha létezik bijekció köztük. Jelölése: |A| = |B|.
- ► A számossága legalább annyi, mint B számossága, ha van B-ből injekció A-ba. Jelölése: $|A| \ge |B|$.
- ► A számossága nagyobb, mint B számossága, ha van B-ből injekció A-ba, de bijeckió nincs. Jelölése: |A| > |B|.

Cantor-Bernstein tétel

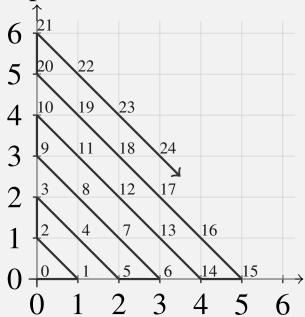
Ha A-ból B-be van injekció és B-ből A-ba is van, akkor A és B között bijekció is van, azaz ha $|A| \le |B|$ és $|A| \ge |B|$, akkor |A| = |B|.

Példák

1. Példa: $|\mathbb{N}| = |\mathbb{Z}|$.

2. példa: $|\mathbb{N}| = |\mathbb{N} \times \mathbb{N}|$.

További példa; a megszámlálhatóan végtelen számosság

3. példa: $|\mathbb{N}| = |\mathbb{Q}|$. Bizonyítás: $\mathbb{N} \subset \mathbb{Q}$, ezért $|\mathbb{N}| \leq \mathbb{Q}|$. $\mathbb{Q}^+ := \{\frac{p}{q} \mid p \in \mathbb{N}^+, q \in \mathbb{N}^+, \text{a tört nem egyszerűsíthető}\}$. $\mathbb{Q}^- := \{-\frac{p}{q} \mid p \in \mathbb{N}^+, q \in \mathbb{N}^+, \text{a tört nem egyszerűsíthető}\}$. $\frac{p}{q} \in \mathbb{Q}^+ \mapsto (p,q) \in \mathbb{N} \times \mathbb{N} \text{ injektív, tehát } |\mathbb{Q}^+| \leq |\mathbb{N} \times \mathbb{N}| = |\mathbb{N}|$. Legyen $\mathbb{Q}^+ = \{a_1, a_2, \dots, \}, \mathbb{Q}^- = \{b_1, b_2, \dots, \}$, ekkor $\mathbb{Q} = \{0, a_1, b_1, a_2, b_2, \dots \}$

Megszámlálhatóan végtelen számosság

 $\mathbb N$ számosságát **megszámlálhatóan végtelennek** nevezzük. Egy halmaz **megszámlálható**, ha véges vagy megszámlálhatóan végtelen.

Tétel

Megszámlálható sok megszámlálható halmaz uniója megszámlálható.

A continuum számosság

Van-e más végtelen számosság a megszámlálhatóan végtelenen kívül?

Igen, $|\mathbb{R}| > |\mathbb{N}|$.

Continuum számosság

R számosságát continuumnak nevezzük.

4. példa: $|\mathbb{R}| = |(0, 1)|$.

 $\operatorname{tg}(\pi(x-\frac{1}{2}))\big|_{(0,1)}:(0,1)\to\mathbb{R}$ bijekció (0,1) és \mathbb{R} között.

Megjegyzés: $|\mathbb{R}| = |(a, b)| = |[c, d]|$ és $|\mathbb{R}| = |\mathbb{R}^n|$.

Szavakkal kapcsolatos számosságok

5. Példa: $|\{0,1\}^*| = |\mathbb{N}|$.

A hossz-lexikografikus (shortlex) rendezés egy bijekció: ε , 0,1,00,01,10,11,000,001,010,011,100,101,110,111,0000,...

6. Példa

$$|\{L \mid L \subseteq \{0, 1\}^*\}| = |\{(b_1, \dots, b_i, \dots) \mid b_i \in \{0, 1\}, i \in \mathbb{N}\}|$$

Természetes bijekció van köztük:

Soroljuk fel a bináris szavakat a hossz-lexikografikus rendezés szerint. Egy nyelvhez rendeljük azt a megszámlálhatóan végtelen hosszúságú bitsorozatot, melynek 1 az *i*. bitje, ha benne van az *i*. szó, 0 ha nem (a nyelv *karakterisztikus vektorát*).

Jelöljük a jobboldali halmazt $\{0, 1\}^{\mathbb{N}}$ -nel.

Szavakkal kapcsolatos számosságok

7. Példa $|\{0,1\}^{\mathbb{N}}| = |[0,1)|$.

Bizonyítás (vázlat):

 $x \in [0, 1)$ -hez rendeljük hozzá x kettedestört alakjának "0." utáni részét (ha kettő van akkor az egyiket). Injektív, így $|[0, 1)| \le |\{0, 1\}^{\mathbb{N}}|$.

 $\mathbf{z} \in \{0, 1\}^{\mathbb{N}}$ minden 1-esét helyettesítsük 2-essel, írjuk elé "0."-t és tekintsük harmadostörtnek. Meggondolható, hogy ez injektív megfeleltetés, így $|\{0, 1\}^{\mathbb{N}}| \le |[0, 1)|$.

A Cantor-Bernstein tétel alapján $|\{0, 1\}^{\mathbb{N}}| = |[0, 1)|$.

Cantor-féle átlós módszer

Állítás: $|\{0,1\}^{\mathbb{N}}| > |\mathbb{N}|$

Bizonyítás:

$$|\{0,1\}^{\mathbb{N}}| \ge |\mathbb{N}|:$$

$$H_0 := \{(1, 0, 0, 0, \ldots), (0, 1, 0, 0, \ldots), (0, 0, 1, 0, \ldots), \ldots\}$$

$$H_0 \subset \{0, 1\}^{\mathbb{N}}$$
, és $|H_0| = |\mathbb{N}|$.

Kell:
$$|\{0,1\}^{\mathbb{N}}| \neq |\mathbb{N}|$$
.

Cantor-féle átlós módszer

Állítás: $|\{0,1\}^{\mathbb{N}}| > |\mathbb{N}|$

Indirekt tegyük fel, hogy $|\{0,1\}^{\mathbb{N}}| = |\mathbb{N}|$. Ez azt jelenti, hogy bijekcióba lehet állítani $\{0,1\}^{\mathbb{N}}$ elemeit \mathbb{N} elemeivel, azaz $\{0,1\}^{\mathbb{N}} = \{u_i \mid i \in \mathbb{N}\} = \{u_1,u_2,\ldots\}$ a $\{0,1\}^{\mathbb{N}}$ elemeinek egy felsorolása (a természetes számokkal való megindexelése).

Legyen $u_i = (u_{i,1}, u_{i,2}, \dots, u_{i,j}, \dots)$, ahol minden $i, j \in \mathbb{N}$ -re $u_{i,j} \in \{0, 1\}$.

Tekintsük az $u = \{\overline{u_{1,1}}, \overline{u_{2,2}}, \dots, \overline{u_{i,i}}, \dots\}$ megszámlálhatóan végtelen hosszúságú bináris (azaz $\{0, 1\}^{\mathbb{N}}$ -beli) szót, ahol $\overline{b} = 0$, ha b = 1 és $\overline{b} = 1$, ha b = 0.

Mivel, minden megszámlálhatóan végtelen hosszúságú bináris szó fel van sorolva, ezért létezik olyan $k \in \mathbb{N}$, melyre $u = u_k$.

Ekkor u k.bitje $u_{k,k}$ (így jelöltük u_k k. bitjét), másrészt $\overline{u_{k,k}}$ (így definiáltuk u-t).

De ez nem lehetséges, tehát az indirekt feltevésünk, azaz hogy $|\{0,1\}^{\mathbb{N}}| = |\mathbb{N}|$ hamis.

Cantor-féle átlós módszer

1. Következmény

A continuum számosság nagyobb, mint a megszámlálhatóan végtelen számosság.

2. Következmény

Több {0, 1} feletti nyelv van mint {0, 1} feletti szó. (Számosság értelemben.)

Cantor-féle átlós módszer

Megjegyzés $\{L \mid L \subseteq \{0, 1\}^*\} = \mathcal{P}(\{0, 1\}^*)$. Igaz-e általában, hogy $|\mathcal{P}(H)| > |H|$?

Tétel

Minden H halmazra $|\mathcal{P}(H)| > |H|$.

Bizonyítás: $|\mathcal{P}(H)| \ge |H|$, hiszen $\{\{h\} \mid h \in H\} \subseteq \mathcal{P}(H)$.

 $|\mathcal{P}(H)| \neq |H|$: Cantor-féle átlós módszerrel:

Indirekt $f: \mathcal{P}(H) \leftrightarrow H$ bijekció. Definiálunk egy $A \subseteq H$ halmazt:

 $\forall x \in H: x :\in A \Leftrightarrow x \notin f^{-1}(x)$

 $f(A) \in A$ igaz-e? Ha igen, $f(A) \notin A$, ha nem $f(A) \in A$, tehát f(A) se az A halmazban, se azon kívül nincs, ellentmondás.

Számítási feladatok megoldása TG-pel

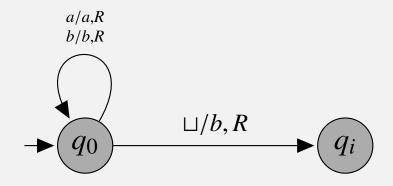
Használhatjuk a TG-eket szófüggvények kiszámítására is. A számítási feladatok megadhatók szófüggvényként.

Szófüggvényt kiszámító TG

Azt mondjuk, hogy az $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_i, (q_n) \rangle$ TG kiszámítja az $f : \Sigma^* \to \Delta^*$ szófüggvényt, ha minden $u \in \Sigma^*$ -beli szóra megáll, és ekkor $f(u) \in \Delta^*$ olvasható az utolsó szalagján.

Megjegyzés: Nincs szükség q_i és q_n megkülönböztetésére, elég lenne egyetlen megállási állapot. [Ezért van q_n ()-ben.]

Példa: $f(u) = ub \ (u \in \{a, b\}^*).$

Problémák, mint formális nyelvek

Ha egy problémának megszámlálható sok lehetséges bemenete van (a hétköznapi problémák gyakorlatilag ilyenek), akkor a bemeneteket elkódolhatjuk egy véges ábécé felett.

Fontos-e, hogy mekkora ezen ábécé mérete? Egy d méretű ábécé esetén az első n bemenet elkódolásához nagyjából $log_d n$ hosszú szavak kellenek. Mivel $log_d n = \Theta(log_{d'} n)$, ha $d, d' \geq 2$, ezért a válasz az, hogy nem igazán számít.

De! Ne kódoljunk unárisan! Pl. 2 szám összeadása.

Ha I egy bemenet, jelölje $\langle I \rangle$ az I kódját.

Eldöntési probléma:

 $L = \{\langle I \rangle | I \text{ a probléma igen példánya} \}$ eldönthető-e Turing géppel.

Kiszámítási probléma:

Van-e olyan TG, ami f-t illetve $\langle I \rangle \mapsto \langle f(I) \rangle$ -t számítja ki.

A Turing gépek egy elkódolása

Tegyük fel, hogy $\Sigma = \{0, 1\}$. A fentiek szerint minden input hatékonyan kódolható Σ felett.

Egy M Turing-gép **kódja** (jelölése $\langle M \rangle$) a következő:

Legyen $M = (Q, \{0, 1\}, \Gamma, \delta, q_0, q_i, q_n)$, ahol

$$ightharpoonup Q = \{p_1, \dots, p_k\}, \ \Gamma = \{X_1, \dots, X_m\}, \ D_1 = R, \ D_2 = S, D_3 = L$$

$$\blacktriangleright$$
 $k \ge 3$, $p_1 = q_0$, $p_{k-1} = q_i$, $p_k = q_n$,

►
$$m \ge 3$$
, $X_1 = 0$, $X_2 = 1$, $X_3 = \sqcup$.

- ► Egy $\delta(p_i, X_j) = (p_r, X_s, D_t)$ átmenet kódja $0^i 10^j 10^r 10^s 10^t$.
- $ightharpoonup \langle M \rangle$ az átmenetek kódjainak felsorolása 11-el elválasztva.

Észrevétel: $\langle M \rangle$ 0-val kezdődik és végződik, nem tartalmaz 3 darab 1-t egymás után.

$$\langle M, w \rangle := \langle M \rangle 111w$$

Létezik nem Turing-felismerhető nyelv

Jelölés: Minden $i \ge 1$ -re,

- ▶ jelölje w_i a $\{0, 1\}^*$ halmaz i-ik elemét a hossz-lexikografikus rendezés szerint.
- ▶ jelölje M_i a w_i által kódolt TG-t (ha w_i nem kódol TG-t, akkor M_i egy tetszőleges olyan TG, ami nem fogad el semmit)

Tétel

Létezik nem Turing-felismerhető nyelv.

Bizonyítás: Két különböző nyelvet nem ismerhet fel ugyanaz a TG. A TG-ek számossága megszámlálható (a fenti kódolás injekció {0, 1}*-ba, ami volt, hogy megszámlálható). Másrészt viszont a {0, 1} feletti nyelvek számossága continuum (volt).

Azaz valójában a nyelvek "többsége" ilyen. Tudnánk-e konkrét nyelvet mutatni? Igen, $L_{\text{átló}} = \{\langle M \rangle \mid \langle M \rangle \notin L(M)\}$ például ilyen.

$L_{ tatlo}$ Turing-felismerhetetlen

Tétel

 $L_{\text{átló}} \notin RE$.

A Cantor-féle átlós módszerrel adódik:

Bizonyítás: Tekintsük azt a mindkét dimenziójában megszámlálhatóan végtelen méretű T bittáblázatot, melyre $T(i,j)=1 \iff w_i \in L(M_i) \ (i,j \geq 1)$.

Legyen **z** a *T* átlójában olvasható végtelen hosszú bitsztring, **z** a **z** bitenkénti komplementere. Ekkor:

- ▶ minden $i \ge 1$ -re, T i-ik sora az $L(M_i)$ nyelv karakterisztikus függvénye
- ightharpoonup **z** az $L_{ text{átlo}}$ karakterisztikus függvénye
- ► Minden TG-pel felismerhető, azaz RE-beli nyelv karakterisztikus függvénye megegyezik *T* valamelyik sorával
- ▶ **z** különbözik *T* minden sorától
- ightharpoonup Ezek alapján $L_{ ext{átlo}}$ különbözik az összes RE-beli nyelvtől

Az univerzális TG

Felismerhetőség

Univerzális nyelv: $L_u = \{\langle M, w \rangle | w \in L(M)\}.$

Tétel

 $L_u \in RE$

Bizonyítás: Konstruálunk egy 4 szalagos U "univerzális" TG-et, ami minden TG minden bementére szimulálja annak működését.

- 1. szalag: U ezt csak olvassa, itt olvasható végig $\langle M, w \rangle$.
- 2. szalag: M aktuális szalagtartalma (elkódolva a fentiek szerint)
- 3. szalag: M aktuális állapota (elkódolva a fentiek szerint)
- 4. szalag: segédszalag

Az univerzális TG

Felismerhetőség

Univerzális nyelv: $L_u = \{\langle M, w \rangle \mid w \in L(M)\}.$

Tétel

 $L_u \in RE$

U működése vázlatosan:

- Megnézi, hogy a bemenetén szereplő szó első része kódol-e
 TG-t; ha nem elutasítja a bemenetet
- ▶ ha igen felmásolja w-t a 2., q_0 kódját a 3. szalagra
- ► Szimulálja *M* egy lépését:
 - Leolvassa a második szalagról M aktuálisan olvasott szalagszimbólumát
 - Leolvassa a harmadik szalagról M aktuális állapotát
 - Szimulálja M egy lépését (ha kell, használja a segédszalagot)
 M első szalagon található leírása alapján.
- ► Ha *M* aktuális állapota elfogadó vagy elutasító, akkor *U* is belép a saját elfogadó vagy elutasító állapotába

Az univerzális TG

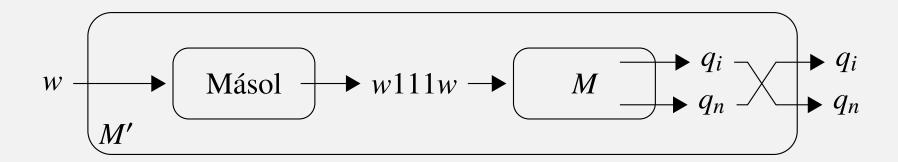
Eldönthetetlenség

Megjegyzés: Ha M nem áll meg w-n, akkor U se áll meg $\langle M, w \rangle$ -n, így U nem dönti el L_u -t.

Tétel

 $L_u \notin R$.

Bizonyítás: Indirekt, tegyük fel, hogy létezik L_u -t eldöntő M TG. M-et felhasználva készítünk egy $L_{\text{átló}}$ -t felismerő M' TG-et.

 $w \in L(M') \Leftrightarrow w111w \notin L(M) \Leftrightarrow$ a w által kódolt TG nem fogadja el w-t $\Leftrightarrow w \in L_{\text{átlo}}$.

Tehát $L(M') = L_{\text{átló}}$, ami lehetetlen egy előző tétel miatt.

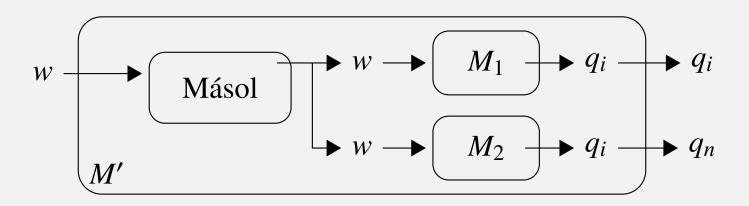
RE és R tulajdonságai

Jelölés: Ha $L \subseteq \Sigma^*$, akkor jelölje $\bar{L} = \{u \in \Sigma^* \mid u \notin L\}$.

Tétel

Ha L és $\bar{L} \in RE$, akkor $L \in R$.

Bizonyítás: Legyen M_1 és M_2 rendre az L-t és \bar{L} -t felismerő TG. Konstruáljuk meg az M' kétszalagos TG-t:

M' lemásolja w-t a második szalagjára, majd felváltva szimulálja M_1 és M_2 egy-egy lépését addig, amíg valamelyik elfogadó állapotba lép. Így M' az L-et ismeri fel, és minden bemeneten meg is áll, azaz $L \in R$.

RE és R tulajdonságai

Következmény

RE nem zárt a komplementer-képzésre.

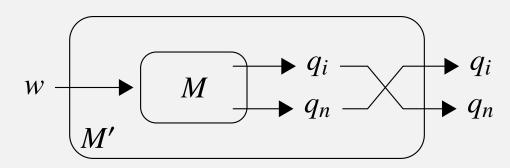
Bizonyítás:

Legyen $L \in RE \setminus R$ (L_u pl. egy ilyen nyelv) Ekkor $\bar{L} \notin RE$, hiszen ha $\bar{L} \in RE$ lenne, akkor ebből az előző tétel miatt $L \in R$ következne, ami ellentmondás.

Tétel

R zárt a komplementer-képzésre

Bizonyítás: Legyen $L \in R$ és M egy TG, ami az L-t dönti el. Akkor az alábbi M' \bar{L} -t dönti el:

Visszavezetés

Kiszámítható szófüggvény

Az $f: \Sigma^* \to \Delta^*$ szófüggvény **kiszámítható**, ha van olyan Turing-gép, ami kiszámítja. [lásd szófüggvényt kiszámító TG]

Visszavezetés

 $L_1 \subseteq \Sigma^*$ visszavezethető $L_2 \subseteq \Delta^*$ -ra, ha van olyan $f: \Sigma^* \to \Delta^*$ kiszámítható szófüggvény, hogy $w \in L_1 \Leftrightarrow f(w) \in L_2$. Jelölés: $L_1 \leq L_2$

[Emil Posttól származik, angolul many-one reducibility]

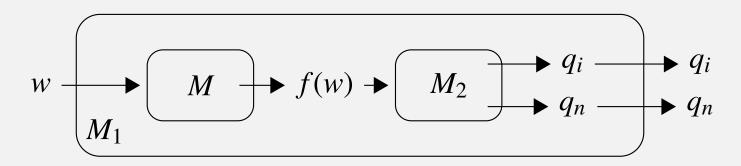
Tétel

- ► Ha $L_1 \le L_2$ és $L_1 \notin RE$, akkor $L_2 \notin RE$.
- ► Ha $L_1 \le L_2$ és $L_1 \notin R$, akkor $L_2 \notin R$.

Visszavezetés

Bizonyítás:

Legyen $L_2 \in RE$ ($\in R$) és tegyük fel, hogy $L_1 \le L_2$. Legyen M_2 az L_2 -t felismerő (eldöntő), M pedig a visszavezetést kiszámító TG. Konstruáljuk meg M_1 -et:

Ha M_2 felismeri L_2 -t M_1 is fel fogja ismerni L_1 -t, ha el is dönti, akkor M_1 is el fogja dönteni.

Következmény

- ► Ha $L_1 \le L_2$ és $L_2 \in RE$, akkor $L_1 \in RE$.
- ► Ha $L_1 \le L_2$ és $L_2 \in R$, akkor $L_1 \in R$.

Bizonyítás: Indirekten azonnal adódik a fenti tételből.

A Turing gépek megállási problémája

Megállási probléma:

 $L_h = \{\langle M, w \rangle \mid M \text{ megáll a } w \text{ bemeneten} \}.$

[Megjegyzés: más jegyzetekben L_{halt} néven is előfordulhat.]

Észrevétel: $L_u \subseteq L_h$

Igaz-e ha $A \subseteq B$, és A eldönthetetlen akkor B is az? Nem.

Tétel

 $L_h \notin R$.

Bizonyítás: Az előző tétel alapján elég megmutatni, hogy $L_u \le L_h$, hiszen tudjuk, hogy $L_u \notin R$.

Tetszőleges *M* TG-re, legyen *M'* az alábbi TG *M'* tetszőleges *u* bemeneten a következőket teszi:

- 1. Futtatja *M*-et *u*-n
- 2. Ha M q_i -be lép, akkor M' is q_i -be lép
- 3. Ha M q_n -be lép, akkor M' végtelen ciklusba kerül

A Turing gépek megállási problémája

Bizonyítás: (folyt.)

Belátható, hogy

- ► $f: \langle M, w \rangle \rightarrow \langle M', w \rangle$ kiszámítható függvény
- ► Tetszőleges (M, w) (TG,input)-párra $\langle M, w \rangle \in L_u \Leftrightarrow M$ elfogadja w-t $\Leftrightarrow M'$ megáll w-n $\Leftrightarrow \langle M', w \rangle \in L_h$

Tehát f által L_u visszavezethető L_h -ra. Így $L_h \notin R$.

Megjegyzés: Visszavezetések megadásakor jellemzően csak azon szavakra térünk ki, amelyek ténylegesen kódolnak valamilyen nyelvbeli objektumot (TG-t, (TG,szó) párt, stb.)

Pl. a fenti esetben nem foglalkoztunk azzal, hogy f mit rendeljen olyan szavakhoz, melyek nem kódolnak (TG, szó) párt. Ez általában egy könnyen kezelhető eset, most:

$$f(x) = \begin{cases} \langle M', w \rangle & \text{ha } \exists M \text{ TG, hogy} x = \langle M, w \rangle \\ \varepsilon & \text{egyébként,} \end{cases} (x \in \{0, 1\}^*)$$

hiszen ε nem kódol (TG,szó) párt (L_h elemei (TG,szó) párok).

A Turing gépek megállási problémája

Tétel

 $L_h \in RE$.

Bizonyítás: Az előző tétel következménye alapján elég megmutatni, hogy $L_h \le L_u$, hiszen tudjuk, hogy $L_u \in RE$. Tetszőleges M Turing-gépre, legyen M' az alábbi TG: M' tetszőleges u bemeneten a következőket teszi:

- 1. Futtatja *M*-et *u*-n
- 2. Ha $M q_i$ -be lép, akkor M' is q_i -be lép
- 3. Ha M q_n -be lép, akkor M' q_i -be lép

Belátható, hogy

- ► $f: \langle M, w \rangle \rightarrow \langle M', w \rangle$ kiszámítható függvény
- ► Tetszőleges (M, w) (TG,input)-párra $\langle M, w \rangle \in L_h \Leftrightarrow M$ megáll w-n $\Leftrightarrow M'$ elfogadja w-t $\Leftrightarrow \langle M', w \rangle \in L_u$

Tehát f által L_h visszavezethető L_u -ra.

Logika és számításelmélet 10. előadás

Rekurzíve felsorolható nyelvek tulajdonságai

Tetszőleges $\mathcal{P} \subseteq RE$ halmazt a rekurzívan felsorolható nyelvek egy **tulajdonságának** nevezzük. \mathcal{P} **triviális**, ha $\mathcal{P} = \emptyset$ vagy $\mathcal{P} = RE$.

$$L_{\mathcal{P}} = \{ \langle M \rangle \mid L(M) \in \mathcal{P} \}.$$

Rice tétele

Ha $\mathcal{P} \subseteq RE$ egy nem triviális tulajdonság, akkor $L_{\mathcal{P}} \notin R$.

Bizonyítás

Bizonyítás:

1. eset $\emptyset \notin \mathcal{P}$.

Mivel tudjuk, hogy $L_u \notin R$, elég belátni, hogy $L_u \leq L_P$.

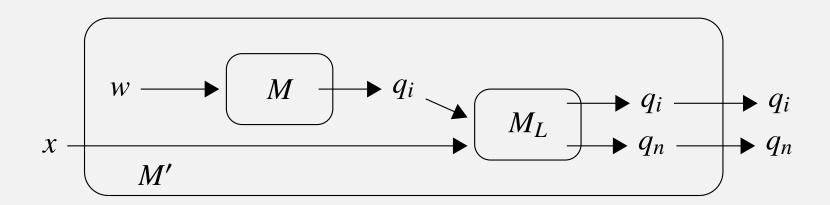
Mivel \mathcal{P} nem triviális, ezért létezik $L \in \mathcal{P}$. $(L \neq \emptyset)$.

 $L \in RE$, ezért van olyan M_L TG, melyre $L(M_L) = L$.

Egy tetszőleges $\langle M, w \rangle$ TG – bemenet pároshoz elkészítünk egy M' (valójában $M'_{\langle M, w \rangle}$) kétszalagos TG-t, mely egy x bemenetén a következőképpen működik:

- 1. Bemenetétől függetlenül először szimulálja *M*-et *w*-n
- 2. Így, ha M nem áll meg w-n, M' se áll meg semelyik inputján $\Rightarrow L(M') = \emptyset$.
- 3. Ha M elutasítja w-t, akkor M' q_n -be lép és leáll (azaz nem fogadja el x-et $\Rightarrow L(M') = \emptyset$.
- 4. Ha M elfogadja w-t, akkor M' szimulálja M_L -et x-en (azaz L(M') = L).

Bizonyítás

Összefoglalva

- $\land \langle M, w \rangle \in L_u \Rightarrow L(M') = L \Rightarrow L(M') \in \mathcal{P} \Rightarrow \langle M' \rangle \in L_{\mathcal{P}}.$
- $\blacktriangleright \langle M, w \rangle \notin L_u \Rightarrow L(M') = \emptyset \Rightarrow L(M') \notin \mathcal{P} \Rightarrow \langle M' \rangle \notin L_{\mathcal{P}}.$

Azaz:

 $\langle M, w \rangle \in L_u \Leftrightarrow \langle M' \rangle \in L_{\mathcal{P}}$, tehát $L_u \leq L_{\mathcal{P}}$ és így $L_{\mathcal{P}} \notin R$.

Bizonyítás

- **2.** eset $\emptyset \in \mathcal{P}$.
 - ► Alkalmazhatjuk az 1. eset eredményét $\overline{\mathcal{P}} = RE \setminus \mathcal{P}$ -re, hiszen ekkor $\overline{\mathcal{P}}$ szintén nem triviális és $\emptyset \notin \overline{\mathcal{P}}$.
 - ► Azt kapjuk, hogy $L_{\overline{\varphi}} \notin R$.
 - ► $\overline{L_{\mathcal{P}}} \notin R$, hiszen ha R-beli lenne akkor a nem TG-kódokat elutasítva $L_{\overline{\mathcal{P}}}$ -t eldöntő TG-t kapnánk.
 - ► $\overline{L_{\mathcal{P}}} \notin R \Rightarrow L_{\mathcal{P}} \notin R$ (tétel volt).

Alkalmazások

Következmények:

Eldönthetetlen, hogy egy M TG

- ▶ az üres nyelvet ismeri-e fel. ($\mathcal{P} = \{\emptyset\}$)
- véges nyelvet ismer-e fel ($\mathcal{P} = \{L \mid L \text{ véges }\}$)
- ► környezetfüggetlen nyelvet ismer-e fel $(\mathcal{P} = \{L \mid L \text{ környezetfüggetlen }\})$
- ▶ elfogadja-e az üres szót ($\mathcal{P} = \{L \in RE \mid \varepsilon \in L\}$)

▶ ...

Post Megfelelkezési Probléma

Legyenek $u_1, \ldots, u_n, v_1 \ldots, v_n \in \Sigma^+ \ (n \ge 1)$.

A $D = \{d_1, \dots, d_n\}$ halmazt **dominókészletnek** nevezzük ha $d_i = \frac{u_i}{v_n}$ $(1 \le i \le n)$.

A $d_{i_1} \cdots d_{i_m}$ sorozat $(m \ge 1)$ a D egy **megoldása**, ha $d_{i_j} \in D$ $(1 \le j \le m)$ és $u_{i_1} \cdots u_{i_m} = v_{i_1} \cdots v_{i_m}$.

Példa: Az $\left\{\frac{b}{ca}, \frac{a}{ab}, \frac{ca}{a}, \frac{abc}{c}\right\}$ egy megoldása $\frac{a}{ab} \frac{b}{ca} \frac{ca}{a} \frac{a}{ab} \frac{abc}{c}$.

Megjegyzés: Tehát a megoldáshoz a dominók többször felhasználhatók és nem kell mindet felhasználni.

Post Megfelelkezési Probléma (PMP):

 $L_{\text{PMP}} = \{\langle D \rangle \mid D\text{-nek van megoldása}\}.$

Tétel

 $L_{\text{PMP}} \in RE$.

Bizonyítás: Ha D-t egy ábécének tekintjük, akkor éppen a D feletti szavak a potenciális megoldások. Egy TG, mely ezen D feletti szavakat a hosszlexikografikus sorrendben sorra kipróbálja és ha megoldást talál q_i -ben leáll éppen L_{PMP} -t ismeri fel.

Post Megfelelkezési Probléma

Tétel

 $L_{\text{PMP}} \notin R$.

Bizonyítás:

Definiáljuk a PMP egy módosított változatát, MPMP-t. Az MPMP probléma igen-példányai olyan (D,d) (dominókészlet,dominó) párok, melyre D-nek van d-vel kezdődő megoldása.

 $L_{\text{MPMP}} = \{\langle D, d \rangle \mid d \in D \land D \text{-nek van } d \text{-vel kezdődő megoldása} \}.$

Először megmutatjuk, hogy $L_{\text{MPMP}} \leq L_{\text{PMP}}$.

Jelölés: ha $u = a_1 \cdots a_n \in \Sigma^+$ és $* \notin \Sigma$ akkor legyen

balcsillag(u) := $*a_1 * a_2 \cdots * a_n$ jobbcsillag(u) := $a_1 * a_2 * \cdots * a_n *$. mindkétcsillag(u) := $*a_1 * a_2 * \cdots * a_n *$.

Legyen $D = \{d_1, \dots, d_n\}$ egy tetszőleges dominókészlet, ahol $d_i = \frac{u_i}{v_i}$ $(1 \le i \le n)$.

D' legyen a következő |D| + 2 méretű készlet:

$$d_0' = \frac{\text{balcsillag}(u_1)}{\text{mindk\'etcsillag}(v_1)}, \quad d_i' = \frac{\text{balcsillag}(u_i)}{\text{jobbcsillag}(v_1)} \quad (1 \le i \le n), \quad d_{n+1}' = \frac{*\#}{\#}.$$

Állítás: $\langle D, d_1 \rangle \in L_{\text{MPMP}} \iff \langle D' \rangle \in L_{\text{PMP}}$.

Az állítás bizonyítása:

- ▶ ha $d_{i_1} \cdots d_{i_m}$ MPMP egy (D, d_1) bemenetének egy megoldása, akkor $d'_0 d'_{i_2} \cdots d'_{i_m} d'_{n+1}$ megoldása D'-nek, mint PMP inputnak.
- ha $d'_{i_1} \cdots d'_{i_m}$ D'-nek, mint PMP inputnak egy megoldása, akkor az első illetve az utolsó betű egyezése miatt ez csak úgy lehetséges, hogy $d'_{i_1} = d'_0$ és $d'_{i_m} = d'_{n+1}$. Ekkor viszont $d_{i_1} \cdots d_{i_{m-1}}$ megoldása a (D, d_1) MPMP bemenetnek.

Ezzel az állítást bizonyítottuk. Mivel a megfeleltetés TG-pel kiszámítható, ezért $L_{\text{MPMP}} \leq L_{\text{PMP}}$.

Most megmutatjuk, hogy $L_u \leq L_{\text{MPMP}}$.

Minden $\langle M, w \rangle$ (TG, szó) párhoz megadunk egy $\langle D, d \rangle$ (dominókészlet, kezdődominó) párt, úgy hogy

 $w \in L(M) \iff D$ -nek van d-vel kezdődő megoldása.

Legyen $M = (Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_i, q_n)$ és $w = a_1 \cdots a_n \in \Sigma^*$. (D, d) konstrukciója:

- $d := \frac{\#}{\#a_0a_1\cdots a_n\#}$ (ahol $\# \notin \Sigma$) $d :\in D$
- - ha $\delta(p, a) = (q, b, R)$, akkor $\frac{pa}{bq} :\in D$
 - $-\operatorname{ha} \delta(p, a) = (q, b, L), \operatorname{akkor} (\forall c \in \Gamma :) \frac{cpa}{qcb} :\in D$
 - $\text{ ha } \delta(p, a) = (q, b, S), \text{ akkor } \frac{pa}{qb} :\in D$
- $(\forall a \in \Gamma :) \frac{a}{a} :\in D$
- $\frac{\#}{\#}$, $\frac{\#}{\|\cdot\|}$, $\frac{\#}{\|\cdot\|}$: $\in D$
- $(\forall a \in \Gamma :) \frac{aq_i}{q_i}, \frac{q_i a}{q_i} :\in D$
- $\bullet \quad \frac{q_i^{\#\#}}{\#} :\in D.$

Példa:

Ha M-nek $\delta(q_0, b) = (q_2, a, R)$ és $\delta(q_2, a) = (q_i, b, S)$ átmenetei, akkor $q_0bab \vdash aq_2ab \vdash aq_ibb$ egy bab-ot elfogadó konfigurációátmenet.

Az $\langle M, bab \rangle$ -hoz tartozó dominókészlet tartalmazza többek között a

 $\frac{\#}{\#q_0bab\#}$ kezdő-, $\frac{q_0b}{aq_2}$ és $\frac{q_2a}{q_ib}$ átmenet-, $\frac{a}{a}$, $\frac{b}{b}$, $\frac{\sqcup}{\sqcup}$ és $\frac{\#}{\#}$ identikus dominókat valamint a befejezéshez szükséges $\frac{aq_i}{q_i}$, $\frac{q_ib}{q_i}$ és $\frac{q_i\#\#}{\#}$ dominókat.

Ekkor egy kirakás (|-al blokkokra osztva):

$$\frac{\#}{\#q_0bab\#} \mid \frac{q_0b}{aq_2} \frac{a}{a} \frac{b}{b} \# \mid \frac{a}{a} \frac{q_2a}{q_ib} \frac{b}{b} \# \mid \frac{aq_i}{q_i} \frac{b}{b} \frac{b}{b} \# \mid \frac{q_ib}{q_i} \frac{b}{b} \# \mid \frac{q_ib}{q_i} \# \mid \frac{q_i\#}{q_i} \#$$

$$\frac{\#}{\#q_0bab\#} \mid \frac{q_0b}{aq_2} \frac{a}{a} \frac{b}{b} \# \mid \frac{a}{a} \frac{q_2a}{q_ib} \frac{b}{b} \# \mid \frac{aq_i}{q_i} \frac{b}{b} \frac{b}{b} \# \mid \frac{q_ib}{q_i} \frac{b}{b} \# \mid \frac{q_ib}{q_i} \# \mid \frac{q_i\#}{q_i} \#$$

A fenti példán szemléltetjük, hogy $w \in L(M) \iff D$ -nek van d-vel kezdődő megoldása.

Az első blokk csak a $d = \frac{\#}{\#q_0bab\#}$ kezdődominóból áll.

A következő két blokkban alul és felül is konfigurációk következnek, felül mindig eggyel "lemaradva".

A 4.-6. blokkokban a $\frac{aq_i}{q_i}$ (és $\frac{q_i a}{q_i}$) típusú dominókkal egyesével behozható a felső szó lemaradása, egészen addig, amíg az alsó rész már csak q_i #-al hosszabb.

Végül a 7. blokkban csak egy (záró)dominó szerepel, melynek az a szerepe, hogy behozza a még megmaradt lemaradást.

A fenti példa alapján meg lehet általános esetben is konstruálni egy megoldást, így $w \in L(M) \Rightarrow \text{van } \langle D, d \rangle$ -nak megoldása.

Másrészt ha van d-vel kezdődő megoldás, akkor ez a dominósorozat két szavának hosszára vonatkozó megfontolások alapján csak q_i -t tartalmazó dominók használatával lehetséges. Meggondolható, hogy minden kirakás gyakorlatilag konfigurációátmenetek sorozata kell legyen az első q_i megjelenéséig, és így a w szóhoz tartozó kezdőkonfigurációból el lehet jutni elfogadó konfigurációba, azaz $w \in L(M)$.

Nyilván $\langle D, d \rangle \langle M, w \rangle$ -ből TG-pel kiszámítható, így beláttuk, hogy $L_u \leq L_{\text{MPMP}}$.

Innen a tétel bizonyítása: $L_u \leq L_{\text{MPMP}}$, $L_{\text{MPMP}} \leq L_{\text{PMP}}$ és tudjuk már, hogy $L_u \notin R$. Ebből a visszavezetés tranzitivitása és korábbi tételünk alapján $L_{\text{PMP}} \notin R$.

CF nyelvtanokkal kapcsolatos eldönthetetlen problémák

Egyértelmű nyelvtan

Egy G környezetfüggetlen (CF, 2-es típusú) nyelvtan **egyértelmű**, ha minden L(G)-beli szónak pontosan egy baloldali levezetése van G-ben. (Baloldali levezetés: mindig a legbaloldalibb nemterminálist írjuk át a mondatformában.)

 $L_{\text{ECF}} = \{ \langle G \rangle \mid G \text{ egy egyértelmű CF nyelvtan} \}.$

Tétel

 $L_{\text{ECF}} \notin R$

Bizonyítás: Megmutatjuk, hogy $L_{\text{PMP}} \leq \overline{L_{\text{ECF}}}$.

Legyen $D = \left\{ \frac{u_1}{v_1}, \dots, \frac{u_n}{v_n} \right\}$ egy tetszőleges dominókészlet.

 $\Delta := \{a_1, \ldots, a_n\}$ úgy, hogy $\Gamma \cap \Delta = \emptyset$.

 $P_A := \{A \to u_1 A a_1, \dots, A \to u_n A a_n, A \to \varepsilon\}.$

 $P_B := \{B \to v_1 B a_1, \dots, B \to v_n B a_n, B \to \varepsilon\}.$

CF nyelvtanokkal kapcsolatos eldönthetetlen problémák

Egyértelmű nyelvtan

Bizonyítás: (folyt.)

$$G_A = \langle A, \{A\}, \Gamma \cup \Delta, P_A \rangle.$$
 $G_B = \langle B, \{B\}, \Gamma \cup \Delta, P_B \rangle.$ $G_D = \langle S, \{S, A, B\}, \Gamma \cup \Delta, \{S \rightarrow A, S \rightarrow B\} \cup P_A \cup P_B \rangle.$

 $f: \langle D \rangle \to \langle G_D \rangle$ visszavezetés, mert:

* ha $\frac{u_{i_1}}{v_{i_1}} \cdots \frac{u_{i_m}}{v_{i_m}}$ megoldása D-nek, akkor $u_{i_1} \cdots u_{i_m} = v_{i_1} \cdots v_{i_m}$. De ekkor $u_{i_1} \cdots u_{i_m} a_{i_m} \cdots a_{i_1} = v_{i_1} \cdots v_{i_m} a_{i_m} \cdots a_{i_1}$ kétféleképpen is levezethető, így G_D nem egyértelmű.

* ha G_D nem egyértelmű, akkor van olyan szó, aminek két baloldali levezetése van. De ezek $S \to A$ -val illetve $S \to B$ -vel kell kezdődjenek, hiszen G_A és G_B egyértelmű. A generált szavak xy, $x \in \Gamma^*, y \in \Delta^*$ alakúak, így ugyanaz a generált Γ feletti prefix is. Így a két levezetés D egy megoldását adja.

f nyilván TG-pel kiszámítható. Mivel L_{PMP} ∉ R, következik, hogy L_{ECF} ∉ R, amiből kapjuk, hogy L_{ECF} ∉ R.

CF nyelvtanokkal kapcsolatos eldönthetetlen problémák

Közös metszet, ekvivalencia, tartalmazás

Tétel

Eldönthetetlenek az alábbi CF nyelvtanokkal kapcsolatos kérdések. Legyen G_1 és G_2 két CF nyelvtan.

- ► $L(G_1) \cap L(G_2) \neq \emptyset$
- ► $L(G_1) = \Gamma^*$ valamely Γ -ra
- ► $L(G_1) = L(G_2)$
- $ightharpoonup L(G_1) \subseteq L(G_2)$

Csak az elsőt bizonyítjuk. L_{PMP} -t vezethetjük vissza rá. Legyen $D = \left\{ \frac{u_1}{v_1}, \ldots, \frac{u_n}{v_n} \right\}$ a dominókészlet. Készítsük el a fenti G_A és G_B nyelvtanokat. Könnyen látható, hogy D-nek akkor és csak akkor van megoldása, ha $L(G_A)$ -nak és $L(G_B)$ -nek van nemüres metszete. (A másik 3 állítás: biz. nélkül)

Eldönthetetlen problémák az elsőrendű logikában

Tétel

Eldönthetetlen, hogy A elsőrendű logikai formulára

(1) $\models A$ teljesül-e (logikailag igaz-e).

(biz. nélkül). L_{PMP} -t lehet visszavezetni rá. Azaz minden D dominókészlethez megadható egy A_D elsőrendű formula, melyre van D-nek megoldása $\Leftrightarrow \models A_D$. (részletek l. pl. Gazdag jegyzet)

Következmény

Legyen \mathcal{F} egy elsőrendű formulahalmaz és A egy elsőrendű formula. Eldönthetetlen, hogy

- (2) A kielégíthetetlen-e
- (3) A kielégíthető-e
- (4) $\mathcal{F} \models A$ teljesül-e

Bizonyítás: (2) $\models \neg A \Leftrightarrow A$ kielégíthetetlen. (3) Eldönthetetlen nyelv komplementere. (4) Kieléghetetlenségre visszavezethető (l. logika rész)

Eldönthetetlen problémák az elsőrendű logikában

Logikából tanultuk, hogy van olyan algoritmus, ami egy tetszőleges *A* elsőrendű formulára pontosan akkor áll meg igen válasszal, ha *A* kielégíthetetlen (például a elsőrendű logika rezolúciós algoritmusa). Ezért a kielégíthetetlenség eldöntése RE-beli probléma.

⇒ a kielégíthetőség eldöntése nem RE-beli probléma.

Mi a helyzet nulladrendű logika esetén?

A fenti kérdések mindegyike eldönthető. (ítélettábla). Véges sok interpretáció van, elsőrendben végtelen.

Nulladrendű logikában, az a kérdés van-e hatékony megoldás.

A továbbiakban az R nyelvosztályt vizsgáljuk. (Bonyolultságelmélet.)

BONYOLULTSÁGELMÉLET

Determinisztikus és nemdeterminisztikus időbonyolultsági osztályok

A továbbiakban eldönthető problémákkal foglalkozunk, ilyenkor a kérdés az, hogy milyen hatékonyan dönthető el az adott probléma.

- ► TIME (f(n)) = { $L \mid L$ eldönthető O(f(n)) időigényű determinisztikus TG-pel}
- ► NTIME $(f(n)) = \{L \mid L \text{ eldönthető } O(f(n)) \text{ időigényű NTG-pel}\}$
- ightharpoonup P= $\bigcup_{k>1}$ TIME (n^k) .
- ► NP= $\bigcup_{k\geq 1}$ NTIME (n^k) .
- ► Észrevétel: P⊆NP.
- ► Sejtés: P ≠ NP (sejtjük, hogy igaz, de bizonyítani nem tudjuk).

NP

A *P* tartalmazza a gyakorlatban is hatékonyan megoldható problémákat.

Milyen problémákat tartalmaz NP?

Egy L NP-beli problémához definíció szerint létezik őt polinom időben eldöntő NTG ami gyakran a következőképpen működik: a probléma minden I bemenetére polinom időben "megsejti" (azaz nemdeterminisztikusan generálja) I egy lehetséges m megoldását és polinom időben leellenőrzi (determinisztikusan), hogy m alapján $I \in L$ -e.

A következőkben a P és NP bonyolultsági osztályok közötti kapcsolatot vizsgáljuk.

Polinom idejű visszavezetés

Polinom időben kiszámítható szófüggvény

Az $f: \Sigma^* \to \Delta^*$ szófüggvény **polinom időben kiszámítható**, ha van olyan Turing-gép, ami polinom időben kiszámítja.

Visszavezetés polinom időben

 $L_1 \subseteq \Sigma^*$ polinom időben visszavezethető $L_2 \subseteq \Delta^*$ -ra, ha van olyan $f: \Sigma^* \to \Delta^*$ polinom időben kiszámítható szófüggvény, hogy $w \in L_1 \Leftrightarrow f(w) \in L_2$. Jelölés: $L_1 \leq_p L_2$.

A polinom idejű visszavezetést Richard Karpról elnevezve *Karp-redukciónak* is nevezik.

Tétel

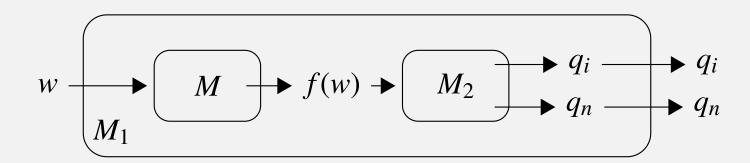
- ► Ha $L_1 \leq_p L_2$ és $L_2 \in P$, akkor $L_1 \in P$.
- ► Ha $L_1 \leq_p L_2$ és $L_2 \in NP$, akkor $L_1 \in NP$.

Az elsőt bizonyítjuk, a második analóg.

Polinom idejű visszavezetés

Bizonyítás:

Legyen $L_2 \in P$ és tegyük fel, hogy $L_1 \leq_p L_2$. Legyen M_2 az L_2 -t eldöntő, míg M a visszavezetést kiszámító TG. Feltehetjük, hogy M p(n) és M_2 $p_2(n)$ polinom idejű TG-ek. Konstruáljuk meg M_1 -et:

- ► M_1 eldönti az L_1 nyelvet
- ► ha w n hosszú, akkor f(w) legfeljebb p(n) hosszú lehet
- ► M_1 időigénye $p_2(p(n))$, ami szintén polinom

Polinom idejű visszavezetés

Adott problémaosztályra nézve nehéz nyelv

Legyen $\mathfrak C$ egy problémaosztály. egy L probléma $\mathfrak C$ -nehéz (a polinom idejű visszavezetésre nézve), ha minden $L' \in \mathfrak C$ esetén $L' \leq_p L$.

Adott problémaosztályban teljes nyelv

Egy \mathbb{C} -nehéz L probléma \mathbb{C} -teljes, ha $L \in \mathbb{C}$.

Tétel

Legyen L egy NP-teljes probléma. Ha $L \in P$, akkor P = NP.

Bizonyítás: Elég megmutatni, hogy NP ⊆ P.

Legyen $L' \in NP$ egy tetszőleges probléma.

Ekkor $L' \leq_p L$, hiszen L NP-teljes.

Mivel $L \in P$, ezért az előző tétel alapján $L' \in P$.

Ez minden $L' \in NP$ -re elmondható, ezért $NP \subseteq P$.

Logika és számításelmélet 11. előadás

NP-teljesség

Emlékeztetőül:

NP-teljes nyelv

Egy *L* probléma **NP-teljes** (a polinom idejű visszavezetésre nézve), ha

- ► *L* ∈ NP
- ► L NP-nehéz, azaz minden $L' \in NP$ esetén $L' \leq_p L$.

Azaz az NP-teljes problémák (ha vannak) az NP-beli problémák legnehezebbjei. Egyikre sem ismeretes polinomiális algoritmus és nem túl valószínű, hogy valaha is lesz ugyanis láttuk, hogy elég egyetlen NP-teljes problémáról bizonyítani, hogy P-beli, ez implikálná, hgy P=NP.

Van-e NP-teljes probléma egyáltalán?

SAT= $\{\langle \varphi \rangle | \varphi \text{ kielégíthatő nulladrendű KNF} \}$

Tétel (Cook)

SAT NP-teljes.

Cook tétel bizonyítás

Bizonyítás:

- ► SAT∈ NP: Adott egy φ input. Egy NTG egy számítási ágán polinom időben előállít egy I interpretációt. Majd szintén polinom időben ellenőrzi, hogy ez kielégíti-e φ -t.
- ► SAT NP-nehéz: ehhez kell, $L \leq_p$ SAT, minden $L \in$ NP-re.
 - Legyen $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_i, q_n \rangle$ egy L-et eldöntő p(n) polinom időkorlátos NTG. (Feltehető, hogy $p(n) \ge n$.)
 - Legyen továbbá $w = a_1 \cdots a_n \in \Sigma^*$ egy szó.
 - M segítségével megadunk egy polinom időben előállítható φ_w nulladrendű KNF formulát, melyre $w \in L \Leftrightarrow \langle \varphi_w \rangle \in SAT$.
 - M egy számítása w-n leírható egy T táblázattal, melynek
 - első sora # $\sqcup^{p(n)} C_0 \sqcup^{p(n)-n}$ #, ahol $C_0 = q_0 w M$ kezdőkonfigurációja w-n
 - -T egymást követő két sora M egymást követő két konfigurációja (elegendő ⊔-el kiegészítve, elején és a végén egy #-el). Minden sor 2p(n) + 3 hosszú.

-p(n) + 1 sor van. Ha hamarabb jut elfogadó konfigurációba, akkor onnantól kezve ismételjük meg az elfogadó konfigurációt.

kezdőkonf.	#	Ц	Ш	Ш	Ш	Ш	Ш	Ш	Ш	q_0	$\overline{u_1}$	• •	a_n	Ш	Ш	Ш	Ш	#
1. konf.	#											7						#
2. konf.	#																	#
	#																	#
	#																	#
•	#																	#
•	#																	#
	#																	#
p(n). konf.	#																	#

$$2p(n) + 3$$
 oszlop

- a konfigurációátmenet definíciója miatt bármely két sor közötti különbség belefér egy 2x3-as "ablakba"
- -T magassága akkora, hogy minden, $\leq p(n)$ lépéses átmenetet tartalmazhasson. A \sqcup -ek számát ($\Rightarrow T$ szélességét) pedig úgy, hogy az ablakok biztosan "ne eshessenek le" egyik oldalon se.

p(n) + 1 sor

- $-\varphi_w$ ítéletváltozói $X_{i,j,s}$ alakúak, melynek jelentése: T i-ik sorának j-ik cellájában az s szimbólum van, ahol $s \in \Delta = Q \cup \Gamma \cup \{\#\}$.
- $-\varphi_w$ a w bemenetre M minden lehetséges legfeljebb p(n) lépésű működését leírja. Felépítése: $\varphi_w = \varphi_0 \wedge \varphi_{\text{start}} \wedge \varphi_{\text{move}} \wedge \varphi_{\text{accept}}$.
- $-\varphi_0$ akkor és csak akkor legyen igaz, ha minden cellában pontosan 1 betű van:

$$\varphi_0 := \bigwedge_{\substack{1 \le i \le p(n)+1 \\ 1 \le j \le 2p(n)+3}} \left(\left(\bigvee_{s \in \Delta} X_{i,j,s} \right) \wedge \bigwedge_{s,t \in \Delta, s \ne t} \left(\neg X_{i,j,s} \vee \neg X_{i,j,t} \right) \right)$$

 $-\varphi_{\text{start}}$ akkor és csak akkor legyen igaz, ha T első sora a \sqcup -okkal és #-ekkel a fent említett módon adott hosszúságúra kiegészített kezdőkonfiguráció.

$$\varphi_{\text{start}} := X_{1,1,\#} \wedge X_{1,2,\sqcup} \wedge \cdots \wedge X_{1,2p(n)+2,\sqcup} \wedge X_{1,2p(n)+3,\#}$$

 $-\varphi_{\text{move}}$ akkor és csak akkor legyen igaz, ha minden ablak legális, azaz δ szerinti átmenetet ír le:

$$\varphi_{\text{move}} := \bigwedge_{\substack{1 \le i \le p(n) \\ 2 \le j \le 2p(n) + 2}} \psi_{i,j},$$

ahol
$$\psi_{i,j} \sim \bigvee_{\substack{(b_1,\dots,b_6) \text{legális ablak}}} X_{i,j-1,b_1} \wedge X_{i,j,b_2} \wedge X_{i,j+1,b_3} \wedge X_{i+1,j-1,b_4} \wedge X_{i+1,j,b_5} \wedge X_{i+1,j+1,b_6}$$

b_1	b_2	b_3
b_4	b_5	b_6

De: $\psi_{i,j}$ nem elemi diszjunkció!!! Ezért e helyett:

$$\psi_{i,j} := \bigwedge_{\substack{(b_1,\dots,b_6)\\\text{illegális ablak}}} \neg X_{i,j-1,b_1} \vee \neg X_{i,j,b_2} \vee \neg X_{i,j+1,b_3} \vee \\ \neg X_{i+1,j-1,b_4} \vee \neg X_{i+1,j,b_5} \vee \neg X_{i+1,j+1,b_6}$$

– végezetül: φ_{accept} akkor és csak akkor legyen igaz, ha az utolsó sorban van q_i -t:

$$\varphi_{\text{accept}} = \bigvee_{j=2}^{2p(n)+2} X_{p(n)+1,j,q_i}$$

•

- $w \in L \Leftrightarrow az \ M$ NTG-nek van w-t elfogadó számítása $\Leftrightarrow T$ kitölthető úgy, hogy ϕ_w igaz $\Leftrightarrow \phi_w$ kielégíthető $\Leftrightarrow \langle \varphi_w \rangle \in SAT$,
- hány literált tartalmaz a φ_w formula? Legyen $k = |\Delta|$.

$$\phi_0$$
: $(p(n) + 1)(2p(n) + 3)(k + k(k - 1)) = O(p^2(n)),$

 φ_{start} : 2p(n) + 3 = O(p(n)),

$$\varphi_{\text{move}}: \leq p(n)(2p(n)+1)k^6 \cdot 6 = O(p^2(n)),$$

$$\varphi_{\text{accept}}: 2p(n) + 1 = O(p(n)),$$

azaz $\varphi_w O(p^2(n))$ méretű, így polinom időben megkonstruálható

- tehát $w \mapsto \langle \varphi_w \rangle$ pol. idejű visszavezetés, így $L \leq_p SAT$.
- ullet Ez tetszőleges $L\in {\sf NP}$ nyelvre elmondható. Így SAT NP-nehéz. Mivel NP-beli, ezért NP-teljes is.

További NP-teljes problémák, kSAT

Tétel

Ha L NP-teljes, $L \leq_p L'$ és $L' \in NP$, akkor L' NP-teljes.

Bizonyítás: Legyen $L'' \in NP$ tetszőleges. Mivel L NP-teljes, ezért $L'' \leq_p L$. Mivel a feltételek szerint $L \leq_p L'$, ezért a polinom idejű visszavezetések tranzitívitása miatt $(p_1(p_2(n)))$ is polinom!) L' NP-nehéz. Ebből és a 3. feltételből kövezkezik az állítás.

Tehát polinom idejű visszavezetéssel további nyelvek NP-teljessége bizonyítható.

 $kSAT = \{\langle \varphi \rangle \mid \varphi \text{ kielégíthető KNF és minden tagban pontosan } k különböző literál van \}.$

Az ilyen formulákat *k*KNF-nek nevezzük a továbbiakban.

3SAT NP-teljessége

Tétel

3SAT NP-teljes.

- ► 3SAT NP-beli: lásd SAT
- ► SAT≤_p 3SAT Kell $f : \varphi \mapsto \varphi'$, φ KNF, φ' 3KNF, φ' kielégíthető $\Leftrightarrow \varphi$ kielégíthető, f polinom időben kiszámolható.

$\varphi \mapsto \varphi'$:

ℓ	$\ell \lor X \lor Y, \ \ell \lor X \lor \neg Y, \ \ell \lor \neg X \lor Y, \ \ell \lor \neg X \lor \neg Y$
$\ell_1 \vee \ell_2$	$\ell_1 \vee \ell_2 \vee X, \ell_1 \vee \ell_2 \vee \neg X$
$\ell_1 \vee \ell_2 \vee \ell_3$	$\ell_1 \vee \ell_2 \vee \ell_3$
$\ell_1 \vee \ell_2 \vee \ell_3 \vee \ell_4$	$\ell_1 \vee \ell_2 \vee X, \ \neg X \vee \ell_3 \vee \ell_4$
$\ell_1 \vee \cdots \vee \ell_n \ (n \geq 5)$	$\ell_1 \vee \ell_2 \vee X_1, \neg X_1 \vee \ell_3 \vee X_2, \dots, \neg X_{n-2} \vee \ell_{n-1} \vee \ell_n$

 $X, Y, X_1, \ldots, X_{n-2}$ új ítéletváltozók. φ' ezek konjunkciója.

Megjegyzés: HORNSAT: mint SAT, de klózonként max. 1 pozitív literál lehet. HORNSAT és 2SAT ∈ P.

Egy gráf *k*-színezhető, ha csúcsai *k* színnel színezhetők úgy, hogy a szomszédos csúcsok színei különbözőek.

3Színezés= $\{\langle G \rangle \mid G \text{ 3-színezhető}\}$

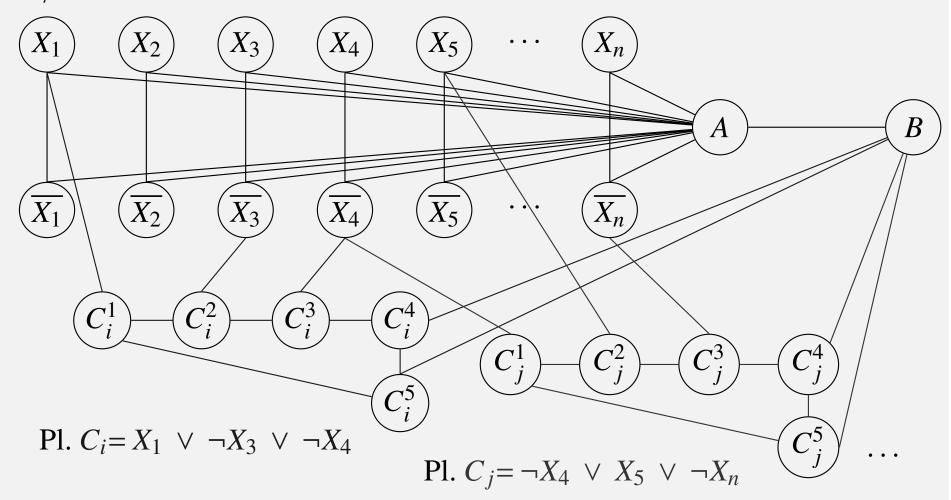
Tétel

3Színezés NP-teljes.

- ► 3Színezés NP-beli: egy NTG számítási ágai színezzék ki a gráfot. Egy konkrét színezésről ellenőrizni, hogy helyes-e polinom időben megtehető.
- ► 3SAT≤_p 3Színezés

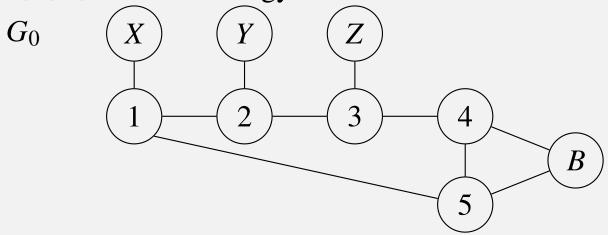
Elegendő minden φ 3KNF formulához polinom időben elkészíteni egy G_{φ} gráfot úgy φ kielégíthető \Leftrightarrow G_{φ} 3 színezhető.

Legyenek X_1, \ldots, X_n a φ -ben előforduló ítéletváltozók. Továbbá $\varphi = C_1 \wedge \ldots \wedge C_m$, azaz $C_1, \ldots C_m \varphi$ pontosan 3 literálból álló klózai. G_{φ} konstrukciója:

Minden klózhoz tartozik egy ötszög a fenti módon.

Lemma: Legyen G_0 az alábbi gráf és tegyük fel, hogy az X, Y, Z, B csúcsokat 2 színnel kiszíneztük. Akkor és csak akkor létezik ehhez a parciális színezéshez az egész G_0 -ra kiterjeszthető 3-színezés, ha X, Y, Z, B nem mind egyszínű.

A lemma bizonyítása:

- ► Ha *X*, *Y*, *Z*, *B* egyszínű, akkor a maradék 2 színnel kéne az ötszöget kiszínezni, amit nem lehet.
- ► Egyébként megadunk egy színezést. *1. lépés:* első körben csak 2 színt használunk, 1,2,3,4,5-öt színezzük az {*X*, *Y*, *Z*, *B*}-beli szomszédjával ellentétes színűre.

Ez persze még nem jó, mert 1,2,3,4,5 között lehetnek azonos színű szomszédok.

2. *lépés:* bevetjük a 3. színt: ha 1,2,3,4,5 között van ciklikusan, az óramutató járása szerint valahány egymás utáni egyszínű csúcs, akkor minden párosadikat színezzük át a 3. színre.

A visszavezetés bizonyítása:

► Tegyük fel hogy φ kielégíthető, ekkor meg kell adnunk G_{φ} egy 3-színezését. Legyenek a színek piros, zöld és kék. Ha X_i igaz, akkor legyen az X_i csúcs zöld, az $\overline{X_i}$ csúcs piros. Ha hamis, akkor épp fordítva. A legyen kék és B legyen piros. Mivel minden klóz ki van elégítve, így minden ötszöghöz van zöld (az igaz literál) és piros szomszéd (B) is, így a lemma miatt a színezés minden ötszögre kiterjeszthető.

► Tegyük fel most, hogy G_{φ} ki van színezve 3 színnel. Ámnfth. A kék. Mivel $X_1, \ldots, X_n, \overline{X_1}, \ldots, \overline{X_n}$ mind A szomszédai, így egyikük se lehet kék. Továbbá az $(X_i, \overline{X_1})$ párok össze vannak kötve, így minden párban pontosan egy piros és pont egy zöld csúcs van. Ámnfth. B piros (a zöld eset analóg). Mivel az ötszögek ki vannak színezve, ezért a lemma miatt minden ötszögnek van zöld szomszédja. Az " X_i :=igaz $\Leftrightarrow X_i$ csúcs zöld" interpretáció tehát kielégíti φ -t.

Tehát beláttuk, hogy $\varphi \mapsto G_{\varphi}$ visszavezetés. Mivel G_{φ} φ ismeretében az input méretének polinomja időben legyártható, ezért a visszavezetés polinom idejű.

Mivel 3SAT NP-teljes korábbi tételünk miatt 3Színezés is az.

Megjegyzés: 2Színezés ∈ P

3 irányítatlan gráfokkal kapcsolatos probléma

Az alábbi nyelvek esetén G egyszerű, irányítatlan gráf k pedig egy nemnegatív egész. G egy teljes részgráfját **klikknek**, egy üres részgráfját **független ponthalmaznak** mondjuk.

Klikk= $\{\langle G, k \rangle \mid G$ -nek van k méretű klikkje $\}$

Független ponthalmaz=

 $\{\langle G, k \rangle | G$ -nek van k méretű független ponthalmaza $\}$

Legyen $S \subseteq V(G)$ és $E \in E(G)$. Ha $S \cap E \neq \emptyset$, akkor a csúcshalmaz **lefogja** E-t. Ha S minden $E \in E(G)$ élt lefog, akkor S egy **lefogó ponthalmaz**.

[Megjegyzés: Lefogó ponthalmaz a Gazdag jegyzetben csúcslefedés néven szerepel]

Lefogó ponthalmaz= $\{\langle G, k \rangle \mid G$ -nek van k méretű lefogó ponthalmaza $\}$

Ha G-nek van k méretű klikkje/független ponthalmaza, akkor bármely kisebb k-ra is van. Ha van k méretű lefogó ponthalmaz, akkor bármely nagyobb k-ra is van ($k \le |V(G)|$).

Független Ponthalmaz

Tétel

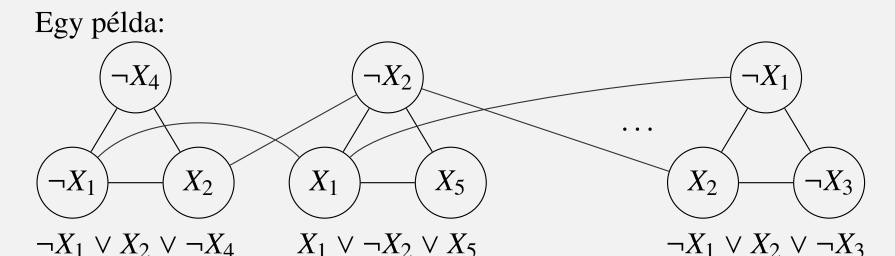
Klikk, Független ponthalmaz, Lefogó ponthalmaz NP-teljes.

- ► Egy NTG egy számítási ágán vizsgáljon meg egy *k* elemű ponthalmazt. Mindhárom esetben az ellenőrzés polinomiális.
- ► 3SAT≤_p Független csúcshalmaz

Kell: $f : \varphi \mapsto (G_{\varphi}, k)$, φ 3KNF, G_{φ} -ben van k független akkor és csak akkor ha φ kielégíthető.

 (G_{φ}, k) konstrukciója: minden egyes $L_1 \vee L_2 \vee L_3$ klózhoz vegyünk fel egy a többitől diszjunkt háromszöget, a csúcsokhoz rendeljük hozzá a literálokat. Így m darab klóz esetén 3m csúcsot kapunk. Kössük össze éllel ezen felül a komplemens párokat is. k := m.

Független Ponthalmaz

- * Ha φ kielégíthető, akkor minden klózban van kielégített literál, válasszunk klózonként egyet, ezeknek megfelelő csúcsok m elemű független csúcshalmazt alkotnak.
- * Ha G_{φ} -ben van m független csúcs, akkor ez csak úgy lehet, ha háromszögenként 1 van. Vegyünk egy ilyet, ezen csúcsoknak megfelelő literálok között nem lehet komplemens pár, hiszen azok össze vannak kötve. Így a független halmaznak megfelelő, (esetleg csak parciális) interpretáció kielégít minden klózt. Ha nincs minden változó kiértékelve, egészítsük ki tetszőlegesen egy interpretációvá.

KLIKK, LEFOGÓ PONTHALMAZ

► Független ponthalmaz ≤_p Klikk

$$f: (G, k) \mapsto (\bar{G}, k)$$

Ez jó visszavezetés, mert ami G-ben klikk az \bar{G} -ban független ponthalmaz és viszont.

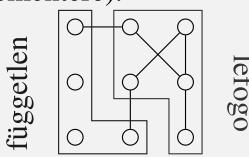
Független ponthalmaz \leq_p Lefogó ponthalmaz

$$f: (G, k) \mapsto (G, |V(G)| - k)$$

Ha G-ben van k méretű F független ponthalmaz, akkor van |V(G)| - k méretű lefogó ponthalmaz (F komplementere).

Ha G-ben van |V(G)| - k méretű L lefogó ponthalmaz, akkor van k méretű független ponthalmaz (L komplementere).

Mindkét visszavezetés polinom időben kiszámítható.

Lefogó ponthalmaz hipergráfokban

S egy **hipergráf** (vagy halmazrendszer), ha $S = \{A_1, \ldots, A_n\}$, ahol $A_i \subseteq U$, $(1 \le i \le n)$ valamely U alaphalmazra. $H \subseteq U$ egy **lefogó ponthalmaz**, ha $\forall 1 \le i \le n : H \cap A_i \ne \emptyset$.

Hipergráf Lefogó ponthalmaz= $\{\langle S, k \rangle \mid S \text{ egy hipergráf}$ és S-hez van k elemű lefogó ponthalmaz $\}$.

Tétel

Hipergráf lefogó ponthalmaz NP-teljes.

Bizonyítás: Hipergráf lefogó ponthalmaz NP-beli, hiszen polinom időben ellenőrizhető, hogy U egy részhalmaza minden S-beli halmazt metsz-e.

Lefogó ponthalmaz a Hipergráf lefogó ponthalmaz speciális esete, hiszen a gráf a hipergráf speciális esete: egy gráf éleire úgy gondolunk, mint 2-elemű halmazokra, így a gráf éleinek halmaza egy hipergráf. (A visszavezetés az identikus leképezés.

U := V(G), S := E(G), k ugyanaz.

[Megjegyzés: a Gazdag jegyzetben Hitting set]

Logika és számításelmélet 12. előadás

Irányítatlan/irányított Hamilton út/kör

Hamilton út/kör

Adott egy G = (V, E) irányítatlan / irányított gráf (|V| = n). Egy $P = v_{i_1}, \ldots, v_{i_n}$ felsorolása a csúcsoknak **Hamilton út** G-ben, ha $\{v_{i_1}, \ldots, v_{i_n}\} = V$ és minden $1 \le k \le n - 1$ -re $\{v_{i_k}, v_{i_{k+1}}\} \in E$ (illetve irányított esetben $(v_{i_k}, v_{i_{k+1}}) \in E$). Ha $\{v_{i_n}, v_{i_1}\} \in E$ (illetve irányított esetben $(v_{i_n}, v_{i_1}) \in E$) is teljesül, akkor P **Hamilton kör**.

Jelölés: H-út/ H-kör Hamilton út/ Hamilton kör helyett.

 $H\acute{U}=\{\langle G,s,t\rangle \mid \text{van a } G \text{ irányított gráfban } s\text{-ből } t\text{-be } H\text{-út}\}.$

IHÚ= $\{\langle G, s, t \rangle \mid \text{van a } G \text{ irányítatlan gráfban } s\text{-ből } t\text{-be H-út}\}.$

IHK= $\{\langle G \rangle \mid \text{van a } G \text{ irányítatlan gráfban H-kör}\}.$

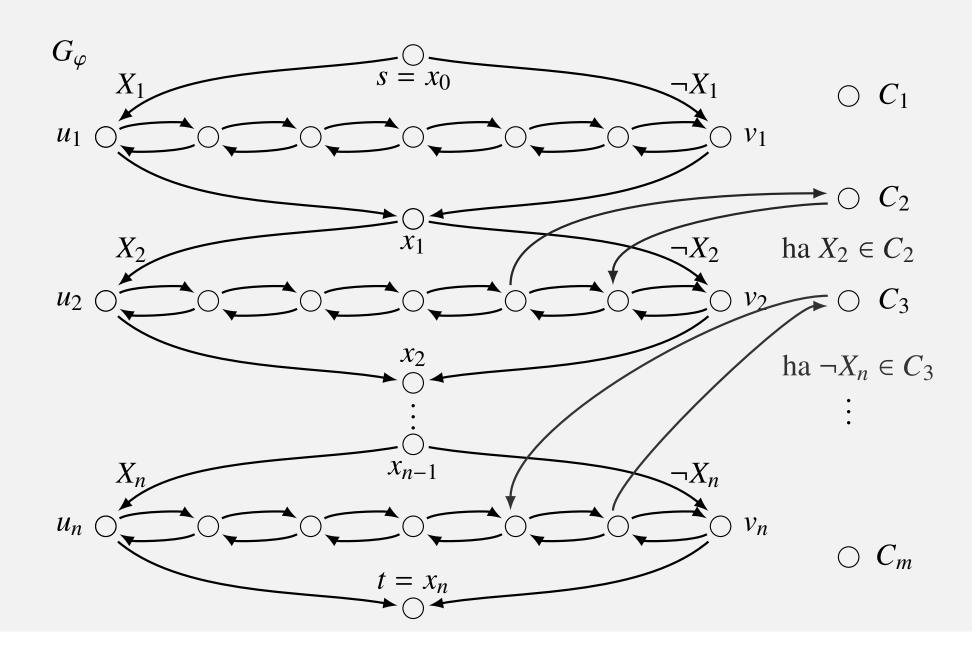
Tétel

HÚ NP-teljes

Bizonyítás: NP-beli, hiszen polinom időben előállítható egy n darab csúcs egy P felsorolása. P-ről polinom időben ellenőrizhető, hogy a csúcsok egy permutációja-e és hogy tényleg H-út-e.

SAT \leq_p HÚ. Elég bármely φ KNF-hez konstruálni (G_{φ} , s, t)-t azzal a tulajdonsággal, hogy φ kielégíthető \Leftrightarrow a G_{φ} -ben van s-ből t-be H-út.

Legyenek $X_1, \ldots X_n$ a φ -ben előforduló ítéletváltozók és $C_1, \ldots C_m$ φ klózai.

G_{φ} konstrukciója

- ▶ $\forall 1 \le i \le n : (x_{i-1}, u_i), (x_{i-1}, v_i), (u_i, x_i), (v_i, x_i) :\in E(G_{\varphi})$
- $ightharpoonup s := x_0, t := x_n$
- ▶ $\forall 1 \leq i \leq n$ -re u_i és v_i között 2m belső pontú kétirányú út $w_{i,1}, \ldots, w_{i,2m}$.
- ▶ Minden $w_{i,k}$ legfeljebb egy C_i -vel lehet összekötve.
- ► Ha $X_i \in C_j$, akkor $(w_{i,k}, C_j)$ és $(C_j, w_{i,k+1}) :\in E(G_{\varphi})$. (pozitív bekötés)
- ► Ha $\neg X_i \in C_j$, akkor $(w_{i,k+1}, C_j)$ és $(C_j, w_{i,k}) :\in E(G_{\varphi})$. (negatív bekötés)

Az $u_i v_i$ út pozitív bejárása: $u_i \rightsquigarrow v_i$.

Az $u_i v_i$ út negatív bejárása: $u_i \leftrightarrow v_i$.

- ► Egy s t H-út $\forall 1 \le i \le n$ -re az (x_{i-1}, u_i) és (x_{i-1}, v_i) közül pontosan egyiket tartalmazza, előbbi esetben az $u_i v_i$ utat pozitív, utóbbi esetben negatív irányban járja be.
- ► Egy s t H-út minden C_j -t pontosan egyszer köt be, meggondolható, hogy az $u_i v_i$ út pozitív bejárása esetén csak pozitív, negatív bejárása esetén csak negatív bekötés lehetséges.
- ► Ha van H-út, akkor az $u_i v_i$ utak pozitív/negatív bejárása meghatároz egy változókiértékelést, a $\forall 1 \leq j \leq m : C_j$ klóz bekötése mutat C_j -ben egy igaz literált.
- Ha φ kielégíthető, válasszunk egy őt igazra kiértékelő interpretációt és ebben minden klózhoz egy igaz literált. Az u_iv_i utaknak válasszuk igaz változók esetén a pozitív, egyébként a negatív bejárását. Ha a kiválasztott literálokhoz rendre bekötjük a C_j csúcsokat H-utat kapunk.

 G_{φ} polinom időben megkonstruálható így SAT \leq_p HÚ, azaz HÚ NP-nehéz, de láttuk, hogy NP-beli, így NP-teljes is.

Megjegyzés: IHÚ és IHK NP-belisége az előzőekhez hasonlóan adódik.

Tétel

IHÚ NP-teljes

Bizonyítás: $HÚ \le_p IHÚ$. Adott G, s, t, ahol G irányított. Kell G', s', t', ahol G' irányítatlan és akkor és csak akkor van G-ben s-ből t-be H-út, ha G'-ben van s'-ből t'be.

G minden v csúcsának feleljen meg G'-ben 3 csúcs v_{be} , $v_{k\"oz\'ep}$ és v_{ki} . és G' élei közé vegyük be a $\{v_{be}, v_{k\"oz\'ep}\}$ és $\{v_{k\"oz\'ep}, v_{ki}\}$ éleket. Továbbá minden E = (u, v) G-beli él estén adjuk hozzá E(G')-höz $\{u_{ki}, v_{be}\}$ -t. $s' := s_{be}, t' := t_{ki}$.

Könnyű látni, hogy ha P H-út G-ben, akkor P' H-út G'-ben, ahol P'-t úgy kapjuk P-ből, hogy minden v csúcsot v_{be} , $v_{k\"oz\'ep}$ és v_{ki} -vel helyettesítünk, ebben a sorrendben.

Irányítatlan Hamilton út/kör NP teljes

Fordítva, könnyen látható, hogy ha P egy H-út G'-ben akkor v_{be} , $v_{k\"oz\'ep}$, v_{ki} sorrendű 3-asok követik egymást (különben a $v_{k\"oz\'ep}$ -eket nem tudnánk felfűzni). Ezeket a 3-asokat v-vel helyettesítve egy G-beli utat kapunk.

Az utak kezdetére és végére vonatkozó feltételek is teljesülnek.

Tétel

IHK NP-teljes

Bizonyítás: IHÚ \leq_p IHK. Adott G, s, t. G' konstrukciójában adjunk hozzá egy új x csúcsot és két új élt $\{s, x\}$ -et és $\{t, x\}$ -t G-hez. Könnyen meggondolható, hogy akkkor és csak akkor van G-ben s-t H-út, ha G'-ben van H-kör.

Az utazóügynök probléma

Számítási (optimalizálási) verzió: Adott egy *G* élsúlyozott irányítatlan gráf nemnegatív élsúlyokkal. Határozzuk meg a legkisebb összsúlyú H-kört (ha van).

Eldöntési verzió:

TSP={ $\langle G, K \rangle | G$ -ben van $\leq K$ súlyú H-kör}.

Tétel

TSP NP-teljes

Bizonyítás: TSP \in NP, hasonló érvek miatt, mint HÚ, az összköltségfeltétel is polinom időben ellenőrizhető. IHK \leq_p TSP. Adott egy G gráf. G függvényében konstruálunk egy G' élsúlyozott gráfot és megadunk egy K számot. G':=G, minden élsúly legyen 1 és K:=|V|. Könnyen látható, hogy G-ben van H-kör $\Leftrightarrow G'$ -ben van legfeljebb K összsúlyú H-kör.

NP szerkezete

NP-köztes nyelv

L NP-köztes, ha $L \in$ NP, $L \notin$ P és L nem NP-teljes.

Ladner tétele

Ha P ≠ NP, akkor létezik NP-köztes nyelv.

(biz. nélkül)

NP-köztes jelöltek (persze egyikről se tudhatjuk):

- ► Gráfizomorfizmus= $\{\langle G_1, G_2 \rangle \mid G_1 \text{ és } G_2 \text{ irányítatlan izomorf gráfok}\}.$
- ► Prímfaktorizáció: adjuk meg egy egész szám prímtényezős felbontását [számítási feladat],

Egy új eredmény: Babai László, magyar matematikus (még nem lektorált) eredménye: Gráfizomorfizmus ∈ QP, ahol

$$QP = \bigcup_{c \in \mathbb{N}} TIME(2^{(\log n)^c})$$

a "kvázipolinom időben" megoldható problémák osztálya.

coC

co© bonyolultsági osztály

Ha $\mathfrak C$ egy bonyolultsági osztály $\operatorname{co}\mathfrak C = \{L \mid \bar L \in \mathfrak C\}.$

Bonyolultsági osztály polinom idejű visszavezetésre való zártsága

 \mathbb{C} zárt a polinomidejű visszavezetésre nézve, ha minden esetben ha $L_2 \in \mathbb{C}$ és $L_1 \leq_p L_2$ teljesül következik, hogy $L_1 \in \mathbb{C}$.

Volt: P és NP zártak a polinomidejű visszavezetésre nézve.

Tétel

Ha C zárt a polinomidejű visszavezetésre nézve, akkor coC is.

Bizonyítás: Legyen $L_2 \in \operatorname{co} \mathfrak{C}$ és L_1 tetszőleges nyelvek, melyekre $L_1 \leq_p L_2$. Utóbbiból következik, hogy $\overline{L}_1 \leq_p \overline{L}_2$ (ugyananaz a visszavezetés jó!). Mivel $\overline{L}_2 \in \mathfrak{C}$, ezért a tétel feltétele miatt $\overline{L}_1 \in \mathfrak{C}$. Azaz $L_1 \in \operatorname{co} \mathfrak{C}$.

coC

Igaz-e, hogy P=coP? Igen. (L-et polinom időben eldöntő TG q_i és q_n állapotát megcseréljük: \overline{L} -t polinom időben eldöntő TG.)

Igaz-e, hogy NP=coNP? A fenti konstrukció NTG-re nem feltétlen \overline{L} -t dönti el.

Következmény

coNP zárt a polinom idejű visszavezetésre nézve.

Tétel

 $L \, \mathfrak{C}$ -teljes $\iff \overline{L} \, \operatorname{co} \mathfrak{C}$ -teljes.

Bizonyítás:

- ► Ha $L \in \mathfrak{C}$, akkor $\overline{L} \in \operatorname{co}\mathfrak{C}$.
- ▶ Legyen $L' \in \mathbb{C}$, melyre $L' \leq_p L$. Ekkor $\overline{L'} \leq_p \overline{L}$. Ha L' befutja \mathbb{C} -t akkor $\overline{L'}$ befutja co \mathbb{C} -t. Azaz minden co \mathbb{C} -beli nyelv polinom időben visszavezethető \overline{L} -re.

Tehát \overline{L} co \mathbb{C} -beli és co \mathbb{C} -nehéz, így co \mathbb{C} -teljes.

Példák coNP teljes nyelvekre

UNSAT := $\{\langle \varphi \rangle | \varphi \text{ kielégíthetetlen nulladrendű formula} \}$.

TAUT := $\{\langle \varphi \rangle \mid a \varphi \text{ nulladrendű formula tautológia}\}.$

Tétel

UNSAT és TAUT coNP-teljesek.

Bizonyítás: ÁLTSAT = $\{\langle \varphi \rangle | \varphi \text{ kielégíthető nulladrendű formula} \}$ is NP-teljes (NP-beli és SAT speciális esete neki.)

ÁLTSAT = UNSAT, az előző tétel alapján UNSAT coNP-teljes. UNSAT \leq_p TAUT, hiszen $\varphi \mapsto \neg \varphi$ polinom idejű visszavezetés.

Informálisan: coNP tartalmazza a polinom időben cáfolható problémákat.

Megjegyzések: Sejtés, hogy NP \neq coNP. Egy érdekes osztály ekkor a NP \cap coNP. Sejtés: P \neq NP \cap coNP. Bizonyított, hogy ha egy coNP-teljes problémáról kiderülne, hogy NP-beli, akkor NP = coNP.

Tárbonyolultság

Probléma a tárbonyolultság mérésénél: Hiába "takarékos" a felhasznált cellákkal a gép, az input hossza mindig alsó korlát lesz a felhasznált tárterületre. Egy megoldási lehetőség: A valódi tárigény az **ezen felül** igénybevett cellák száma. A csak az input területét használó számításoknak 0 legyen a tárigénye? Ez se az igazi.

Off-line Turing-gép

Az off-line Turing-gép egy legalább 3 szalagos gép, amelynek az első szalagja csak olvasható, az utolsó szalagja csak írható. További szalagjait munkaszalagoknak nevezzük.

Off-line TG-ek tárigénye

Az off-line TG **tárigénye** egy adott inputra a munkaszalagjain felhasznált cellák száma. Egy TG f(n) **tárkorlátos**, ha bármely u inputra legfeljebb f(|u|) tárat használ.

Determinisztikus és nemdeterminisztikus tárbonyolultsági osztályok

Így az off-line TG-pel **szublineáris** (lineáris alatti) tárbonyolultságot is mérhetünk.

- ► SPACE $(f(n)) := \{L \mid L \text{ eldönthető } O(f(n)) \text{ tárkorlátos}$ determinisztikus off-line TG-pel $\}$
- ► NSPACE $(f(n)) := \{L \mid L \text{ eldönthető } O(f(n)) \text{ tárkorlátos}$ nemdeterminisztikus off-line TG-pel}
- ► PSPACE:= $\bigcup_{k>1}$ SPACE (n^k) .
- ► NPSPACE:= $\bigcup_{k>1}$ NSPACE (n^k) .
- ► L:=SPACE $(\log n)$.
- ► NL:=NSPACE $(\log n)$.

Az ELÉR probléma

ELÉR= $\{\langle G, s, t \rangle \mid A G \text{ irányított gráfban van } s\text{-ből } t\text{-be út}\}.$ ELÉR \in P (valójában $O(n^2)$, lásd Algoritmusok és adatszerk. II., szélességi/mélységi bejárás)

Tétel

 $\text{EL\'{E}R} \in \text{SPACE}(\log^2 n).$

Bizonyítás:

- Rögzítsük a csúcsok egy tetszőleges sorrendjét.
- ▶ ÚT(x, y, i) :=igaz, ha létezik x-ből y-ba legfeljebb 2^i hosszú út.
- ► s-ből van t-be út G-ben \iff ÚT(x, y, $\lceil \log n \rceil$)=igaz.
- ► ÚT(x, y, i)=igaz $\iff \exists z ($ ÚT(x, z, i 1)=igaz \land ÚT(z, y, i 1)=igaz).
- Ez alapján egy rekurzív algoritmust készítünk, melynek persze munkaszalagján tárolnia kell, hogy a felsőbb szinteken milyen (x, y, i)-kre létezik folyamatban lévő hívás.

ELÉR: az ÚT(x, y, i) algoritmus

- ► ha i = 0, akkor $2^0 = 1$ hosszú út (megnézi az inputot).
- ► A munkaszalagon (*x*, *y*, *i*) típusú hármasok egy legfeljebb [log *n*] hosszú sorozata áll. A hármasok 3. attribútuma 1-esével csökkenő sorozatot alkot [log *n*]-től
- ▶ ÚT(x, y, i) meghívásakor az utolsó hármas (x, y, i) a munkaszalagon. Az algoritmus felírja az (x, z, i − 1) hármast a munkaszalagra (x, y, i) utáni helyre majd kiszámítja ÚT(x, z, i − 1) értékét.
- ► Ha hamis, akkor kitörli (x, z, i 1)-et és z értékét növeli.
- ► Ha igaz, akkor is kitörli (x, z, i 1)-et és (z, y, i 1)-et ráírja, (y-t tudja az előző (x, y, i) hármasból).
 - Ha igaz, akkor ÚT(x, y, i) igaz, visszalép ((x, y, i) és (z, y, i 1)
 - 2. argumentumának egyezéséből látja)
 - Ha hamis akkor kitörli és z értékét eggyel növelve ÚT(x, z, i-1)-en dolgozik tovább.
- ► Ha egyik z se volt jó, akkor UT(x, y, i) hamis.

Konfigurációs gráf

Az ÚT(s, t, $\lceil \log n \rceil$) algoritmus a munkaszalagján $O(\log n)$ darab tagból álló egyenként $O(\log n)$ hosszú (x, y, i) hármast tárol, így ELÉR \in SPACE($\log^2 n$).

Konfigurációs gráf

Egy M TG G_M konfigurációs gráfjának csúcsai M konfigurációi és $(C, C') \in E(G_M) \Leftrightarrow C \vdash_M C'$.

Elérhetőségi módszer: bonyolultsági osztályok közötti összefüggéseket lehet bizonyítani az ELÉR \in P vagy ELÉR \in SPACE($\log^2 n$) tételeket alkalmazva a konfigurációs gráfra, vagy annak egy részgráfjára.

Savitch tétele

Savitch tétele

Ha $f(n) \ge \log n$, akkor NSPACE $(f(n)) \subseteq SPACE(f^2(n))$.

Bizonyítás: Legyen M egy f(n) tárigényű NTG és w az M egy n hosszú bemenete.

Ekkor M egy konfigurációját $O(f(n) + \log n)$ tárral eltárolhatjuk (aktuális állapot, a munkaszalagok tartalma, fejek pozíciója, az első szalag fejének pozíciója n féle lehet, ezért $\geq \log n$ tár kell ennek eltárolásához). Ha $f(n) \geq \log n$, akkor ez O(f(n)).

Feltehető, hogy M-nek csak egy elfogadó konfigurációja van. (Törölje le a TG a munkaszalagjait, mielőtt q_i -be lép!)

A legfeljebb ekkora méretű konfigurációkat tartalmazó konfigurációs gráf mérete $2^{df(n)}$ valamely d>0 konstansra. Így az előző tétel szerint $O(\log^2(2^{df(n)})) = O(f^2(n))$ tárral egy determinisztikus TG eldönti, hogy

 $\text{ÚT}(c_{\text{kezdő}}, c_{\text{elfogadó}}, \lceil \log(2^{df(n)}) \rceil)$ igaz-e.

Savitch tétele

Következmények

Következmény

PSPACE = NPSPACE

Bizonyítás: polinom négyzete is polinom.

Tétel

 $NL\subseteq P$

Bizonyítás

Legyen $L \in NL$ és M L-et $f(n) = O(\log n)$ tárral eldöntő NTG. Meggondolható, hogy egy n méretű inputra M legfeljebb f(n) méretű szalagtartalmakat tartalmazó konfigurációinak a száma legfeljebb $cnd^{\log n}$ alkalmas c,d konstansokkal, ami egy p(n) polinommal felülről becsülhető. Így a G konfigurációs gráfnak legfeljebb p(n) csúcsa van. G polinom időben megkonstruálható.

Feltehető, hogy G-ben egyetlen elfogadó konfiguráció van. G-ben a kezdőkonfigurációból az elfogadó konfiguráció elérhetősége $O(p^2(n))$ idejű determinisztikus TG-pel eldönthető, azaz $L \in P$.

L és NL

ELÉR fontos szerepet tölt be az L[?]=NL kérdés vizsgálatában is.

Tétel

ELÉR ∈ NL

Bizonyítás: Az M 3-szalagos NTG a (G, s, t) inputra (n = |V(G)|) a következőt teszi:

- ► ráírja *s*-t a második szalagra
- ► ráírja a 0-t a harmadik szalagra
- ► Amíg a harmadik szalagon *n*-nél kisebb szám áll
 - Legyen u a második szalagon lévő csúcs
 - Nemdeterminisztikusan felírja u helyére egy v
 ki-szomszédját a második szalagra
 - Ha v = t, akkor elfogadja a bemenetet, egyébként növeli a harmadik szalagon lévő számot binárisan eggyel
- ► Elutasítja a bemenetet
- ightharpoonup Mindkét szalag tartalmát $O(\log n)$ hosszú kóddal tárolhatjuk.

L és NL

Log. táras visszavezetés

Egy $L_1 \subseteq \Sigma^*$ nyelv **logaritmikus tárral visszavezethető** egy $L_2 \subseteq \Delta^*$ nyelvre $L_1 \leq_{\ell} L_2$, ha $L_1 \leq L_2$ és a visszavezetéshez használt függvény kiszámítható logaritmikus táras determinisztikus (off-line) Turing-géppel

NL-nehéz, NL-teljes nyelv

Egy L nyelv \mathbf{NL} -nehéz (a log. táras visszavezetésre nézve), ha minden $L' \in \mathbf{NL}$ nyelvre, $L' \leq_{\ell} L$; ha ráadásul $L \in \mathbf{NL}$ is teljesül, akkor L \mathbf{NL} -teljes (a log. táras visszavezetésre nézve)

Tétel

L zárt a logaritmikus tárral való visszavezetésre nézve

Bizonyítás: Tegyük fel, hogy $L_1 \le_{\ell} L_2$ és $L_2 \in NL$. Legyen M_2 az L_2 -t eldöntő, M pedig a visszavezetésben használt f függvényt kiszámoló logaritmikus táras determinisztikus TG.

L és NL

Az M_1 TG egy tetszőleges u szóra a következőképpen működik

- A második szalagján egy bináris számlálóval nyomon követi, hogy M_2 feje hányadik betűjét olvassa az f(u) szónak; legyen ez a szám i (kezdetben 1)
- Amikor M_2 lépne egyet, akkor M_1 az M-et szimulálva előállítja a harmadik szalagon f(u) i-ik betűjét (de csak ezt a betűt!!!)
- Ezután M_1 szimulálja M_2 aktuális lépését a harmadik szalagon lévő betű felhasználásával és aktualizálja a második szalagon M_2 fejének újabb pozícióját
- ▶ Ha eközben M_1 azt látja, hogy M_2 elfogadó vagy elutasító állapotba lép, akkor M_1 is belép a saját elfogadó vagy elutasító állapotába, egyébként folytatja a szimulációt a következő lépéssel

Belátható, hogy M_1 L_1 -et dönti el és a működése során csak logaritmikus méretű tárat használ, azaz $L_1 \in L$.

ELÉR NL-teljessége

Következmény

Ha L NL-teljes és $L \in L$, akkor L = NL.

Bizonyítás: Legyen $L' \in NL$ tetszőleges, ekkor $L \leq_{\ell} L$ és $L \in L$, így L logaritmikus tárral való visszavezetésre nézve zártsága miatt $L' \in NL$. Tehát L=NL.

Tétel

ELÉR NL-teljes a logaritmikus tárral történő visszavezetésre nézve.

Bizonyítás:

- ► Korábban láttuk, hogy ELÉR ∈ NL
- ► Legyen $L \in NL$, megmutatjuk, hogy $L \leq_{\ell} ELÉR$
- ► Legyen M egy L-et eldöntő $O(\log n)$ táras NTG és |u| = n
- ► Az $O(\log n)$ tárat használó konfigurációk $\leq c \cdot \log n$ hosszúak (alkalmas c-re)

ELÉR NL-teljessége; Immerman-Szelepcsényi

▶ A G_M konfigurációs gráfban akkor és csak akkor lehet a kezdőkonfigurációból az elfogadóba jutni (feltehető, hogy csak 1 ilyen van), ha $u \in L(G)$. Így $L \leq ELÉR$.

Kell még, hogy a visszavezetés log. tárat használ, azaz G_M megkonstruálható egy log. táras N determinisztikus TG-pel:

- ► N sorolja fel a hossz-lexikografikus rendezés szerint az összes legfeljebb c · log n hosszú szót az egyik szalagján, majd tesztelje, hogy az legális konfigurációja-e M-nek, ha igen, akkor a szót írja ki a kimenetre
- ► Az élek (konfiguráció párok) hasonlóképpen felsorolhatók, tesztelhetők és a kimenetre írhatók

Immerman-Szelepcsényi tétel

NL = coNL

(biz. nélkül)

Hierarchia tétel

EXPTIME:= $\bigcup_{k\in\mathbb{N}}$ TIME(2^{n^k}).

Tétel

 $NL \subset PSPACE$ és $P \subset EXPTIME$.

(biz. nélkül)

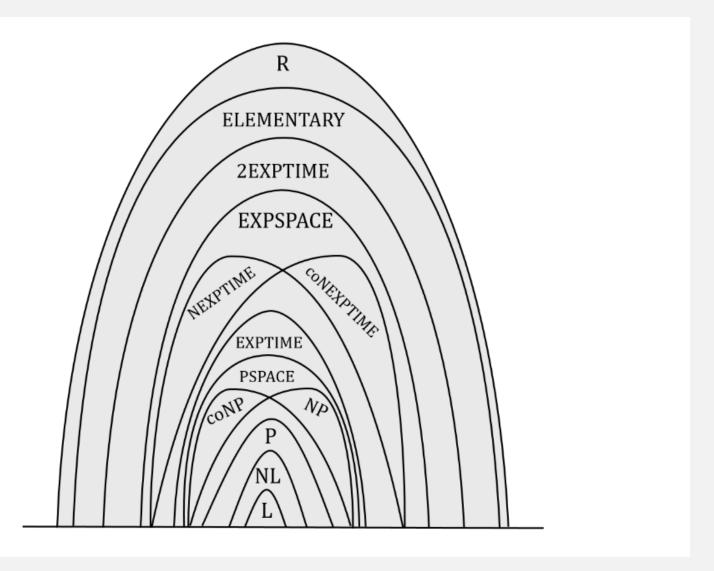
Tétel

 $L \subseteq NL = coNL \subseteq P \subseteq NP \subseteq PSPACE \subseteq EXPTIME$

Bizonyítás: 1 és 4 definíció szerint, 2-es Immerman-Szelepcsényi, 3-ast előbb bizonyítottuk. 5-ös: egy TG-nek "nincs ideje" több tárat használni, mint időt. 6-os: elérhetőségi módszerrel. A használt tárban exponenciális méretű lesz a konfigurációs gráf, a gráf méretében négyzetes (azaz összességében a tár méretében exponenciális) időben tudjuk az elérhetőséget tesztelni a kezdőkonfigurációból az elfogadóba konfigurációba.

Sejtés: Utóbbiban minden tartalmazás valódi.

R szerkezete

R szerkezete P≠NP esetén [ábra: Gazdag Zs. jegyzet]